

Fredag den 8. juni 2012 (D)

1

94. møde

Fredag den 8. juni 2012 kl. 10.00

Dagsorden

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 32 [afstemning]:

Forespørgsel til ministeren for sundhed og forebyggelse om lighed i sundhed for udviklingshæmmede.

Af Liselott Blixt (DF) m.fl.

(Anmeldelse 10.04.2012. Fremme 13.04.2012. Forhandling 07.06.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 77 af Liselott Blixt (DF), Hans Andersen (V), Karen J. Klint (S), Camilla Hersom (RV), Annette Vilhelmsen (SF), Stine Brix (EL), Anders Samuelson (LA) og Benedikte Kiær (KF)).

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 110:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven og lov om Det Etske Råd. (Digital ansøgning om tilskud til lægemidler, organisatorisk ændring af embedslægeinstitutionerne, nedlæggelse af Det Nationale Forebyggelsesråd samt ændring af sekretariatet for Det Etske Råd). Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Pia Olsen Dyhr, fg.). (Fremstilling 14.03.2012. 1. behandling 29.03.2012. Betænkning 15.05.2012. (Omtrykt). Ændringsforslag nr. 4 af 23.05.2012 uden for betænkningen af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag). 2. behandling 24.05.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 29.05.2012).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 138:

Forslag til lov om ændring af lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v., børneloven og lov om adoption. (Udvidelse af lov om kunstig befrugtningens anvendelsesområde, mulighed for anonym og ikkeanonym æg- og sæddonation i forbindelse med behandling med kunstig befrugtning, fastslåelse af faderskab i forbindelse med kunstig befrugtning, adoption af registreret partners barn og fremmøde i adoptionssager m.v.). Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Pia Olsen Dyhr, fg.). (Fremstilling 29.03.2012. 1. behandling 19.04.2012. Betænkning 29.05.2012. 2. behandling 06.06.2012).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 139:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Justeringer vedrørende planlægning, samarbejde, it, kvalitet og finansiering af sundhedsvæsenet m.v.).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Pia Olsen Dyhr, fg.). (Fremstilling 29.03.2012. 1. behandling 19.04.2012. Betænkning 29.05.2012. 2. behandling 06.06.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 177:

Forslag til lov om ændring af lov om videnskabsetisk behandling af sundhedsvidenskabelige forskningsprojekter. (Retsvirkninger af tilbagekaldelse af samtykke samt de videnskabsetiske komiteers behandling af personoplysninger).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).

(Fremstilling 25.04.2012. 1. behandling 03.05.2012. Betænkning 29.05.2012. 2. behandling 06.06.2012).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 175:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om afgift af elektricitet og ligningsloven. (Nedlæggelse af Center for Energibesparelser).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremstilling 25.04.2012. 1. behandling 10.05.2012. Betænkning 31.05.2012. 2. behandling 06.06.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om Energinet.dk. (Fremme af konkurrencen på elmarkedet m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremstilling 25.04.2012. 1. behandling 10.05.2012. Betænkning 31.05.2012. 2. behandling 06.06.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Ændringsforslag nr. 1 af 07.06.2012 til 3. behandling af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard)).

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 182:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om Energinet.dk. (Støtte til vindmøller på land, biogas og eksisterende industrielle kraft-varme-værker samt forlængelse af puljen til nye VE-teknologier m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremstilling 02.05.2012. 1. behandling 10.05.2012. Betænkning 31.05.2012. 2. behandling 06.06.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 06.06.2012).

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 183:

Forslag til lov om ændring af lov om varmeforsyning, lov om elforsyning og bygge-loven. (Biomassebaseret varmeproduktion på centrale varme-anlæg og udvalgte barmarksværker, undtagelse af forbrænding af farligt affald fra prisloftbestemmelserne og forbud mod installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremstilling 02.05.2012. 1. behandling 10.05.2012. Betænkning 31.05.2012. 2. behandling 06.06.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 06.06.2012).

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 157:

Forslag til lov om ændring af forældreansvarsloven, retsplejeloven og lov om Det Centrale Personregister. (Ændringer som følge af evalueringen af forældreansvarsloven).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).
(Fremsættelse 13.04.2012. 1. behandling 03.05.2012. Betænkning 31.05.2012. 2. behandling 06.06.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

11) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 77:

Forslag til folketingsbeslutning om at afskaffe tilslutningspligt og forblivelsespligt til en bestemt energiform.

Af Leif Mikkelsen (LA) m.fl.
(Fremsættelse 17.04.2012. 1. behandling 24.05.2012. Betænkning 31.05.2012).

12) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 48:

Forslag til folketingsbeslutning om udskoling hos frie grundskoler.

Af Merete Riisager (LA) m.fl.
(Fremsættelse 13.03.2012. 1. behandling 27.04.2012. Betænkning 29.05.2012).

13) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 61:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af obligatoriske elevplaner.

Af Merete Riisager (LA) m.fl.
(Fremsættelse 30.03.2012. 1. behandling 27.04.2012. Betænkning 29.05.2012).

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 174:

Forslag til budgetlov.

Af finansministeren (Bjarne Corydon).
(Fremsættelse 25.04.2012. 1. behandling 08.05.2012. Betænkning 31.05.2012).

15) 2. behandling af lovforslag nr. L 167:

Forslag til lov om ændring af lov om Det Økonomiske Råd og Det Miljøøkonomiske Råd. (Det Økonomiske Råds årlige vurdering af dansk finans- og udgiftspolitik m.v.).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsættelse 25.04.2012. 1. behandling 08.05.2012. Betænkning 31.05.2012).

16) 2. behandling af lovforslag nr. L 164:

Forslag til lov om ændring af lov om regionernes finansiering. (Indførelse af betinget bloktilskud for regionerne og indførelse af sanktioner for regionerne ved overskridelse af budgetterne).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsættelse 25.04.2012. 1. behandling 08.05.2012. Betænkning 24.05.2012).

17) 2. behandling af lovforslag nr. L 165:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. (Indførelse af skærpede sanktioner for kommunerne ved overskridelse af budgetterne og mulighed for individuel afregning af det betingede bloktilskud).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsættelse 25.04.2012. 1. behandling 08.05.2012. Betænkning 24.05.2012).

18) 2. behandling af lovforslag nr. L 190:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget. (Regulering af grundvederlaget, modregning i eftervederlaget det første år, optjening af beløb til efteruddannelse m.v., forhøjelse af pensionsalder for egenpension m.v.).

Af Mogens Lykketoft (S), Søren Espersen (DF), Marianne Jelved (RV), Holger K. Nielsen (SF), Per Clausen (EL), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Lars Barfoed (KF).

(Fremsættelse 15.05.2012. 1. behandling 24.05.2012. Betænkning 30.05.2012).

19) Forespørgsel nr. F 29:

Forespørgsel til statsministeren om, hvorvidt det skal være dyrere at være dansker.

Af Anders Samuelsen (LA) m.fl.
(Anmeldelse 23.03.2012. Fremme 27.03.2012. Afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til mandag den 11. juni 2012).

20) 1. behandling af lovforslag nr. L 192:

Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven. (Forhøjelse af afskrivningsgrundlaget ved investeringer i nye driftsmidler).

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen).
(Fremsættelse 30.05.2012).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden**Formanden :**

Mødet er åbnet.

Udenrigsudvalget har afgivet:

Beretning om ikke at deltage på ministerniveau ved EM i Ukraine.
(Beretning nr. 4).

Beretningen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Det første punkt på dagsordenen er:

**1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 32 [afstemning]:
Forespørgsel til ministeren for sundhed og forebyggelse om lighed i sundhed for udviklingshæmmede.**

Af Liselott Blixt (DF) m.fl.
(Anmeldelse 10.04.2012. Fremme 13.04.2012. Forhandling 07.06.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 77 af Liselott Blixt (DF), Hans Andersen (V), Karen J. Klint (S), Camilla Hersom (RV), Annette Vilhelmsen (SF), Stine Brix (EL), Anders Samuelsen (LA) og Benedikte Kiær (KF)).

Kl. 10:00

Afstemning**Formanden :**

Forhandlingen er afsluttet, og vi går til afstemning om det stillede forslag til vedtagelse. Der foreligger ét forslag til vedtagelse.

Der stemmes om forslag til vedtagelse nr. V 77 af Liselott Blixt (DF), Hans Andersen (V), Karen J. Klint (S), Camilla Hersom (RV), Annette Vilhelmsen (SF), Stine Brix (EL), Anders Samuelsen (LA), Benedikte Kiær (KF), og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

Forslaget er enstemmigt vedtaget med 107 stemmer.

[For stemte 107 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Dermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 110:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven og lov om Det Ethiske Råd. (Digital ansøgning om tilskud til lægemidler, organisatorisk ændring af embedslægeinstitutionerne, nedlæggelse af Det Nationale Forebyggelsesråd samt ændring af sekretariatet for Det Ethiske Råd).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Pia Olsen Dyhr, fg.). (Fremsættelse 14.03.2012. 1. behandling 29.03.2012. Betænkning 15.05.2012. (Omtrykt). Ændringsforslag nr. 4 af 23.05.2012 uden for betænkningen af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag). 2. behandling 24.05.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 29.05.2012).

Kl. 10:01

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen drejer sig i første omgang om det stillede ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så er forhandlingen om ændringsforslagene sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:01

Afstemning

Formanden :

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget? Det er vedtaget.

Kl. 10:01

Formanden :

Forhandlingerne drejer sig herefter om lovforslaget som helhed.

Ønsker nogen at udtale sig om lovforslaget?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

Kl. 10:02

Formanden :

Der stemmes nu om lovforslagets endelige vedtagelse. Vi slutter afstemningen.

For stemte 75 (S, DF, RV, SF, EL og LA), imod stemte 35 (V og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 138:

Forslag til lov om ændring af lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v., børneloven og lov om adoption. (Udvidelse af lov om kunstig befrugtnings anvendelsesområde, mulighed for anonym og ikkeanonym æg- og sæddonation i forbindelse med behandling med kunstig befrugtning, fastslåelse af faderskab i forbindelse med kunstig befrugtning, adoption af registreret partners barn og fremmøde i adoptionssager m.v.).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Pia Olsen Dyhr, fg.). (Fremsættelse 29.03.2012. 1. behandling 19.04.2012. Betænkning 29.05.2012. 2. behandling 06.06.2012).

Kl. 10:02

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

Kl. 10:02

Afstemning

Formanden :

Der stemmes nu om lovforslagets endelige vedtagelse.

Jeg slutter afstemningen.

Forslaget er enstemmigt vedtaget med 109 stemmer.

[For stemte 109 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 139:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Justeringer vedrørende planlægning, samarbejde, it, kvalitet og finansiering af sundhedsvæsenet m.v.).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Pia Olsen Dyhr, fg.). (Fremsættelse 29.03.2012. 1. behandling 19.04.2012. Betænkning 29.05.2012. 2. behandling 06.06.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:03

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

<p>Afstemning</p> <p>Formanden : Der stemmes nu om lovforslagets endelige vedtagelse. Vi slutter afstemningen.</p> <p>Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 111 stemmer.</p> <p>[For stemte 111 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].</p> <p>Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.</p> <p>_____</p>	<p>Kl. 10:03 Det næste punkt på dagsordenen er: 6) 3. behandling af lovforslag nr. L 175: Forslag til lov om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om afgift af elektricitet og ligningsloven. (Nedlæggelse af Center for Energibesparelser). Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard). (Fremsættelse 25.04.2012. 1. behandling 10.05.2012. Betænkning 31.05.2012. 2. behandling 06.06.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).</p> <p>Kl. 10:04</p>
<p>_____</p> <p>Det næste punkt på dagsordenen er: 5) 3. behandling af lovforslag nr. L 177: Forslag til lov om ændring af lov om videnskabetisk behandling af sundhedsvidenskabelige forskningsprojekter. (Retsvirkninger af tilbagekaldelse af samtykke samt de videnskabetiske komiteers behandling af personoplysninger). Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag). (Fremsættelse 25.04.2012. 1. behandling 03.05.2012. Betænkning 29.05.2012. 2. behandling 06.06.2012).</p>	<p>Forhandling</p> <p>Formanden : Der er ikke stillet ændringsforslag. Ønsker nogen at udtale sig? Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.</p> <p>Kl. 10:04</p>
<p>Forhandling</p> <p>Formanden : Der er ikke stillet ændringsforslag. Ønsker nogen at udtale sig? Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.</p>	<p>Afstemning</p> <p>Formanden : Der stemmes nu om lovforslagets endelige vedtagelse. Vi slutter afstemningen.</p> <p>Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 111 stemmer.</p> <p>[For stemte 111 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].</p> <p>Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.</p> <p>_____</p>
<p>Afstemning</p> <p>Formanden : Der stemmes nu om lovforslagets endelige vedtagelse. Jeg slutter afstemningen.</p> <p>Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 109 stemmer.</p> <p>[For stemte 109 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].</p> <p>Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.</p> <p>_____</p>	<p>Kl. 10:03</p> <p>_____</p> <p>Det næste punkt på dagsordenen er: 7) 3. behandling af lovforslag nr. L 176: Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om Energinet.dk. (Fremme af konkurrencen på elmarkedet m.v.). Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard). (Fremsættelse 25.04.2012. 1. behandling 10.05.2012. Betænkning 31.05.2012. 2. behandling 06.06.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Ændringsforslag nr. 1 af 07.06.2012 til 3. behandling af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard)).</p> <p>Kl. 10:04</p>
<p>_____</p>	<p>Kl. 10:04</p> <p>Forhandling</p> <p>Formanden : Forhandlingen drejer sig i første omgang om det stillede ændringsforslag. Ønsker nogen at udtale sig? Det er ikke tilfældet, og så er forhandlingen om ændringsforslaget sluttet, og vi går til afstemning.</p> <p>Kl. 10:05</p>

Kl. 10:05 For stemte 107 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), imod stemte 5 (LA), hverken for eller imod stemte 0.

Afstemning

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Formanden :

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 1 af klima-, energi- og bygningsministeren som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 10:05 Det næste punkt på dagsordenen er:

Forhandling

Formanden :

Forhandlingerne drejer sig herefter om lovforslaget som helhed.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:06 **9) 3. behandling af lovforslag nr. L 183: Forslag til lov om ændring af lov om varmeforsyning, lov om elforsyning og byggeloven. (Biomassebaseret varmeproduktion på centrale kraft-varme-anlæg og udvalgte barmarksværker, undtagelse af forbrænding af farligt affald fra prisloftbestemmelserne og forbud mod installation af olie- og naturgasfyr til bygningsovervarmning m.v.).**
Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).
(Fremsættelse 02.05.2012. 1. behandling 10.05.2012. Betænkning 31.05.2012. 2. behandling 06.06.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 06.06.2012).

Afstemning

Formanden :

Der stemmes nu om lovforslagets endelige vedtagelse.

Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 111 stemmer.

[For stemte 111 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 10:07

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen drejer sig i første omgang om det stillede ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen om ændringsforslaget sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:07

Afstemning

Formanden :

Ønskes der afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Kl. 10:07

Forhandling

Formanden :

Forhandlingerne drejer sig herefter om lovforslaget som helhed.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:07

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:06

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der stemmes nu.

For stemte 104 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), imod stemte 5 (LA), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 10:09

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 157:

Forslag til lov om ændring af forældreansvarsloven, retsplejeloven og lov om Det Centrale Personregister. (Ændringer som følger af evalueringen af forældreansvarsloven).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 13.04.2012. 1. behandling 03.05.2012. Betænkning 31.05.2012. 2. behandling 06.06.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:08

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så går vi til afstemning.

Kl. 10:08

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 110 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 110 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 77:

Forslag til folketingsbeslutning om at afskaffe tilslutningspligt og forblivelsespligt til en bestemt energiform.

Af Leif Mikkelsen (LA) m.fl.

(Fremsættelse 17.04.2012. 1. behandling 24.05.2012. Betænkning 31.05.2012).

Kl. 10:09

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om forslagets endelige vedtagelse, og der stemmes nu. Vi slutter afstemningen.

For stemte 18 (DF og LA), imod stemte 92 (V, S, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 48:

Forslag til folketingsbeslutning om udskoling hos frie grundskoler.

Af Merete Riisager (LA) m.fl.

(Fremsættelse 13.03.2012. 1. behandling 27.04.2012. Betænkning 29.05.2012).

Kl. 10:09

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:10

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om forslagets endelige vedtagelse, og der stemmes. Jeg slutter afstemningen.

For stemte 39 (V, LA og KF), imod stemte 71 (S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 61:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af obligatoriske elevplaner.

Af Merete Riisager (LA) m.fl.

(Fremsættelse 30.03.2012. 1. behandling 27.04.2012. Betænkning 29.05.2012).

Kl. 10:10

Forhandling

Formanden :

Ønsker nogen at udtale sig? Fru Karen Ellemann som ordfører for Venstre.

(Ordfører)

Karen Ellemann (V):

Tak for det. Jeg har blot behov for at tage ordet i den her sag, fordi jeg synes, det er vigtigt at bemærke, at Liberal Alliance med det her beslutningsforslag har et ønske om at udvande de elevplaner, som vi jo i bred enighed har fået indført – nogle elevplaner, som faktisk har gavnet hele skole-hjem-samarbejdet, det vigtige samarbejde, der er etableret mellem både lærer, elev og forældre. Og jeg er utrolig glad for, at vi er et bredt flertal, der stemmer imod det her beslutningsforslag, og jeg er glad for den opbakning, der konstant er til, at vi har elevplaner i den danske folkeskole.

Jeg må også stadig væk understrege, at elevplanerne jo ikke blev indført, bare for at vi skulle indføre sådan et eller andet nyt bureaukratisk lag, men netop fordi det forpligter elever, lærere og forældre til at samarbejde om at få sikret en god og udbytterig undervisning. Evalueringerne siger også, at det faktisk er sådan, elevplanerne fungerer i dag. Jeg synes også, det er vigtigt at slå fast, at det ikke er sådan i dag, at der er tale om central styring af, hvordan elevplanerne skal se ud. Der er ikke nogen fast skabelon, så derfor er der stor grad af frihed, og der er også stor åbenhed i forhold til at få dem bearbejdet på en måde, så det giver mening på den enkelte skole, i den enkelte kommune.

Så jeg er glad for, at der er opbakning til, at elevplaner er et fast og vigtigt element i den danske folkeskole.

Kl. 10:12

Formanden :

Tak til ordføreren. Fru Merete Riisager. Var det en kort bemærkning? Det var en kort bemærkning. Så må jeg bede Venstres ordfører om at komme op på talerstolen igen. Jeg troede, fru Merete Riisager ville have ordet som ordfører, men det var altså en kort bemærkning.

Kl. 10:12

Merete Riisager (LA):

Tak. Jeg vil gerne spørge ordføreren, hvordan hun mener Liberal Alliances forslag udvander elevplaner. Hvordan kan metodefrihed i forhold til den løbende evaluering udvande? Er det ikke en mistillidserklæring til lærerne, der netop er blevet uddannet til den her opgave, til skolerne, som kan vælge frit, hvilken metode de finder bedst, og til kommunerne, som jo også følger området tæt? Er det ikke fra Venstres side en mistillid til de her lokale folk, som arbejder tæt med det her? Hvad siger ordføreren til, at halvdelen af kommunerne har bedt sig undtaget for at lave elevplaner i alle fag, og hvad siger ordføreren til de lærere, som sidder med 100-200 elevplaner om året i alle fag?

Kl. 10:13

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:13

Karen Ellemann (V):

Jeg er slet ikke enig med fru Merete Riisager i, at det her beslutningsforslag ikke kommer til at udvande elevplanerne, for den form for frihed, som fru Merete Riisager taler om, og som er en del af beslutningsforslaget, er jo en total ligegyldighed i forhold til elevplanerne. Det er en total frisættelse, der sætter spørgsmålstegn ved, om man overhovedet har lyst til at lave elevplanerne i hvilket som helst fag. Det vil underminere de forskellige fag i folkeskolen, det vil få betydning for fagligheden.

Jeg er godt klar over, at der blandt visse folketingsmedlemmer er en bekymring for evaluering, og jeg har sågar hørt visse røster sige, at en gris jo ikke bliver tungere af, at man vejer den. Det kan vi godt

være enige i, men når man går ind med netop både elevplaner og test osv., så kan man lige præcis fokusere på, hvor der er behov for forbedringer, og det er derfor, elevplaner er et vigtigt evalueringsværktøj. At der er en stor frihedsgrad, er vi meget imødekommende over for der skal være, og derfor bliver de forslag til, hvordan man kan lempe på reglerne for elevplanerne, jo også imødekommende. Men elevplanerne er kommet for at blive, de styrker fagligheden, de styrker samarbejdet, de styrker kvaliteten i den danske folkeskole.

Kl. 10:14

Formanden :

Fru Merete Riisager.

Kl. 10:14

Merete Riisager (LA):

Jeg må sige, at det er meget skuffende at høre disse ord fra ordføreren. Da vi havde diskussionen ved førstebehandlingen, virkede det for mig, som om der var en åbning fra Venstres side i forhold til at se på det her og anerkende, at mange kommuner og skoler har henvendt sig om det her bureaukratiske Christiansborginitiativ, og at man kunne prøve at kigge på det, sådan at lærerne ikke skal sidde og bruge deres tid på noget forkert, så der ikke skal indsættes vikarer, når lærerne skal sidde og lave bureaukratisk arbejde ved bordet. Jeg må bare sige, at der i det her tilfælde er en fuldstændig forskel mellem Venstre og Liberal Alliance. Vi ønsker ikke at detailregulere, vi ønsker at se, hvad der kommer ud i den anden ende. Lad os se på, hvor mange børn der kommer videre til en ungdomsuddannelse i stedet for at sidde og diktere små bitte værktøjer, som bliver bureaukratiske ude i den anden ende.

Kl. 10:15

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:15

Karen Ellemann (V):

Men forskellen består i, at vi ikke betragter elevplanerne som et centralistisk styret værktøj. Det er ikke sådan, de fungerer. Der er enormt store frihedsgrader, med hensyn til hvordan den enkelte skole, hvordan den enkelte kommune vælger at arbejde med elevplanerne. Og vores bekymring i forhold til det her forslag er lige præcis den, at man ved sådan en grad af ligegyldighed over for elevplaner vil risikere, at man altså skaber et regime, hvor der vil være fag, som der overhovedet ikke vil ske nogen som helst evaluering af. Det mener jeg ikke er gavnligt for fagligheden i folkeskolen. Og i forhold til hvordan man tilrettelægger arbejdet med det, er der enorme frihedsgrader og enormt stor lokal forskel på, hvordan man arbejder med elevplanerne.

Kl. 10:16

Formanden :

Der er endnu en kort bemærkning til Venstres ordfører fra fru Lotte Rod.

Kl. 10:16

Lotte Rod (RV):

Jeg bliver jo simpelt hen så glad, når jeg hører fra Venstre, at elevplanerne måske har været lidt for firkantede og vi godt kunne vi kigge på, om vi kunne gøre det en lille smule smartere. Så jeg vil gerne bede Venstres ordfører bekræfte, at hun er åben over for, at elevplanerne ikke behøver at være for alle elever i alle fag hvert år.

Kl. 10:16

Formanden :

Ordføreren.

Karen Ellemann (V):

Under førstebehandlingen af det her beslutningsforslag tilkendegav vi, at elevplanerne på ingen måde er tænkt som et centralistisk, rigidt styresystem, og at der er åbenhed for, hvordan vi kan arbejde klogt og smart også fremadrettet med elevplanerne. Men det ændrer altså ikke ved, at vi skal være meget varsomme med at give frihed for ethvert fag, fordi der med friheden er en risiko for, at alt så at sige bliver ligegyldigt, og at der dermed opstår en ligegyldighed omkring forskellige fag. Så derfor er det altså ikke bare en carte blanche til at sige, at nu kan vi lige skrotte diverse fag på diverse klassetrin. Så langt er jeg heller ikke gået under førstebehandlingen.

Kl. 10:16

Kl. 10:17

Formanden :

Fru Lotte Rod? Så siger jeg tak til Venstres ordfører.

Så er det fru Merete Riisager som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 10:17

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Tak. Det kan være, at forslaget i dag forekommer at være et lille forslag, men det er sådan set et forslag, som er et meget godt eksempel på en af de udfordringer, vi i vores samfund står over for, og som vi herinde fra Christiansborg ikke forpasser muligheden for at detailregulere om, nemlig hvordan offentligt ansatte skal udføre deres arbejde. Den detailregulering er årsag til, at offentligt ansatte bruger alt for lidt tid sammen med borgerne.

Vi ser, at lærerne gennemsnitligt bruger langt mindre tid sammen med eleverne end det, der er gennemsnittet i OECD. Det betyder, at vi poster milliarder ud i folkeskolen på, at lærerne sidder og laver skrivebordsarbejde i stedet for at være sammen med eleverne. Det er både et samfundsøkonomisk problem og en mistillid til de lærere, som vi gerne vil give en god uddannelse, og som skal tage sig af vores børn, og det giver en masse udfordringer ude på skolerne.

Jeg synes, vi skal anerkende, at når halvdelen af kommunerne bruger frikommuneforsøget til at blive undtaget fra elevplaner i alle fag, jamen så er det altså, fordi det opleves som et problem derude, og derfor finder jeg det meget skuffende, at man i Venstre får rodet frihed og ligegyldighed sammen. Det er der slet ikke tale om. Det er muligt at give frihed, uden at der er tale om ligegyldighed. Det, man jo f.eks. kan gøre, er at indsamle de bedste eksempler på, hvordan man følger op på elevernes udvikling. Man kan lægge det på ministeriets hjemmeside, man kan sørge for, at skolerne får adgang til det, og at man hele tiden opdaterer.

Der er masser af muligheder for at løfte niveauet og samtidig have metodefrihed. Derfor finder jeg det så skuffende, at Venstre trækker i land på det her område og altså ikke ønsker at vise tillid til de offentligt ansatte, ikke ønsker at give metodefrihed, ikke har tillid til, at kommuner, skoler, skoleledere, skolelærere og forældre selv kan finde ud af at styre det her område.

Kl. 10:20

Formanden :

Der er tre med korte bemærkninger, først hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 10:20

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg havde en 6. klasse med herinde. Det var mit gudbarn Gustav, som havde lokket mig til at tage dem med, og det var så tilfældigvis under førstebehandlingen, hvor vi sad deroppe på pladserne. Bagefter fik jeg så lejlighed til at tale med børnene om, hvad de syntes om elevplaner, og hvis alternativet var ingenting, var de alle for elevplaner. Så var der et flertal, som hellere ville have rigtige karakterer end

elevplaner, og det synes jeg sådan set dokumenterer meget godt, at det her er slået igennem hos børnene. Det er slået igennem hos forældrene, og det er efterhånden også slået igennem hos lærerne, men desværre ikke hos Liberal Alliance. Hvis man skal følge Liberal Alliances tankegang, ønsker Liberal Alliance så også, at vi skal afskaffe karakterer?

Kl. 10:20

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:20

Merete Riisager (LA):

Vi kan jo godt starte helt forfra med at diskutere det her spørgsmål, men jeg kan starte med at sige, at elevplaner jo ikke erstatter karakterer, og det skal de heller ikke. Det, man gør, er, at man evaluerer eleverne på mange forskellige måder, heriblandt eksamener og karakterer, og det synes jeg er ganske udmærket. Elevplanerne er den løbende opfølgning af elevens udvikling, og det kan man gøre på mange forskellige måder. Det, vi har gjort fra Christiansborgs side, er at sige, at der skal ligge en elevplan i alle fag, og at det skal foregå på en ret bestemt måde, som i praksis, og det er jo det, vi må se på, opleves som bureaukratisk af rigtig mange skoler og lærere og også af forældre. Jeg får input fra forældre, som siger, at det, der står i elevplanerne, er fuldstændig ligegyldigt, og at der i øvrigt bliver indsat vikarer, når lærerne skal sidde og lave elevplaner. Nogle skoler er glade for det, nogle er ikke. Jeg har tillid til, at man kan vælge den bedste evalueringsform ude på skolerne. Det behøver vi altså ikke detailregulere fra Christiansborg.

Kl. 10:21

Formanden :

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 10:21

Jan E. Jørgensen (V):

Jamen jeg kan ikke garantere, at alle kommuner griber det lige så godt an, som vi gør på Frederiksberg, hvor jeg sidder i kommunalbestyrelsen og har været formand for børne- og undervisningsudvalget i 12 år og i øvrigt har to børn i folkeskolen. Men når vi kan gøre det på Frederiksberg, så det fungerer ganske godt, så kan man også i andre af landets kommuner. Vi stiller også detailkrav om, i hvilke fag man skal gå til eksamen, på hvilke klassetrin osv. Så hvis man skal følge Liberal Alliances tankegang, skal vi heller ikke stille krav herindfra om, at de skal til eksamen på skolerne, at de skal have årskarakterer på skolerne, at de skal have eksamenskarakterer på skolerne. Det må de jo selv kunne finde ud af i frihedens hellige navn. Der tror jeg måske at Liberal Alliance ikke er i overensstemmelse med sine vælgere.

Kl. 10:22

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:22

Merete Riisager (LA):

Jeg vil sige, at jeg nogle gange bliver en smule træt i hovedet, når andre partier ønsker at sige til Liberal Alliance, hvad der er vores politik. Nu står jeg jo her og siger, hvad der er Liberal Alliances politik på lige præcis det her område, og det er, at den løbende evaluering og de værktøjer, der bruges til det, bedst varetages ude på skolerne, at man godt selv kan vælge et passende værktøj, og at det i øvrigt er muligt at udvikle tingene langt hurtigere, hvis man giver det ansvar ud til skolerne.

Det betyder ikke, at man vil afregulere alting. Bl.a. mener vi jo i Liberal Alliance, at man skal løfte niveauet for 9. klasse og de faglige mål, der ligger for 9. klasse, og det skal vi kigge på herinde. Selvfølgelig skal man høre alle de forskellige parter, men det skal vi selvfølgelig kigge på herindefra. Så det der med at blive taget til indtægt for alt muligt, ja, det må jo stå for hr. Jan E. Jørgensens egen regning.

Kl. 10:23

Formanden :

Fru Karen Ellemann for en kort bemærkning.

Kl. 10:23

Karen Ellemann (V):

Tak for det. Jeg vil gerne tilbage til selve beslutningsforslagets ordlyd. Det hedder jo forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af obligatoriske elevplaner, og argumentationen går på, at det er for rigtigt, og at det er centralistisk osv. Derfor skal mit spørgsmål til ordføreren være ganske enkelt: Hvordan er det lige, den her centrale model for en elevplan ser ud? Hvordan kan ordføreren beskrive den?

Lad mig hjælpe ordføreren på vej, for jeg tror, det er meget svært at besvare det spørgsmål, for den findes ikke. Der er ikke nogen centralt styret model for, at sådan ser elevplanen ud. Men nu vil jeg selvfølgelig lade ordføreren besvare spørgsmålet.

Kl. 10:24

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:24

Merete Riisager (LA):

Det ligger i definitionen, at der skal være en elevplan, som skal opfylde nogle forskellige kriterier, og at det skal være i alle fag, og specielt det med, at det skal være i alle fag, opleves i praksis som meget bureaukratisk ude på skolerne. Så det er sådan set meget enkelt. Det, jeg siger, er også, at hvis vi gerne vil have innovation, hvis vi gerne vil have, at skolerne selv byder ind, hvis vi gerne vil have forskerne mere i spil, så kan det altså ikke nytte noget, at vi sidder herinde på Christiansborg og definerer, præcis hvad der skal være af værktøjer, og præcis hvordan de skal anvendes derude. Det kommer til i praksis at blive vældig bureaukratisk.

Kl. 10:24

Formanden :

Fru Karen Ellemann.

Kl. 10:24

Karen Ellemann (V):

Ordføreren var tidligere inde på, at det også er for tidkrævende at lave en elevplan – altså nærmest et udtryk for, at det er synd for læreren, hvis vedkommende nu f.eks. underviser 5 forskellige klasser og dermed har over 100 elever, og at der derfor bliver masser af elevplaner, som vedkommende skal bearbejde. Men er det ikke rimeligt, at man evaluerer de elever, som man nu engang er lærer for, og giver respons på, hvordan det går med udviklingen, og netop sætter sig mål for næste periode, i forhold til hvad den enkelte elev skal opnå? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er helt konkret: Ordføreren taler om, at så skal der være nogle fag, hvor der i hvert fald ikke skal evalueres, men hvilke fag er det?

Kl. 10:25

Formanden :

Ordføreren.

Merete Riisager (LA):

I mit forslag ligger der altså en anerkendelse af, at offentligt ansatte også skal opfatte deres arbejde som meningsfyldt. Det har vi alle sammen brug for. Hvis vi skal lave et godt stykke arbejde, skal vi opfatte det, vi laver, som meningsfyldt. Der er rigtig mange lærere, der ikke opfatter det her som meningsfyldt, og der er mange skoleledere, der ikke opfatter det som meningsfyldt at skulle bede deres lærere om at udfylde elevplaner i alle fag. Det synes jeg vi skal lytte til. Det er der i den grad grund til at lytte til. Når halvdelen af landets kommuner har besværet sig med at indsende ansøgninger for at blive fritaget for elevplaner i alle fag, mener ordføreren så ikke, at vi skal lytte til det?

Kl. 10:25

Kl. 10:26

Formanden :

Fru Anne-Mette Winther Christiansen for en kort bemærkning.

Kl. 10:26

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Vi fik ikke svaret på det, som fru Karen Ellemann spurgte om, så jeg vil gerne vende tilbage til det. Hvilke fag er det, der er så lidt værd i folkeskolen, at de ikke er værdige at give en vurdering på? Hvilke fag er det præcis, eleverne bare skal negligere at de overhovedet bruger timer på?

Kl. 10:26

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:26

Merete Riisager (LA):

Nu bliver det sådan lidt en gennemgang af folkeskolens praksis. For det er jo sådan, at elevplanerne kun er en del af den evaluering, der foregår af elever og skoler. Der er jo en mangfoldighed af måder, som eleverne bliver evalueret på, bl.a. gennem karakterer og eksamen. Elevplanerne er den løbende opfølgning af eleverne. Det kan man gøre på rigtig mange forskellige måder.

Jeg foreslår, at vi indsamler de bedste metoder, gør dem tilgængelige for skolerne og lader dem selv vælge, hvilken metode de ønsker at anvende. Om de så alle sammen vil bruge det på idræt, eller hvad det skal være, synes jeg sådan set godt vi kan lægge ud til skolerne.

Det, som bliver indikeret her, er jo, at man er ligeglad ude på skolerne med den løbende opfølgning. Det er jo slet ikke tilfældet.

Kl. 10:27

Formanden :

Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 10:27

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Nu er det sådan, at børnene er rigtig glade for at få en præcis beskrivelse og en præcis vurdering. Forældrene er rigtig glade for at have et redskab, som er tydeligt og letforståeligt, som er til at arbejde videre efter, og hvor den næste aftale står om, hvad det så er, der er det næste mål.

Er det korrekt, at vores elevgruppe og vores forældregruppe har anerkendt elevplaner og er meget glade for at have dem?

Kl. 10:28

Formanden :

Ordføreren.

- Kl. 10:28 **Merete Riisager (LA):**
Det er rigtigt, at der er nogle, der ønsker at fortsætte med elevplanerne. Det kan de så vælge at gøre. Og dem, som ønsker en anden løbende evaluering, kan så vælge det. Det er jo det, der ligger i metodefriheden.
Der er det, jeg siger: Jeg tror ikke på, at ordføreren eller jeg kan forudse, hvilke evalueringsmetoder man vil foretrække ude på forskellige skoler. Det har jeg fuld tillid til at de dygtige skoleledere er i stand til.
- Kl. 10:28 **Formanden :**
Fru Mai Henriksen for en kort bemærkning.
- Kl. 10:28 **Mai Henriksen (KF):**
Der skal ikke herske nogen tvivl om, at Konservative er tilhængere af de her elevplaner, netop fordi den her løbende og ikke mindst systematiske opfølgning på elevernes udvikling er rigtig gavnlige både for læreren og for eleven, men så sandelig også for forældrene, fordi elevplanerne jo også er med til at få præciseret forældrenes rolle.
Jeg tror, at Liberal Alliance måske kommer til at fremstå som meget liberale i sådan en sag som den her med et ønske om at nærme sig det frie marked. Der skal ingen regler og ingen krav være; man kan selv bestemme. De frie markedskræfter dikterer skolevalget: Lad falde, hvad ikke kan stå.
Jeg vil egentlig bare gerne hjælpe Liberal Alliances ordfører ved at bede ordføreren om at forklare, hvorfor det vil forbedre folkeskolen at fjerne de her elevplaner. Jeg har simpelt hen ikke forstået det endnu.
- Kl. 10:29 **Formanden :**
Ordføreren.
- Kl. 10:29 **Merete Riisager (LA):**
Det kan jo være, at det er svært for fru Mai Henriksen og De Konservative at forstå, hvad der ligger i friheden, og at der er andre end fru Mai Henriksen, der er i stand til at tænke rationelt i forhold til folkeskolen.
Det er jo sådan, at vi har ansat rigtig mange dygtige lærere, og vi har ansat rigtig mange dygtige skoleledere til netop at varetage forvaltningen af folkeskolen. Og hvis vi herinde på Christiansborg benytter enhver given lejlighed til ned i detaljen at diktere, hvad de skal gøre, fratager vi dem fuldstændig den motivation, der ligger i opgaven, den motivation, der ligger i at kunne forbedre tingene i dagligdagen. Det er derfor, at jeg siger, at vi på en række punkter skal lægge ansvaret tilbage. Det er ikke på alle punkter, men på en række punkter. Og jeg ville ønske, at ordføreren havde mod til at sige, at der nok er andre end ordføreren, som er i stand til at udvikle folkeskolen.
- Kl. 10:30 **Formanden :**
Fru Mai Henriksen.
- Kl. 10:30 **Mai Henriksen (KF):**
Nu sagde fru Merete Riisager lige før, at hun blev så træt i hovedet, og med fare for at gøre ordføreren endnu mere træt i hovedet vil jeg sige, at det da er en mærkelig vision, at man vil styrke folkeskolen ved at fjerne de her elevplaner. Det er jo ikke det eneste eksempel på noget, Liberal Alliance gerne vil fjerne fra folkeskolen. Jeg tænker eksempelvis på, at Liberal Alliance jo også gerne vil fjerne kravet om en historiekanon og en danskkanon. Hvilke andre ting i folkeskolen ønsker Liberal Alliance så skal fjernes, for at vi får en god folkeskole?
- Kl. 10:31 **Formanden :**
Ordføreren.
- Kl. 10:31 **Merete Riisager (LA):**
Det her er en meget interessant debat. Jeg kan oplyse ordføreren om, at friskolerne over en kam har et højere karakterniveau end folkeskolen. Siger det ikke en lille smule om, at netop ved at give frihed til skoler kan man faktisk opnå et bedre resultat? Får man en bedre folkeskole ved at sidde og regulere ned i detaljen? Nej, det gør man ikke. Det kan godt være, at ordføreren har svært ved at forestille sig det, men man kan faktisk få bedre resultater ved at lægge ansvaret ud. Jeg tænker ikke bare på markedet, men også på civilsamfundet. Det, nogle af de fremmeste virksomheder i Danmark gør, er, at de lægger ansvaret ud til deres medarbejdere.
- Kl. 10:31 **Formanden :**
Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.
- Kl. 10:31 **Hans Kristian Skibby (DF):**
Tak, hr. formand. Grunden til, at jeg vil stille et spørgsmål, er egentlig, at jeg noterede mig, at ordføreren i sin ordførertale sagde, at ordføreren var træt af, at man skulle have at vide fra andre, hvad ens egen skolepolitik var. Og det undrede jeg mig jo lidt over, når man tænker på, at for bare 11 måneder tilbage, var det jo faktisk sådan, at man i mange medier kunne se, at netop Liberal Alliance havde kopieret Det Radikale Venstres skolepolitik. Man havde faktisk valgt at lave den fri folkeskole, tror jeg faktisk nok, at Liberal Alliance kalder det – folkeskolen skulle være fri.
Så kunne man så gå ind og kigge ganske slaviske dernedad citat efter citat, ord efter ord, og se, at man i Liberal Alliance havde valgt at kopiere et andet partis skolepolitik. Så må ordføreren vel også på en eller anden måde erkende, at det vel så er fair nok, at der stilles spørgsmål til partiet – om det så er Liberal Alliances politik, eller om det er De Radikales politik.
- Kl. 10:32 **Formanden :**
Ordføreren.
- Kl. 10:32 **Merete Riisager (LA):**
Nu kan jeg konstatere, at det her forslag ikke er radikal politik.
- Kl. 10:32 **Formanden :**
Hr. Hans Kristian Skibby.
- Kl. 10:32 **Hans Kristian Skibby (DF):**
Det her er ikke en del af det, men nu håber jeg selvfølgelig, at fru Merete Riisager, som er ordfører på området, så også må være klar over, hvad der egentlig er Liberal Alliances samlede skolepolitik. Og der tror jeg da stadig væk på, at selv om det er 11 måneder siden, så må det oplæg, der kom fra Liberal Alliance om den frie folkeskole, være det bærende element i partiets uddannelsespolitik. Og det er altså en uddannelsespolitik, man har kopieret – copy paste – fra et andet parti.

Jeg ved godt, at ordføreren står her i dag og forsvarer metodefrihed, men jeg synes jo bare, at det er en lidt sjov form for metodefrihed at have at kopiere andre partiers politik og så bagefter beklage sig over, at man er træt og får ondt i hovedet af, at man får stillet spørgsmål omkring, hvad der egentlig er ens eget partis politik.

Kl. 10:33

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:33

Merete Riisager (LA):

Jeg vil altid meget gerne have spørgsmål om, hvad der er Liberal Alliances politik. Det foretrækker jeg helt klart, frem for at man opfinder, hvad der er Liberal Alliances politik. Og når det handler om det gældende forslag, så var der vist en sætning, der lød som et eller andet, og det er jo beklageligt – ja.

Kl. 10:34

Formanden :

Fru Gitte Lillelund Bech for en kort bemærkning.

Kl. 10:34

Gitte Lillelund Bech (V):

Min kollega fru Anne-Mette Winther Christiansen fik ikke noget svar på sit spørgsmål, som handlede om, hvilke fag det er, der ikke skal evalueres. For Liberal Alliance siger her – jeg hørte fru Merete Riisager sige det – at der så ville være frit slag for skolerne. Men Liberal Alliances fru Merete Riisager må vel være så meget inde i Liberal Alliances egen skolepolitik, at man kan give et bud på, hvad det er for nogle fag, hvor man ikke ønsker evaluering.

Kl. 10:34

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:34

Merete Riisager (LA):

Alle fag bliver i dag evalueret på forskellig vis. Det er altså uheldigt, hvis man forestiller sig, at elevplanerne – som er en relativt ny opfindelse – er den eneste form for evaluering, som finder sted i skolerne. Det er det ikke. Og når jeg siger, at der skal være fuld metodefrihed i forhold til den løbende opfølgning på elevernes udvikling – for det er det, elevplanerne skal – så må skolerne selv vælge, hvilken metode de vil anvende, og hvordan de vil anvende den, men de skal lave en løbende opfølgning af eleverne. Det kan finde sted på forskellig vis. Nogle kan vælge en mundtlig evaluering, nogle kan vælge en skriftlig evaluering. Det afhænger af, hvilken vision og ånd den enkelte skole har, og jeg mener, at vi ved at lægge ansvaret tilbage til skolerne og styrke skolelederne får en bedre folkeskole.

Kl. 10:35

Formanden :

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 10:35

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu går jeg ud fra, at fru Merete Riisager er meget godt inde i OECD's undersøgelse af, hvor godt danske børn læser, skriver og regner, og et af de lande, vi har kigget på gennem mange år fra dansk side, er Finland.

I Finland har man elevplaner på fuldstændig samme måde, som vi har i Danmark. Finland ligger langt højere i OECD's undersøgelser, end Danmark gør. En af grundene til, at elevplanerne blev indført, var bl.a. med inspiration fra Finland.

Men jeg kan forstå, at fru Merete Riisager sådan set er lidt ligeglad med, at vi kan lære af andre lande, hvad man kan gøre inden for folkeskoleområdet. Til gengæld skal vi lære af de fremmeste virksomheder.

Jeg kan fortælle fru Merete Riisager – hvis hun ikke skulle være klar over det – at de fremmeste virksomheder har en evalueringskultur, hvor det er samme form for evaluering, samme form for medarbejderudviklingssamtalskemaer, man anvender, uanset hvor i landet det er, eller hvor i verden man er. Det vil sige, at det her med, at man har samme model at evaluere på i de fremmeste virksomheder i Danmark, sådan set også bare er det, vi har indført i folkeskolen, og vi har indført det, man har i Finland. Der er jo altså en grund til, at Finland ligger højere. En af de anbefalinger, vi har fået, er elevplanerne.

Jeg må bare konstatere, at fru Merete Riisager er lodret uenig i evaluering i det hele taget, og at fru Merete Riisager åbenbart ikke kan svare på spørgsmålet om, hvilke fag det er, der ikke skal evalueres.

Kl. 10:36

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:36

Merete Riisager (LA):

Finnerne klarer sig godt. Det er næppe udelukkende på grund af elevplanerne. Finnerne har også højere faglige mål for deres grundskoleelever. De har højere faglige krav til deres skolelærere.

Nu er det jo sådan, at Liberal Alliance ikke blev inviteret med ind i det nylige forlig omkring læreruddannelsen. Havde vi været med der, havde vi presset på for at få højere faglige krav til lærerne. Det skal nemlig blive sværere at blive lærer. Det er det i nogen grad blevet med forliget – det burde være blevet endnu sværere – og vi skulle stille endnu højere faglige krav til lærerne. Det er nemlig det, der rykker. Lad os også kigge på, hvilke faglige krav vi stiller til eleverne, ved at gennemgå 9. klasses trinmål. Det rykker elevplanerne. Det er altså bare et skema.

Kl. 10:37

Formanden :

Der er kommet endnu en kort bemærkning fra fru Tina Nedergaard.

Kl. 10:37

Tina Nedergaard (V):

Tak. Jeg undrer mig meget over forslaget, og det gør jeg bl.a., fordi al evaluering af elevplanerne viser, at eleverne er glade for dem. Det er lærerne faktisk også, men det helt afgørende er, at forældrene er det. 85 pct. af forældrene peger på, at det styrker skole-hjem-samarbejdet. Så brugerne er altså positive.

OECD peger på, at noget af det, der kræves i den danske folkeskole, for at vi kan hæve de faglige krav, er en styrket evalueringskultur. Det er elevplanerne en del af. Så jeg undrer mig simpelt hen over, hvad det er, Liberal Alliance mener man fagligt kan opnå ved at fjerne en del af den evaluering, det endelig er lykkedes os at få ind i skolen.

Kl. 10:38

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:38

Merete Riisager (LA):

Nu er det jo sådan, at evalueringskultur er rigtig mange forskellige ting, og jeg ville klart foretrække, at vi kiggede på, hvad outputtet er: Hvad kommer der ud af skolerne? Hvad for et fagligt niveau formår vi at skabe for eleverne?

Al den tid jeg har beskæftiget mig med pædagogik – og det er altså rigtig lang tid – har jeg fokuseret på, hvad slutresultatet er. Lad os måle på det i stedet for at sidde og detailregulere. Det er også derfor, jeg siger, at jeg gerne vil vide, hvor mange elever fra hver enkelt skole der kommer videre til en ungdomsuddannelse. Hvor mange gennemfører en ungdomsuddannelse? For det siger nemlig noget om, hvilket fagligt niveau eleverne har fået.

Når jeg siger, at vi skal have metodefrihed omkring elevplanerne, så er det, fordi der bliver brugt rigtig meget tid derude, som man ikke oplever som værdiskabende. Det er derfor, vi skal have en metodefrihed. Vi skal ikke afvikle, at man laver en løbende evaluering af eleverne.

Kl. 10:39

Formanden :

Fru Tina Nedergaard.

Kl. 10:39

Tina Nedergaard (V):

Liberal Alliance og Venstre er i hvert fald enige om det med at højne de faglige mål, og det kan man orientere sig om, hvis man ser den tidligere regerings udspil »Faglighed og frihed«, for vi er helt enige i, at man skal sætte målene højere – også på de enkelte trin.

Men det, der jo er helt afgørende, er, at for at det skal lykkes, så skal det tætte samarbejde mellem forældrene, familien og eleven sættes i centrum. Vi ved en hel del om, at det har effekt, og når nu evalueringen er positiv, begriber jeg ikke, at det er der, man sætter ind fra Liberal Alliances side.

Vi har jo lavet forlig omkring læreruddannelsen, og der har vi også stillet krav til adgangskriterierne. Man skal have et godt fagligt niveau med sig ind i læreruddannelsen. Jeg synes, man må kvittere for, at det gennem de seneste år er lykkedes at rykke folkeskolen i positiv retning, hvilket bl.a. også viser sig ved, at der i dag er flere, der tager en ungdomsuddannelse, end da VK-regeringen trådte til i 2001.

Det, jeg savner, er, at Liberal Alliance giver nogle svar på, hvad man vil sætte i stedet, og hvordan man vil sikre, at det, man mister ved at fjerne elevplanerne, bliver hentet ind på andre konti.

Kl. 10:40

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:40

Merete Riisager (LA):

Men søn starter også i skole her efter sommerferien, og jeg er meget interesseret i, at der er en god skole til ham. Jeg vil også gerne høre så meget som overhovedet muligt om, hvordan han klarer sig, og jeg kunne i virkeligheden bedst tænke mig, at læreren hver dag afsatte 20 minutter til at fortælle mig, hvordan det er gået. Det ville være det bedste.

Men jeg ved også godt, at lærerne har rigtig meget, de skal, så når jeg hører, at lærerne fortæller, at de bruger for meget tid på det her, når skolelederne fortæller det, og når kommunerne siger fra, fordi de oplever det som bureaukratisk, så vælger jeg at lytte til det og sige, at vi godt kan lægge det ansvar ud. Det tør vi godt.

Forældresamarbejdet skal styrkes – ja. Det kan vi gøre på mange forskellige måder.

Kl. 10:41

Formanden :

Så er der ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Er der flere, der ønsker ordet?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:41

Afstemning**Formanden :**

Der stemmes om forslagets endelige vedtagelse, og afstemningen kan starte nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 13 (EL og LA), imod stemte 97 (V, S, DF, RV, SF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 174:**Forslag til budgetlov.**

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 25.04.2012. 1. behandling 08.05.2012. Betænkning 31.05.2012).

Sammen med dette punkt foretages:

15) 2. behandling af lovforslag nr. L 167:**Forslag til lov om ændring af lov om Det Økonomiske Råd og Det Miljøøkonomiske Råd. (Det Økonomiske Råds årlige vurdering af dansk finans- og udgiftspolitik m.v.).**

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsættelse 25.04.2012. 1. behandling 08.05.2012. Betænkning 31.05.2012).

Kl. 10:42

Forhandling**Formanden :**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen afsluttet.

Kl. 10:42

Afstemning**Formanden :**

Jeg foreslår, at lovforslagene går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

Kl. 10:44

16) 2. behandling af lovforslag nr. L 164:

Forslag til lov om ændring af lov om regionernes finansiering. (Indførelse af betinget bloktilskud for regionerne og indførelse af sanktioner for regionerne ved overskridelse af budgetterne).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsættelse 25.04.2012. 1. behandling 08.05.2012. Betænkning 24.05.2012).

Sammen med dette punkt foretages:

17) 2. behandling af lovforslag nr. L 165:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. (Indførelse af skærpede sanktioner for kommunerne ved overskridelse af budgetterne og mulighed for individuel afregning af det betingede bloktilskud).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsættelse 25.04.2012. 1. behandling 08.05.2012. Betænkning 24.05.2012).

Kl. 10:43

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet.

Kl. 10:43

Afstemning

Formanden :

Jeg foreslår, at lovforslagene går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

18) 2. behandling af lovforslag nr. L 190:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget. (Regulering af grundvederlaget, modregning i eftervederlaget det første år, optjening af beløb til efteruddannelse m.v., forhøjelse af pensionsalder for egenpension m.v.).

Af Mogens Lykketoft (S), Søren Espersen (DF), Marianne Jelved (RV), Holger K. Nielsen (SF), Per Clausen (EL), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Lars Barfoed (KF).

(Fremsættelse 15.05.2012. 1. behandling 24.05.2012. Betænkning 30.05.2012).

Kl. 10:43

Samtykke til behandling

Formanden :

For god ordens skyld skal jeg gøre opmærksom på, at betænkningen over forslaget ikke har ligget på Folketingets hjemmeside i 2 dage, hvorfor sagen kun med Tingets samtykke kan behandles i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet.

Det er givet.

Forhandling

Formanden :

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:44

Afstemning

Formanden :

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 af udvalget?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

19) Forespørgsel nr. F 29:

Forespørgsel til statsministeren:

Vil statsministeren redegøre for regeringens holdning til, om det skal være dyrere at være dansker?

Af Anders Samuelsen (LA), Simon Emil Ammitzbøll (LA), Mette Bock (LA), Villum Christensen (LA), Thyra Frank (LA), Leif Mikelsen (LA), Ole Birk Olesen (LA), Joachim B. Olsen (LA) og Merete Riisager (LA).

(Anmeldelse 23.03.2012. Fremme 27.03.2012. Afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til mandag den 11. juni 2012).

Kl. 10:44

Formanden :

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til på mandag, den 11. juni 2012.

Først giver jeg ordet til ordføreren for forespørgslerne, hr. Joachim B. Olsen, for begrundelse af forespørgslen.

Kl. 10:45

Begrundelse

(Ordfører for forespørgslerne)

Joachim B. Olsen (LA):

I Liberal Alliance vil vi gerne takke statsministeren for at være mødt op til denne forespørgsel. Det vil formentlig ikke være nogen overraskelse for de fleste, at vi i Liberal Alliance ønsker at sænke skatten.

At sætte skatten ned er forudsætningen for økonomisk vækst og større velstand; at sætte skatten ned er fornuftigt, fordi det gør det mere attraktivt for den enkelte at yde en større indsats; at sætte skatten ned er også det mest retfærdige, fordi det sikrer, at borgerne faktisk beholder en større del af deres egne penge. Det synes vi i Liberal Alliance er det mest rigtige og det mest rimelige.

Derfor ser vi også med stor forundring på den måde, skiftende regeringer i de senere år har forvaltet skattepolitikken på. Godt nok har man sat skatten ned på arbejde, sådan at man f.eks. har fjernet mellem-skatten, men hvad nytter det, når man bare har hævet skatter og afgifter andre steder?

Med genopretningsaftalen gjorde man det dyrere at være dansker. Med den seneste finanslov for 2012 gjorde man det så endnu dyrere at være dansker, og som om det ikke var nok, har regeringen, Venstre, Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Konservative med energiaftalen gjort det endnu dyrere at være dansker. Genopretningspakken koster en almindelig familie i størrelsesordenen 6.000 kr. næste år. Finansloven koster en familie med to børn i ejerbolig, hvor både mor og far er privatansatte funktionærer, knap 6.800 kr. om året, mens en LO-familie slipper med 3.400 kr. om året. Energiaftalen koster en familie mindst 1.300 kr. om året. Det er altså blevet meget dyrere at være dansker.

Selv om det igen og igen lyder, at det ikke skal være dyrere at være dansker, så sker det alligevel. Det var måske, hvad man kunne forvente fra en rød regering, men det ligger alligevel temmelig langt fra nogle af de socialdemokratiske rødder. I det socialdemokratiske principprogram fra 1913 står der, at man vil arbejde for afskaffelsen af skatter og love, som skaber varefordyrelse for befolkningen. Det må man sige er et princip, man er gået væk fra. Nu hælder man afgifter ud over varer, og det rammer især de svageste i det her land.

Man har fremlagt en skattereform, men en ting er, at man en gang imellem uddeler lidt lomme penge til befolkningen i form af overfladiske skattelettelser. Helt grundlæggende batter det jo ingenting, når man hæver skatter og afgifter andre steder og samlet set gør det dyrere at være dansker. Selv om det måske var, hvad man kunne forvente fra regeringen, så undrer det os alligevel, at man har gjort, som man har gjort. Vi mener dybest set, at det er urimeligt over for de hårdtarbejdende danskere, at man fortsætter med at gøre det dyrere at være dansker.

Derfor er vi også glade for, at Venstre slår sig op på, at det ikke skal være dyrere at være dansker, for det lyder godt. Vi havde dog gerne set, at man også efter valget havde stået fast på det slogan og ikke havde indgået en energiaftale, som vil gøre det betydeligt dyrere at være dansker i mange år fremover.

I Liberal Alliance mener vi helt grundlæggende, at det er forkert at gøre det dyrere at være dansker, og vi mener, at det skal være betydeligt billigere at være dansker. Tak.

Kl. 10:48

Formanden :

Det var begrundelsen, 3 minutter. Så giver jeg ordet til statsministeren til besvarelse af forespørgslen.

Kl. 10:49

Besvarelse

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Tak for ordet. Forespørgslen i dag handler om, hvorvidt det skal være dyrere at være dansker. De fleste vil nok svare nej her sådan uden videre. Det vil de i hvert fald gøre, hvis det ikke samtidig bliver bedre at være dansker, hvis man som dansker ikke også får noget for de penge, man betaler i skat.

Jeg formoder, at Liberal Alliance har anmeldt den her forespørgsel – det kan jeg også høre på begrundelsen – for især at tale om skatter og afgifter. Men det er også vigtigt at huske på, at skatten jo kun er den ene del af vores velfærdssamfund. Den anden del handler om, hvad vi får for de penge, vi betaler i skat. Vi får fri og lige adgang til sundhedsvæsenet, pasning af vores børn, uddannelse, ældrepleje, og virksomhederne, ja, de får veluddannede medarbejdere, der oven i købet har mulighed for at være fleksible, bl.a. fordi de kan få passet deres børn. Debatten om, hvorvidt det må være dyrere at være dansker, handler derfor ikke kun om, hvor meget man skal betale i skatter og afgifter, men også om, hvad man får igen i velfærdssamfundet.

Jeg vil også godt gøre klart, at selvfølgelig skal man ikke kræve flere penge ind, end det er nødvendigt for at kunne finansiere det velfærdssamfund, vi i Danmark gerne vil have. Vi skal altid bruge skatteydernes penge med respekt og omtanke og der, hvor vi mener, at behovet er størst. Så får vi nemlig mest velfærd for pengene. Det er en ærlig sag at mene, at man ikke vil opkræve så meget i skat, og at man vil leve med minusvækst i den offentlige sektor sådan, som jeg f.eks. forstår Liberal Alliance. Men det er bare ikke det valg, regeringen har truffet.

Vi er klar over, at vi bliver nødt til at opkræve skatter for at kunne have et fornuftigt velfærdssamfund. Som vi sagde åbent og ærligt før valget, var der behov for at øge indtægterne for at rette op på det velfærdssamfund, som vi overtog. Noget af det første, regeringen gjorde, var at øge indtægterne med 5 mia. kr. på finansloven. Det gjorde vi for at kunne gennemføre nogle konkrete forbedringer for danskerne. De penge brugte vi til at afskaffe fattigdomsydelserne, til at sikre bedre mulighed for uddannelse til de arbejdsløse, til at fjerne brugerbetalingen for behandling mod barnløshed og til mere personale til pasning af vores børn. Det er altså ikke penge ud ad vinduet. Det er forbedringer, der er til at tage at føle på. Det er forbedringer, som jeg og regeringen er stolte af.

Når man gør det hele op, vil forbedringer for mange danskere mere end modsvare, hvad man kommer til at betale ekstra i skatter og afgifter. Vi har altså prioriteret at hæve skatterne for at kunne gennemføre forbedringer. Lad mig også minde om, at den tidligere regering som en del af den såkaldte genopretningspakke hævdede skatterne med 6 mia. kr. For en LO-familie vil det betyde en forhøjelse af skatter og afgifter på 6.300 kr. i 2013. Det gjorde man vel også for at få enderne til at mødes i dansk økonomi. Vi kan sikre indtægter, som jeg siger her, til at betale for bedre sundhed, uddannelse og ældrepleje. Det kan vi gøre ved at have skatten på et vist niveau i vores samfund.

Men der er også en anden måde at sikre indtægter til vores samfund på. Det er ved at gennemføre reformer i samfundet. Det er den vej, regeringen også har valgt for at tage fat på de store udfordringer, som Danmark står med. Hvis vi gennemfører reformer, bliver der bedre råd til, at vi kan blive ved med at behandle patienterne på den bedst mulige måde med den bedst mulige medicin. Der bliver råd til, at vores børn ikke skal rode med de samme skolebøger, som vi havde. Der bliver råd til at investere i de mennesker, som ikke fik så meget uddannelse med sig ind i arbejdslivet, og der bliver råd til at investere i den forskning og udvikling, som er så vigtig for Danmarks konkurrenceevne.

Det er baggrunden for, at regeringen fra dag 1 har talt om reformer, der skal øge beskæftigelsen og skabe flere arbejdspladser frem mod år 2020. Blandt andet skal det ske gennem en reform af fleksjobordningen og førtidspensionen, en kontanthjælpsreform og hurtigere færdiggørelse af uddannelse. I sidste uge fremlagde vi så vores udspil til en skattereform. Overskriften for skattereformen er den samme, som for alle vores andre reformudspil. Den hedder simpelt hen »Danmark i arbejde«, for det er det, det handler om. Vi skal arbejde os til et rigere Danmark, for kun på den måde får vi råd til det samfund, vi gerne vil have i Danmark.

Kl. 10:54

Derfor er det regeringens holdning, at vi skal belønne danskernes arbejdsindsats og danskernes flid. Det vil vi gøre på flere forskellige måder. Vi vil øge beskæftigelsesfradraget. Det bliver omtrent fordoblet i vores udspil, og der er ingen tvivl om, at det vil gavne mennesker med helt almindelige indkomster, f.eks. industriarbejdere, SOSU-hjælpere, frisører og andre med helt almindelige indkomster. Enlige forsørgere skal også som noget nyt have et ekstra beskæftigelsesfradrag oven i det her. Det vil sige, at en enlig mor eller en enlig far vil få ikke bare fordoblet, men tredoblet deres beskæftigelsesfradrag, og det vil give en større gevinst ved at være i arbejde, og det

vil selvfølgelig betyde, at færre sidder fast i en tilværelse uden arbejde.

Vi vil også hæve grænsen for topskat. Vi vil løfte 250.000 danskere ud af topskatten. Omkring halvdelen er medlemmer af enten LO eller FTF. Vores forslag til skattereform indeholder ikke kun lettelser af skatten på arbejde.

Den indeholder også forbedringer for en gruppe, vi har talt om i ganske mange år og nu har mulighed for at gøre noget for, nemlig folkepensionisterne. Vi vil øge ældrecheckens beløb med 4.500 kr. Det vil gavne de 260.000 folkepensionister, som har de laveste indkomster og de mindste formuer. Det vil for enlige sige supplerende indkomster under 66.000 kr. og likvide formuer under 79.000 kr. Ca. 850.000 folkepensionister vil få forhøjet deres pensionstillæg med 750 kr., når vi har indfaset reformen fuldt ud. Det er mange mennesker. Det vil sige, at en enlig folkepensionist får gavn af det, hvis den pågældende har en supplerende indkomst under 300.000 kr.

Reformen vil også give erhvervslivet bedre muligheder for at skabe arbejdspladser. Frem mod årsskiftet og hele næste år får virksomhederne mulighed for at foretage ekstra afskrivninger af det, de måtte investere i, og det vil betyde ekstra investeringer i milliardklassen. Det vil også øge beskæftigelsen med 6.500 personer i 2013.

Jeg vil selvfølgelig gerne benytte lejligheden, når jeg taler om den her del af vores skatteoplæg, til at kvittere for, at alle partier står bag aftalen om netop det her med at fremrykke erhvervsinvesteringer. Det er godt gået. Endelig vil jeg nævne, at vi også vil forbedre erhvervslivets vilkår ved at afskaffe iværksætterskatten, som den tidligere regering indførte. Det er en skat, som hæmmer virkelysten i Danmark, og det er jo i virkeligheden det modsatte, vi i dag har brug for i Danmark.

Selvfølgelig er det sådan, at regeringens skattelettelser er fuldt finansieret. VKO gav skattelettelser, som der dybest set ikke var råd til. Det gør vi ikke. Finansieringen skal alle samfundsgrupper bidrage til. Vi foreslår at regulere en række afgifter, så de fremover følger den almindelige prisudvikling i vores samfund. Vi foreslår en mindskning i stigningen i satserne for overførselsindkomsterne, og vi foreslår at sænke fradraget for høje renteudgifter gradvis, og det skal starte fra 2017. Det er de tre centrale finansieringselementer i vores udspil.

De to tidligere regeringspartier og Dansk Folkeparti vil formentlig kunne genkende den slags finansieringselementer. De begyndte jo selv at indeksere energifgifterne, de satte rentefradraget ned allerede fra i år, men på andre områder adskiller regeringens udspil sig markant fra VKO's politik.

Vi giver ikke de største skattelettelser til de mest velstillede i vores samfund. Det var det, VKO gjorde med deres forårspakke 2.0. Vi ændrer ikke ved topskattesatsen, vi sænker ikke skatten på den sidst tjente krone for de allermest velstillede. Skattelettelserne i vores udspil er netop målrettet lønmodtagere med lave indkomster og mellemindkomster. For regeringen er det helt afgørende, at skattereformen har en social balance. To tredjedele af skattelettelsen går derfor til højere beskæftigelsesfradrag, og det vil give en lettelse i skatten for samtlige 3 millioner danskere, der er i arbejde. Det vil som sagt gavne lønmodtagere med helt almindelige indkomster, altså fabriksarbejdere, SOSU-hjælpere, håndværkere, og som sagt får 130.000 enlige et særlig højt fradrag.

Skattereformen vil øge beskæftigelsen, og det er jo det, det også handler om. Det vil give en varig forøgelse af beskæftigelsen svarende til næsten 15.000 flere i job, og reformen vil også styrke de offentlige finanser med 3 mia. kr. Det betyder, at vi får flere mennesker i arbejde og vi får bedre muligheder for at udvikle vores samfund, og også at lønmodtagerfamilier får mere til sig selv. Vi får med andre ord bedre råd til at investere i fremtiden.

I disse dage foregår der forhandlinger i Finansministeriet om netop skattereformen. Jeg kan kun gentage det, som jeg også har sagt

tidligere, nemlig at forhandlingerne om skattereformen er meget vigtige for Danmark. En aftale om en skattereform vil skabe tryghed for virksomhederne og husholdningerne, og det synes jeg egentlig at vi skylder danskerne i en krisetid. Tak.

Kl. 10:59

Formanden :

Tak til statsministeren for besvarelsen af forespørgslen. Så giver jeg ordet til ordføreren for forespørgerne, hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 11:00

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Joachim B. Olsen (LA):

Tusind tak.

Vi knuges under stat og love, vi flås af skattens skarpe klo. Sådan står der i »Internationale«. Det er så også det eneste, der er værd at citere fra den sang. Men sådan er det jo i dag. Det er jo virkeligheden. Vi har verdens højeste skattetryk i Danmark, og selv om statsministeren står på talerstolen og siger, at det gør, at det bliver bedre at være dansker, tror jeg alligevel, der er en del, der gerne vil frabede sig, at statsministeren definerer, hvad der er godt for dem, for der er faktisk en del mennesker i det her land – rigtig mange – som gerne vil have lov til at beholde flere af de penge, de selv tjener, og som også gerne selv vil have lov til at definere, hvad det gode liv er for dem. Skat er for os selvfølgelig et konkret redskab til at skabe vækst og velstand i det her land, men det er i høj grad også et middel til at nå en højere grad af personlig frihed og til at styrke personligt ansvar, og det er sådan set det, der er hovedmålet for Liberal Alliances politik.

Vi synes, der er to spor i det her. Det ene er, at vi altså har verdens højeste skattetryk. Det er bl.a. en af hovedårsagerne til, at Danmark ifølge OECD's seneste prognose for velstandsudviklingen i Europa står til at blive Nordvesteuropas fattigste land. Det mener vi ikke er rimeligt, og det er ikke nogen naturlov, at det skal være sådan. Det er en situation, hvor bl.a. Sverige står til at blive 20 pct. rigere end Danmark, hvor Holland står til at blive 20 pct. rigere end Danmark. Selv Island står på trods af økonomisk krise til at blive 10 pct. rigere end Danmark, og det er ikke nogen naturlov, det behøver ikke at blive sådan. Det er en direkte konsekvens af den skattepolitik og den politik, der bliver ført med hensyn til de offentlige udgifter i det her land, som gør, at vi står til at blive fattigere.

En ting, som undrer os i Liberal Alliance, er, at den kæmpe offentlige sektor, vi har, som kræver, at vi har verdens højeste skatter, jo ikke engang er en offentlig sektor, vi har, fordi vi har taget nogle politiske beslutninger, der har gjort, at den skulle være så stor. Det er i høj grad en konsekvens af et overforbrug. Siden 1993 har man brugt 90 mia. kr. mere i den offentlige sektor end planlagt; det vil sige, at der har siddet nogle politikere, som er demokratisk valgt, som har besluttet nogle budgetter, og alligevel er de her budgetter skredet med over 90 mia. kr.

Vi synes faktisk, det er rimeligt, at man prøver at spole det lidt tilbage. Havde man ikke haft det overforbrug, så havde vi haft et offentligt forbrug, der var 13 pct. lavere, end det er i dag. Danmark havde haft et BNP, som var 3 pct. højere, end det er i dag, der havde været 100.000 flere ansatte i den private sektor, end der er i dag, og en almindelig LO-familie havde haft 16.000 kr. mere til sig selv om måneden. Det synes vi faktisk ville have været et bedre Danmark. Vi havde haft et mere konkurrencestærkt Danmark og et Danmark, hvor der havde været flere muligheder for den enkelte dansker.

Kl. 11:04

Kl. 11:06

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 11:04

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

I indledningen talte ordføreren om det her med energireformen og sagde, at den vil koste mindst 1.300 kr. ekstra. Jeg vil bare til beroligelse for dem, der måtte sidde derude og lytte, sige, at i 2013 koster det 6 kr. for de fattige familier, 8 kr. for familier med mellemindkomster og 13 kr. for de rigeste i Danmark om måneden.

Så det er jo stærkt overdrevet, de 1.300 kr. er et beløb, der har været ude at gå i pressen, og det dækker over, hvis folk beholder det køleskab, de har i dag, i år 2012, og stadig væk ejer det i 2020 med den energiineffektivitet, der er i mange af de hvidevarer, folk har stående i deres køkkener. Så hvis folk beholder deres hvidevarer fra i dag til år 2020, og det tror jeg alligevel gælder de færreste, kan vi måske nå op på det beløb. Det vil jeg bare bede ordføreren om at bekræfte.

Hernæst synes jeg også, at der er en vigtig diskussion om måske at være lidt mere nuanceret i sin opfattelse af, hvordan samfundsøkonomi hænger sammen. Vi opfatter det sådan, at man foretager en investering, når man omdanner til grøn energi. Det er også derfor, Dansk Industri og dansk erhvervsliv og dansk landbrug støtter det her; det gør de, fordi sådan opfatter de det også. De ved godt, at hvis de skal kunne overleve konkurrencen, bliver et af konkurrenceparametrene præcis energien. Og omkostningerne på energiområdet bliver væsentlig lavere på grund af de investeringer, vi foretager her. Kan ordføreren bekræfte det?

Kl. 11:05

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:05

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg kan bekræfte, at visse dele af erhvervslivet er meget begejstret for den her aftale. Det er korrekt. Sådan er det tit, når man får penge. Når noget støttes med penge og man får penge, er man tit begejstret for det. Men det betyder ikke, at det er en fornuftig aftale.

Så vidt jeg husker, brugte vismændene i deres rapport om energipolitikken i Danmark ordene dobbelt absurditet mange gange; jeg tror, det var de ord, de brugte. For sandheden er, at det her jo beror på nogle ting, på en udvikling, som er meget svær at forudse. Altså, hvis energipriserne ikke stiger, som man forventer, bliver det her dyrere for danskerne. Det er også et faktum.

Det er også et faktum, at det er rigtigt nok, at energiaftalen skaber arbejdspladser, så længe man pumper penge ud, men i det øjeblik man stopper med at pumpe penge ud, skaber det ikke flere arbejdspladser, så arbejdsudbuddet falder efter år 2020 som en følge af, at man stopper med tilskud.

Så det er rigtigt nok, at når man pumper penge ud i et samfund, kan man skabe nogle arbejdspladser, men det stopper så også. For i det øjeblik, man stopper med at pumpe penge ud, bliver der sådan en minusvækst i antallet af arbejdspladser. Derfor er det ikke bæredygtige arbejdspladser.

Kl. 11:06

Formanden :

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Nu har det jo altid været sådan på energiområdet, at der har været et tæt samarbejde mellem stat og marked. Det har været tilfældet i alle lande, det har været det, hele energipolitikken i den vestlige verden har bygget på, nemlig at man har haft et tæt samarbejde, hvor staten har skullet stå for f.eks. at lægge rør ned i jorden, for at man kunne have naturgas, og har skullet lægge ledninger ned, for at vi kunne have elektricitet. Så til det med at tro, at man bare kan lave sådan et eller andet frit marked, og så skal det nok ordne sig selv, vil jeg sige, at der tror jeg nok, at energiområdet er undtaget.

Så vil jeg bare sige, at når vi tager fat om det her med energi, er det rigtigt, at der kommer statsstøtte med, det er fuldstændig korrekt. Sådan var det med vindmølleområdet, hvor man fik et meget, meget stort tilskud i starten, i forhold til hvad man får i dag. Det er lige blevet sat ned for vindmøller på land til 25 øre pr. kilowatt-time, altså, jeg tror nærmest, at det er en tiendedel af, hvad man fik i starten af 1990'erne. Og det er jo, fordi man starter højt oppe, når man udvikler teknologien, og så falder statsstøtten, og til sidst er det bæredygtigt og kan løbe rundt. Det er hele ideen med den her måde at investere på.

Det er jo derfor, at det kaldes en investering. Det er netop en investering, og der bliver jeg bare meget bekymret over, at Liberal Alliance opfatter det som en udgift. Det her er en måde at fremtidssikre dansk erhvervsliv på, ikke om 20 år, nej, næste år og næste år igen og næste år igen – også om 20 år. Det her er ikke fugle på taget, det er nu og her, det gavner og skaber tusindvis af nye arbejdspladser.

Kl. 11:08

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:08

Joachim B. Olsen (LA):

Til sidst er det bæredygtigt, siger ordføreren. Altså, det ved ordføreren ingenting om. Ordføreren ved ikke, om vindmøller er en god idé. Det er det muligvis, men vi ved ikke noget om det. Der kan komme en opfindelse i morgen eller om nogle år, der fuldstændig overflødig vindmøller. Det ved ordføreren ingenting om.

Det er det, der er problemet her. Ordføreren tror, at hun kan gennemskue, hvad det er for en energiform, som hele verden vil efterspørge om få år. Og det kan meget sandsynligt være, at det ikke er strøm fra vindmøller. Og så er problemet, at så har politiske partier taget skatteborgernes penge og har investeret dem i stedet for at lade markedet, folk derude, tage deres egne penge og putte dem i det, som de tror på vil blive den rigtige løsning.

Så må jeg bare spørge: Hvorfor kan energiområdet ikke fungere på markedsvilkår? Hvorfor er det sådan, at danskerne skal betale de allershøjeste energipriser i hele verden, priser, som er med til at sende arbejdspladser ud af landet? Det er da ikke nogen naturlov, at det skal være sådan.

Kl. 11:09

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 11:09

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jeg synes selvfølgelig altid, det er spændende at få en debat som den her, for den har sådan set mange forskellige ting, man kan tage frem. Noget af det, som jeg synes ordføreren var inde på, var det her med, at det skulle være nemmere for borgerne her i landet at vælge det gode liv, og at det også skulle være nemmere for folk at få lov at beholde flere af deres penge selv. Det lyder jo i og for sig gan-

ske godt, og jeg synes egentlig også langt hen ad vejen, at det selvfølgelig er det, der burde være slutmålet. Vi skal ikke have en større offentlig sektor end højst nødvendigt. Men samtidig vil jeg gerne så-dan spørge ordføreren med hensyn til Liberal Alliances egen politik:

Altså, vi skal jo ikke andet end godt en uge tilbage, hvor vi havde to beslutningsforslag her i Folketinget, hvor man ville fjerne arveafgifterne i Danmark fra den 1. januar 2013, og hvor man også ville fjerne registreringsafgifterne på biler, og det ville så samlet set give et provenutab fra næste år på omkring 20 mia. kr. for statskassen. Det, der så mangler, er jo den her fantastiske finansiering af de her mindre indtægter, og der vil jeg gerne have ordføreren til at prøve at reflektere lidt over, hvordan det vil gå med det gode liv, hvis ikke vi har den basale velfærd til rådighed.

Kl. 11:10

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:10

Joachim B. Olsen (LA):

Nu er det jo sådan, at i modsætning til alle andre partier har Liberal Alliance før valget lagt en plan frem. Den plan lod vi gennemregne af de samme økonomer, som gennemregner regeringens tal, altså DREAM-gruppen, som er finansieret af Økonomi- og Indenrigsministeriet. Statsministeren stod den anden dag ved afslutningsdebatten og udtalte, at DREAM-gruppen er en højt respekteret økonomisk model, og det har finansministeren også sagt fra den her talerstol. Det var ikke vores egne regnedrenge, vi brugte. Vi lagde en plan frem, så lod vi nogle uafhængige økonomer gennemregne den, og de kom så med et resultat, præcis som de gør, når de gennemregner regeringens tal. I vores reformplan er der et overskud på 20 mia. kr., og det er jo de 20 mia. kr., som vi har brugt til at finansiere de forslag, så de er fuldt finansieret. Jeg skal beklage, hvis det ikke stod i forslagene. Det er rigtigt, det gjorde det ikke, men det betyder ikke, at de var ufinansieret.

Kl. 11:11

Formanden :
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 11:12

Hans Kristian Skibby (DF):

Man kan så fristes til at sige, at så er der måske andre forslag fra Liberal Alliance, som i hvert fald ikke er finansieret af de her 20 mia. kr., for hvis de bliver brugt alene på de to beslutningsforslag, så har vi da en lang række andre beslutningsforslag fra LA, som i hvert fald ikke har finansiering.

Men det, som DREAM jo bl.a. var inde på, var også det med de langtidssikrede effekter og de dynamiske effekter og alt muligt andet, hvor man kigger måske 20 eller 25 år frem i samfundsøkonomien. Men det, der var i de her to beslutningsforslag, var, at man ville tage de 20 mia. kr. pr. 1. januar 2013, og der har man mig bekendt ikke fyret de 40.000 offentligt ansatte, som Liberal Alliance bl.a. finansierer sine forslag ved, fordi man jo netop fra Liberal Alliances side siger, at de 40.000 ikke skal fyres, men aftræde ved det, der hedder naturlig afgang. Så er det, vi andre undrer os lidt over, hvad naturlig afgang er, når man taler om 40.000 mennesker sådan lige vupti. Men jeg synes ikke, at argumentet med at bruge de langtidssikrede beregninger er helt i orden, når det er fra den 1. januar 2013, at man vil fjerne de her 20 mia. kr.

Kl. 11:13

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:13

Joachim B. Olsen (LA):

Altså, ud over at jeg lige har redegjort for, at der er et overskud i vores plan, og ud over at der i den plan vil blive genereret en vækst – jeg mener, at det, der ligger i planen, og som DREAM regner sig frem til, alt andet lige vil betyde et overskud på de offentlige finanser på omkring 60 mia. kr. i 2020, så der er altså en finansiering ud i fremtiden, sådan er det – så er der jo også det, og det kan godt være, det er, fordi jeg er ny i Folketinget, at når man lægger noget ud til nogle andre partier, f.eks. i et beslutningsforslag, og siger, at vi f.eks. gerne vil afskaffe registreringsafgiften, så kunne man måske også nogle gange forvente, og det kan jeg så forstå er meget naivt, at når der sidder nogle andre partier, som deler den målsætning, den vision, at de så stiller sig op og siger: Ved I hvad, det synes vi faktisk også er en god idé; lad os sætte os ned sammen og se, om vi kan finde en finansiering på det her gode forslag; vi kan måske også komme med nogle bud.

Det er man så ikke villig til. O.k., det må vi så tage til efterretning.

Kl. 11:14

Formanden :

Hr. Simon Kollerup for en kort bemærkning.

Kl. 11:14

Simon Kollerup (S):

Tak for det. Egentlig også tak til ordføreren og til Liberal Alliance for at starte den her debat. Jeg er i hvert fald glad for den, for det giver jo anledning til, at vi også kan komme op på de nagler, vi måske ikke så tit kommer op på her i Folketingssalen, nemlig hvor vi rigtig snakker ideologi og de politiske drømme. Jeg har i hvert fald den drøm, at vi her i landet kan skabe et stærkt fællesskab, hvor vi kan frigøre mennesker ved at give dem lige muligheder, bl.a. ved at vi betaler skat i fællesskab, og ved at vi har et stærkt offentligt uddannelsesvæsen, hvor alle kan få en uddannelse. Jeg mener, det er noget af det, der er med til at gøre det bedre at være dansker, og at det er bedre, end hvis man var overladt fuldstændig til sig selv.

Mit spørgsmål til ordføreren er så om ordføreren egen politiske drøm, altså den liberalistiske drøm. Jeg ved, at ordføreren gerne vil have minusvækst i det offentlige og sænke skatten, og lidt inspireret af en gammel limbodansesang, hvor omkvædet lyder »how low can you go«, vil jeg spørge ordføreren om, hvor langt vi skal ned, hvornår skattetrykket er lavt nok i Danmark, og hvor lav en andel det offentlige skal være af den danske økonomi. Bare et klart svar på de to ting.

Kl. 11:15

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:15

Joachim B. Olsen (LA):

For mit eget vedkommende synes jeg, at skatten skal være så lav som mulig. Jeg kunne så spørge ordføreren, hvor højt skatten skal op, for det er den vej, det er gået. Er det 90 pct.? Det synes jeg er et lige så fair spørgsmål. Men ordføreren taler om noget, som jeg faktisk synes er meget interessant, nemlig at skabe et samfund, hvor vi, jeg tror, der blev sagt, frigør mennesker ved at give dem lige muligheder. Så må jeg jo så bare konstatere, at det ikke er det, der er sket under opbygningen af den socialdemokratiske velfærdsstat. For vi er jo gået fra en situation, hvor der i 1960 var 214.000 danskere i den erhvervsdygtige alder, der stod uden for arbejdsmarkedet, til at der i dag er 850.000 danskere, der står uden for arbejdsmarkedet, på trods af at befolkningen som helhed kun er steget med 14 pct. Det er også

sket i andre velfærdssamfund. Det er faktisk første gang i verdenshistorien, at et land bliver rigere, at produktiviteten stiger, at reallønnen stiger, men alligevel er der færre mennesker, som er i stand til at forsørge sig selv. Det er et resultat af det samfund, som lyder godt, men som har presset mennesker ud af arbejdsmarkedet og job ud af Danmark, og dermed har man ikke fået lige muligheder, og derfor er der masser af mennesker, som desværre ikke kan klare sig selv.

Kl. 11:16

Formanden :

Hr. Simon Kollerup.

Kl. 11:16

Simon Kollerup (S):

Tak for det svar. Det er selvfølgelig ingen hemmelighed – det tror jeg heller ikke folk derude, som følger med på tv-skærmene, vil tro – at jeg selvfølgelig er meget uenig i det sidste, som ordføreren siger, om at skabe et samfund, der giver lige muligheder i et stærkt fællesskab med hinanden, og at vi selvfølgelig betaler den skat, vi gør. Nu har vi lagt en skattereform frem, hvor skattetrykket samlet set er uændret, men jeg forstår, at det liberale parti Liberal Alliance gerne vil have skatten så langt ned som muligt, som ordføreren siger. Jeg tillader mig at gå ud fra, at det må være de 40 pct., som har været fremme tidligere, altså at vi skal ned på en skat på 40 pct. Nu er vi så ude i den ideologiske diskussion, nemlig den liberale ideologi om, at vi skal have et skattetryk på 40 pct. her i landet. Kan ordføreren ikke prøve at sige, hvorfor det er liberalt, og hvorfor det, Venstre gør, ikke er liberalt, når Venstre foreslår en meget mindre grad af skatte-tænkning? Hvad er forskellen på den liberale drøm hos de to partier? Jeg forstår den ikke rigtig, og jeg tror, mange har behov for at se skillelinjen i de to liberale projekter, der foregår her i Folketinget. Kan ordføreren ikke prøve at hjælpe mig lidt med det?

Kl. 11:17

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:18

Joachim B. Olsen (LA):

Venstres liberale projekt må Venstre selv komme herop og redegøre for. Jeg vil godt understrege, at det her med skatten er et middel. En lav skat er et middel til at opnå et samfund, hvor der er en højere grad af personlig frihed og dermed en styrkelse af det personlige ansvar. At det er sådan, at det så også er med til at gøre Danmark til et rigere land, et mere velstående land, er jo bare glædeligt. Vores plan om en 40-procents-skat er jo selvfølgelig en plan, som er lagt frem med henblik på både at styrke den personlige frihed og i lige så høj grad at skabe arbejdspladser og vækst i det her land, så vi netop kan få nogle mennesker væk fra offentlig forsørgelse, hvor de jo ikke er fri, fordi de er afhængige af en stat, og over i en situation, hvor de kan klare sig selv. Det synes vi faktisk er den bedste socialpolitik, man overhovedet kan føre.

Kl. 11:19

Formanden :

Der er ikke flere korte bemærkninger. Jeg skal spørge, om ordføreren ikke glemte at læse et forslag til vedtagelse op.

Kl. 11:19

Joachim B. Olsen (LA):

Jo, det gjorde jeg, men det skal jeg gøre:

Forslag til vedtagelse

»Danmark har allerede et af verdens højeste skattetryk og med bl.a. finanslov for 2012 samt energiaftalen fra marts 2012 øges skatter og

afgifter med op mod 10 mia. kr. Det bliver således endnu dyrere at være dansker, og sammenholdt med de enorme skatte- og afgiftsstigninger, der blev påført danskerne med Genopretningsaftalen fra 2010, er det i 2012 blevet meget dyrere at være dansker, og i 2013 bliver det endnu dyrere.

Folketinget pålægger regeringen at sikre, at det bliver billigere at være dansker.

Folketinget konstaterer, at nye skatter og afgifter gør det dyrere at være dansker.

Folketinget konstaterer, at den eneste måde, hvorpå det bliver billigere at være dansker, er ved at skatten sænkes reelt, så danskerne får større råderet over egne penge.

Folketinget opfordrer derfor regeringen til at foretage en reel nedsættelse af skattetrykket i stedet for en skatteomlægning, hvor pengene blot flyttes fra én lomme til en anden.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 78).

Kl. 11:20

Formanden :

Jeg forstår, at det er et forslag til vedtagelse fra Liberal Alliance, og det vil selvfølgelig indgå i de videre forhandlinger.

Tak til Liberal Alliances – forespørgernes – ordfører. Så er det hr. Peter Christensen som ordfører for Venstre.

Kl. 11:20

(Ordfører)

Peter Christensen (V):

Skal det være dyrere at være dansker? Til det spørgsmål må man sige, at regeringen er kommet rigtig skidt fra start, men har jo selvfølgelig alle muligheder for at ændre på det dårlige førstehåndsidtryk, der er blevet givet. Regeringen startede med at hæve skatter og afgifter med 6 mia. kr. og lagde en tung byrde på borgere og virksomheder. Fra regeringens side mente man, at svaret på en trængt økonomisk udvikling altså var at gøre det dyrere at være dansker og at øge skatter og afgifter. Og selv om man påstod, at det ingen negative effekter ville have, kan man allerede nu se og konstatere, at grænsehandelen blomstrer, at 5.000 personer er smuldret ud af arbejdsudbuddet, og at en almindelig lønmodtagerfamilie mangler 3.400 kr. i det årlige husholdningsbudget.

Regeringen har sat en helt gal kurs, men der er forhåbentlig grund til optimisme. For udviklingen kan jo vendes, hvis man vil. Skaden kan gøres god igen, hvis ikke helt, så delvis – hvis man vil. Vil regeringen det? Ja, det afhænger jo af, om man er parat til at lade nogle af reformpengene indgå som reel finansiering i den skattereform, som regeringen har lagt frem. Der er en del tidsler, som er nødt til at komme ud af skattereformen, for ellers ville den være til skade for dansk økonomi og for danskerne. Det gælder de boligejere, som man i valgkampen højt og helligt lovede at frede. Nu piller man alligevel ved rentefradraget. Man gør et usikkert boligmarked endnu mere usikkert.

Regeringen vil også diskriminere i skattesystemet, lave en skattesats, der skal gælde for de unge under folkepensionsalderen, og en anden for de ældre over folkepensionsalderen. Og så vil regeringen svække selve folkepensionen, så det bliver mindre attraktivt at spare op til egen alderdom. Det er for bare at nævne nogle af de allermost oplagte – ja, undskyld mig udtrykket – tåbeligheder, som man kan finde i regeringens skatteudspil. Men som sagt er der et potentiale, hvis regeringen vil. Regeringen har anvist, hvordan man kan bruge reformerne fra regeringens 2020-plan, og hvordan man kan frigøre finansiering for op mod 13 mia. kr., afhængigt af hvordan den modernisering, som udgør de 5 mia. kr., konkret udmøntes. Så muligheden er der bestemt for at lave en ambitiøs skattereform, hvis man tager nogle af de friske reformpenge og reelt letter skatten.

Venstre er klar til at lave en ambitiøs skattereform, der kan sikre velstand og vækst. Regeringen lægger i den økonomiske plan op til,

som forudsætning for, at tingene hænger sammen, at vi skal have en privat vækst på 2¼ pct. Det er måske det allermost interessante tal i hele planen, for det er i en historisk sammenligning faktisk en relativt høj vækst. Men hvordan får vi en privat vækst i den størrelsesorden? Det er regeringen også nødt til at spørge sig selv om. Og der er svaret ikke at finde i det, statsministeren indledte den her debat med, nemlig at der ikke sker noget ved, at skatter og afgifter øges, for danskerne får jo også noget for pengene. Det eneste, der ikke kommer, er privat vækst.

Vi venter spændt på regeringen, om den har reel vilje til at ville gøre andet end blot at flytte penge fra danskernes ene lomme til den anden. Vores signal til regeringen er klart: Er viljen der, er Venstre der også, men vi får ikke en vækst i Danmark ved at genere danskerne med yderligere skatter og afgifter.

Jeg skal på vegne af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti oplæse følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at regeringen siden sin tiltrædelse har gjort det dyrere at være dansker og forringet danske virksomheders konkurrencevilkår ved at hæve skatter og afgifter med over 6 mia. kr.

Folketinget konstaterer, at regeringens skattestigninger har øget skattebyrden for en almindelig arbejderfamilie med 3.400 kr., øget grænsehandlen og sammen med regeringens øvrige finanslov varigt trukket 5.000 personer ud af arbejdsudbuddet.

Folketinget konstaterer, at regeringen har fremlagt et forslag til en skattereform, der øger byrden for boligejerne, aldersdiskriminerer i skattesystemet og svækker incitamentet til at spare op til sin egen alderdom.

Folketinget opfordrer regeringen til at gøre det mere attraktivt at arbejde, forbedre virksomhedernes konkurrencevilkår og skabe forudsætningerne for økonomisk fremgang.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 79).

Kl. 11:26

Formanden :

Det af hr. Peter Christensen oplæste forslag til vedtagelse fra Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti indgår naturligvis også i de videre forhandlinger.

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 11:27

Ole Birk Olesen (LA):

Det var gode ord, synes jeg, fra Venstres finansordfører, ord om, at det ikke skal være dyrere at være dansker; det skal tværtimod være billigere at være dansker. Men ord kan jo også bare være ord. Det har vi set med den nuværende regering, som før valget havde masser af ord til danskerne om, hvad den ville gøre, og som så efterfølgende løb fra alle løfterne, alle ordene, og gjorde noget helt andet.

Når vi ser på, hvilken politik Venstre førte før valget, så springer det i øjnene, at der dér var en skattereform, som netop gjorde det, som Venstre i dag siger at man ikke må gøre, nemlig flyttede 30 mia. kr. fra den ene lomme hos skatteyderne til den anden lomme. Nu vil Venstre noget andet, og der er det så, at politik jo ofte handler om ord, men det handler også om tillid, tillid til, at politikere vil gøre det efter valget, som de før valget siger at de ønsker at gøre. Hvordan kan Venstre indgyde vælgerne den tillid, så de tror på, at den politik, som man førte, mens man sad i regering, og som man nu siger er helt forkert, agter man ikke at føre, hvis man selv kommer i regering?

Kl. 11:27

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:27

Peter Christensen (V):

Jeg er selv meget optaget af, at man kan have tillid til Venstre, og derfor er jeg egentlig glad for, at jeg deler den tilgang med Liberal Alliance. Det er vigtigt. Jeg synes ikke, at det faktum, at vi fik lavet den største sænkning af marginalsatten i Danmark nogen sinde, var en dårlig skattereform. Men da det var en omlægning, måtte vi også konstatere, at det at finansiere sænkningen af skatten på arbejde med nye skatter og afgifter bestemt ikke var uproblematisk. Fedtskatten var en, vi fandt på med en god hensigt, nemlig hensigten om at kunne lave den største marginalskattelettelse i dansk historie, men det er ikke en god afgift. Den er ikke god, for den skaber yderligere bureaukrati og er svær at administrere. Så jeg synes, at det at kunne skabe tillid også kræver en erkendelse af, hvad der er godt, og hvad der er skidt, og det har jeg givet et eksempel på her.

Kl. 11:28

Formanden :

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 11:28

Ole Birk Olesen (LA):

Vil det sige, at vælgernes tillid til Venstre – sådan må jeg næsten forstå Venstres ordfører – skal bygge på det forhold, at Venstre i dag siger, at Venstre fortryder, hvad man gjorde med forårspakke 2.0, da man flyttede 30 mia. kr. fra den ene lomme til den anden lomme? Det siger man nu at man ikke vil gøre længere; nu vil man tværtimod give reelle skattelettelser. Er det, tilliden skal bygge på, en fortrydelse og en erkendelse af, at det, man gjorde dengang, nok var forkert, så det agter man ikke at gøre i fremtiden? Er det baggrunden for den tillid, vælgerne kan have til Venstres skattepolitik?

Kl. 11:29

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:29

Peter Christensen (V):

Nu var det sådan set det modsatte, jeg svarede, nemlig at jeg syntes, at det, at vi med skattereformen formåede at få sænket marginalsatten markant, var glædeligt, og det fortryder jeg på ingen måde. Jeg kan være lidt i tvivl om, hvorvidt hr. Ole Birk Olesen egentlig ønsker, at der skal være tillid til Venstre. Måske er han dybest set lidt ærgerlig over, hvis der i for høj grad er tillid, men jeg tror måske egentlig, at man grundlæggende skal overlade det til vælgerne at afgøre det.

Det, der er vigtigt for Venstre, er, at man også kigger lidt på virkeligheden, kigger på, hvordan den ser ud nu. Dansk økonomi er presset, regeringen lægger en 2020-plan frem, hvor man kan se, at for at kunne have en vækst i det offentlige forbrug på 0,8 pct. er forudsætningen, at der skal være en meget høj privat vækst. Det er sådan set grundlaget for, at vi siger, at det ikke er nok bare at flytte skatten fra den ene lomme til den anden. Man er nødt til at have en reel sænkning af skatten, for ellers får vi ikke skabt de rammevilkår, der skal til, for at få den vækst, der er grundlaget for det hele.

Kl. 11:30

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:30

Joachim B. Olsen (LA):

Kan ordføreren forklare, hvorfor et liberalt parti som Venstre – selv om der er mange, mange gode liberale kræfter i Venstre, det er der overhovedet ikke nogen tvivl om – kan mene, at staten skal vokse

yderligere? Hvorfor kan Venstre ikke helt basalt gå ud at sige: Vi har verdens største offentlige sektor, og nu skal den ikke have lov til at vokse mere; det er ikke nogen naturlov, at vi skal have den største offentlige sektor i hele verden, for selv Sverige, Norge og andre nordiske velfærdssamfund har en mindre offentlig sektor end den danske, så nu skal den ikke vokse længere?

Hvorfor kan Venstre ikke sige: Til gengæld skal vi give alle de penge, som vi havde beregnet skulle bruges på at gøre staten større, til danskerne, så de kan beholde dem, og så de kan betale en lavere skat?

Hvorfor siger Venstre egentlig ikke det?

Kl. 11:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 11:31

Peter Christensen (V):

Det mener jeg egentlig også er Venstres budskab, og da jeg lyttede til hr. Joachim B. Olsens indlæg tidligere, hørte jeg faktisk også, at der var nogle fælles betragtninger i forhold til den økonomiske politik.

Vi ønsker – og det sagde vi før valget – at der kunne være plads til en beskeden offentlig vækst på 0,8 pct. Det vil jo medføre, at den private vækst vil være betydelig større. Det er afgørende for os, at vi får en udvikling, hvor vi har en privat vækst, der er større end den offentlige.

Så sagde hr. Joachim B. Olsen i sit indlæg, at problemet egentlig havde været at styre udgiftsvæksten i det offentlige forbrug. Og der er jeg faktisk meget enig. Det er også grundlaget for, at VK-regeringen gik i gang med at lave en budgetlov, som regeringen så har overtaget. Det er en budgetlov, der lægger nogle skrappe rammer. Og jeg har egentlig hele vejen glædet mig over, at finansministeren lavede en lov, der sætter rammer for ham selv; den lagde begrænsninger for ham selv, så den økonomiske plan, der hed »Fair Løsning«, ville han ikke kunne gentage – altså den plan, som han dybest set blev valgt på.

Kl. 11:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 11:33

Joachim B. Olsen (LA):

Som jeg også redegjorde for i min ordførertale, er hovedårsagen til, at vi har den her kæmpestore offentlige sektor, som hr. Peter Christensen også er inde på nu, at der jo har været et overforbrug. Der har simpelt hen været et decideret overforbrug med budgetter, der er blevet sprængt. På den baggrund må man spørge, hvorfor Venstre så vil have, at staten vokser yderligere, at den offentlige sektor vokser yderligere, i stedet for at sige: Nej, der har været et overforbrug; nu skal den offentlige sektor ikke vokse; nu skal skatten ned.

»Det er vigtigere, at skatten falder, end at den offentlige sektor vokser.« Det var den anden af de ti teser, som hr. Peter Christensen var med til at skrive under på. Det var rigtig, rigtig kloge ord, som man virkelig må give kredit for. Men er det så ikke noget, der også skal arbejdes for? For det skal jo ikke bare være ord, men det skal også realiseres, fordi det er fornuftigt. Jeg tror faktisk godt, at Venstre er i stand til at forklare borgerne, at det er fornuftigt.

Kl. 11:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 11:34

Peter Christensen (V):

Vi ved, at sammensætningen af unge og ældre i Danmark vil betyde, at der vil være et træk på de offentlige udgifter. Hvis vi vil opretholde den service, vi kender inden for ældreplejen, og hvis vi også vil have økonomisk rum til i Danmark at kunne tilbyde den nye medicin, de nye behandlingsformer, inden for sundhedssektoren, vil der være et træk på den offentlige økonomi. Derfor har vi både før og efter valget sagt, at der er plads til en beskeden offentlig vækst, og jeg vil gerne understrege, at en vækst på 0,8 pct. ikke er nogen stor offentlig vækst.

Men vi mener jo sådan set – også med udgangspunkt i de ting, regeringen lægger frem – at der er plads til, at man både kan have en offentlig vækst på 0,8 pct. og kan lave en skattereform, der har perspektiv, og som reelt sænker skatten og dermed giver mulighed for både at have en offentlig vækst på 0,8 pct. og give en del penge tilbage til danskerne.

Kl. 11:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til Venstres ordfører. Det er hr. Thomas Jensen som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 11:35

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

For at sige det ligeud: Danmark står på skuldrene af det arbejdende folk. Så enkelt kan det siges.

I de sidste 10 år har de højreorienterede ført skattepolitik ud fra den fejlopfattelse, at den, der har, skal mere gives. I 10 år har de højreorienterede ført en politik, der forgyldte de allermost velbærgede danskere. I 10 år præmierede VKO det kortsigtede forbrug med penge, som de tog fra fællesskabet, og hvor regning efter regning blev sendt til de hårdtarbejdende lønmodtagere. Nu i dag tillader højrefløjen sig så, anført af Liberal Alliance, at spørge den nuværende regering, om det må blive dyrere at være dansker, så har man hørt det med!

Lad os se på spørgsmålet. Må det blive dyrere at være dansker? Fokus er her, typisk liberalistisk, på det enkelte individ og slet ikke på fællesskabet: Får jeg mere ud af det offentlige, end jeg betaler? Kan det betale sig for mig at være medlem af aktieselskabet Danmark? Vi er slet ikke bange for det spørgsmål, for svaret er, at for helt almindelige danske familier har det faktisk været en gevinst at få en ny regering. De får ganske enkelt noget for pengene: billigere efterskoler til ungerne, flere pædagoger i børnehaven, gratis behandling for barnløshed og et truckcertifikat eller anden uddannelse, hvis man går hen og bliver arbejdsløs. Og det er vel at mærke før en skattereform, en reform, som er en stor, stor gevinst for danskere med helt almindelige lønindkomster.

Men for Socialdemokraterne handler politik ikke kun om at besvare det spørgsmål. For os er Danmark ikke et discountsupermarked, hvor det bare gælder om at have de billigste varer på hylderne. Vi tror på et samfund, hvor vi løser opgaverne i fællesskab, lige fra forsvaret af vores land til pasning af børn og uddannelse af vores unge. Vi tror, at et stærkt fællesskab er godt, og at et godt velfærdssamfund er grobunden for vækst og velstand. Vi tror, at når danske virksomheder har succes og skaber arbejdspladser, er det ikke på trods af det danske velfærdssamfund, men i høj grad på grund af det danske velfærdssamfund, fordi samfundet bidrager med veluddannede medarbejdere, god infrastruktur, et ordentligt retssystem, en stabil energiforsyning, sikkerhed for virksomheden og tryghed for dens medarbejdere.

Alt det koster penge, og det skal betales via skatter og afgifter. Og ja, vi har hævet skatter og afgifter for 5 mia. kr. Det har vi gjort

med åbne øjne og med en tordnende ærlighed over for vælgerne. De afgifter, vi har hævet, har haft en positiv virkning på folkesundheden og miljøet. For de fleste danskere har det været en god forretning, men først og fremmest har det styrket fællesskabet. VKO-dagene er forbi. Dengang fik bankdirektørerne en skatterabat på fællesskabets regning i omegnen af 500.000 kr. om året, og kort tid efter, da der pludselig var hul i kassen, fik en helt almindelig LO-familie regningen. De skal betale 5.600 kr. ekstra i 2013 på grund af VKO's genopretningsaftale. Det faktum har det med at glide ud, når de borgerlige taler om skatter og afgifter.

Vi Socialdemokrater ved, og regeringen ved, at det er fabriksarbejderen, rengøringsassistenten, SOSU-assistenten, metalarbejderen, sygeplejersken og læreren, der er det kit, der holder vores velfærdssamfund sammen. Det er derfor, at vi med vores skattereform markerer, at det nu er de hårdtarbejdende lønmodtageres tur. I vores udspil til en skattereform vinder en LO-familie 6.800 kr., samtidig med at vi investerer i arbejdspladser og i vores fælles fremtidige velfærd, og det hele er fuldt finansieret. Så hvis hr. Lars Løkke Rasmussen, Venstre og andre højreorienterede overhovedet tænker på andre end bankdirektører og børsmæglere, hvis hr. Lars Løkke Rasmussen og andre højreorienteret virkelig tænker på mennesker med helt almindelige lønninger, skulle de tage at være med i vores skattereform.

Hvis vi for sportens skyld modvilligt skal gå ind på de højreorienteredes præmis om, at det ikke må være dyrere at være dansker, kan man med rette spørge: Hvilken af de næsten 300 skatte- og afgiftsstigninger, som VKO har indført, mens de over for danskerne påstod, at der var skattestop, vil Venstre, Liberal Alliance, De Konservative og Dansk Folkeparti tilbagegive? Og hvad med hr. Lars Løkke Rasmussens fedtskat, NO_x-afgift, multimedieskat og iværksætterskat? Var det i de højreorienteredes univers skatter, der gjorde det dyrere at være dansker? Er det noget, de højreorienterede partier vil rulle tilbage?

Forespørgslen her i dag er en del af højrefløjens det skal ikke være dyrere at være dansker-show. I disse dage har Liberal Alliance fremsat skatteforslag, der sammenlagt slår et hul i statskassen på 29-33 mia. kr. Det bliver spændende at høre, om Liberal Alliance i dag løfter sløret for, om et så stort hul i statskassen ifølge Liberal Alliances logik gør det dyrere at være dansker. Det bliver spændende at høre, om Venstre i dag afslører, hvilke danskere det vil blive billigere for, hvis Venstre med deres 2-minutters-YouTube-plan vil skære ned for 5 mia. kr. i den offentlige sektor for at få råd til deres såkaldte rigtige skattelettelser. Skal pengene tages fra børnehaverne, sygehuse og ældreomsorgen, eller skal der indføres brugerbetaling på sundhed og uddannelse? Men at tro, at de højreorienterede i dag afslører, hvad deres politik egentlig går ud på, er nok at gøre sig for store forhåbninger, og om de højreorienterede så er til enten show eller retoriske spørgsmål, har vi og det arbejdende Danmark til gode at se.

Jeg skal på vegne af Socialdemokraterne, SF, Radikale Venstre og Enhedslisten oplæse følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at den offentlige sektor ikke alene påvirker danskernes forbrugsmuligheder og levestandard gennem skatter og afgifter, men også ved den service og de ydelser, som danskerne modtager fra det offentlige. Det gælder f.eks. fri og lige adgang til sundhedsvæsenet, dagtilbud, ældrepleje og uddannelse.

Den tidligere regerings genopretningsaftale vil øge skatterne væsentligt med 6 mia. kr.

Finansloven for 2012 indebærer en forbedring for de danske familier i 2013. Med FL12 afsættes der f.eks. flere penge til personale i daginstitutioner, fjernelse af loftet over børne- og ungeydelsen, fjernelse af brugerbetaling for behandling mod barnløshed, afskaffelse

af fattigdomsydelserne og bedre mulighed for uddannelse til arbejdsløse. Det indebærer, at FL12 for brede grupper af danskere i 2013 vil medføre, at niveauet for service og ydelser forbedres med et større beløb, end de skal betale ekstra i skatter og afgifter.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 80).

Kl. 11:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Thomas Jensen.

Det fremsatte forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Der er nogle korte bemærkninger, først er det fra hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 11:42

Ole Birk Olesen (LA):

Først konstaterede vi bare, at der var en indrømmelse af, at regeringen indtil videre i form af en afgiftspakke på 5 mia. kr. har gjort det dyrere at være dansker, oven i det kommer der så også et energiforlig på 3,5 mia. kr. Det er bare en konstatering. Men så siger hr. Thomas Jensen: Til gengæld får man mere for pengene under den her regering. Det vil jeg gerne høre lidt mere om, altså hvordan man får mere for pengene.

Da Socialdemokraterne havde siddet i regering i 8 år sidst med Poul Nyrup Rasmussen som statsminister, udgav Finansministeriet i januar 2001 en rapport, der viste, at i den offentlige sektor som helhed var produktiviteten faldet med 10 pct. i 1990'erne. Det vil sige, at enten skulle borgerne betale 10 pct. mere for den samme ydelse, eller også skulle de betale det samme og få 10 pct. mindre i ydelse fra den offentlige sektor. Det var virkeligheden dér. De fik de 10 pct. mindre for pengene, da Socialdemokraterne sidst havde regeringsmagten.

Hvad er så forhåbninger nu? Hvorpå bygger ordføreren forhåbningerne om, at man i den nuværende regerings tid vil levere mere til borgerne for pengene, således at de højere skatter, der gør det dyrere at være dansker, ikke alene giver et tilsvarende højere afkast, men et endnu højere afkast end det, fordi man øger produktiviteten i den offentlige sektor?

Kl. 11:43

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 11:43

Thomas Jensen (S):

Man kan tydeligt høre på hr. Ole Birk Olesen, at Liberal Alliance ikke anerkender, at fællesskabet faktisk er en af den rigtig, rigtig gode slags fællesskaber til at løse samfundsudfordringer.

Jeg er en stor beundrer af det, som Poul Nyrup Rasmussen formåede at gøre sammen med sine regeringer i løbet af 1990'erne. Den nye regering har også taget ved lære af det, som Poul Nyrup Rasmussen lavede i 1990'erne, og derfor er jeg meget, meget stolt over, at den 2020-plan, som den nuværende regering har fremlagt, rummer forbedringer for den offentlige sektor på omkring 5 mia. kr.

Man går simpelt hen ind og siger: Vi skal flytte penge fra borgerligt bureaukrati og bruge dem på f.eks. at gøre børnehaverne bedre. Vi har helt konkret lagt os i selen for at sikre, at vi bruger skatteborgernes penge bedst muligt, og det kan man konkret læse om i vores 2020-plan: at vi er meget, meget fokuserede på at bruge pengene langt, langt bedre, end de er blevet brugt de sidste år under de borgerlige.

Kl. 11:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 11:44

Kl. 11:47

Ole Birk Olesen (LA):

Man kan jo godt blive lidt bekymret for, om det vil ske, når hr. Thomas Jensen uden noget forbehold står og siger fra talerstolen, at han beundrer, hvad Nyrupregeringen gjorde. Altså, det var jo sådan set Nyrupregeringen selv, der via Finansministeriet fremlagde en opgørelse over produktivitetsudviklingen i 1990'erne, hvor Nyrupregeringen havde magten det meste af tiden, og denne opgørelse fra Finansministeriet viste et fald i produktiviteten på 10 pct. – ifølge Nyrupregeringen selv.

Så hvis jeg skal have nogen tillid til, at den nye regering vil gøre det anderledes fremover, kunne det være rart med en indrømmelse fra talerstolen om, at det, som Nyrupregeringen gjorde på dette område, hvor produktiviteten faldt 10 pct., ikke var rigtig godt. Men nu vil man altså gøre det bedre. Kan man få den indrømmelse og den målsætning fra hr. Thomas Jensen, så man kan have tillid til, at tingene vil blive gjort bedre i fremtiden?

Kl. 11:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 11:45

Thomas Jensen (S):

Det er sjovt at lytte til hr. Ole Birk Olesen, som jo normalt, når han henviser til Poul Nyrup Rasmussens regeringstid, gør det med stor beundring for, hvor mange eller hvor få, der ifølge hr. Ole Birk Olesen var ansat i den offentlige sektor, for lige pludselig vender hr. Ole Birk Olesen rundt, og så er alt det, som Poul Nyrup Rasmussen formåede i sin statsministertid, helt, helt forfærdeligt.

Dertil vil jeg bare sige, at den her regering er meget, meget fokuseret på at gøre det bedre for de penge, som vi får ind fra skatteborgerne, og det er meget, meget nøje beskrevet i vores 2020-plan. På side 28 er der en rigtig, rigtig flot figur, som har været meget omdiskuteret i de seneste uger, fordi det har været meget, meget svært dels for Venstres folketingsgruppe, dels for hr. Lars Løkke Rasmussen at finde ud af, hvordan man skulle læse den figur, men det er jo det, der har ført til, at Venstre, når de henviser til den figur, hvormed vi siger, at vi gerne vil rationalisere den offentlige sektor, tror, at de kan bruge pengene to gange, både på offentlige udgifter og på skattelettelser. Men man kan kun bruge pengene én gang.

Så vi lægger os fast på og vil sørge for, at vi med de 5 mia. kr. får afskaffet noget bureaukrati, og at de bliver anvendt langt, langt mere rationelt i den offentlige sektor, og det håber jeg da at Liberal Alliance vil være med til.

Kl. 11:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Brian Mikkelsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:47

Brian Mikkelsen (KF):

Ordføreren er nærmest stolt af, at skatten er steget med 6 mia. kr. under den nuværende regering, og påpeger, at der er en sammenhæng mellem det, og at vi så får en bedre service. Derfor er mit spørgsmål til hr. Thomas Jensen: Vi har verdens højeste skatter i Danmark, vi har verdens største offentlige sektor, men har vi verdens bedste sundhedssystem, har vi verdens bedste uddannelsessystem? Hvor er der en empiri, som påviser den sammenhæng?

Kl. 11:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.**Thomas Jensen (S):**

Jeg vil, bare for lige at korrigere den konservative ordfører, sige, at vi har hævet skatter og afgifter med de 5 mia. kr., som vi har skrevet i vores finanslovsudspil for 2012.

Med hensyn til hvad man får for pengene, så fortsætter vi den linje, der blev lagt af Det Konservative Folkeparti og Venstre, da de havde regeringsmagten, idet vi har indført nogle afgifter, som på den ene side betyder, at der kommer nogle penge i kassen, men som på den anden side også gør, at danskerne gerne skulle leve sundere og længere. Det er jo en udfordring, som den tidligere regering i sin forårspakke 2.0 helt åbent erkendte at stå over for, og vi har også, da vi lagde udspillet til finansloven 2012 frem, erkendt helt åbent, at vi ville indføre de udgifter for at gøre det sundere og bedre at være dansker.

Nogle af pengene har vi også brugt på at rette op på nogle af de mange skavanker i den tidligere regerings forårspakke 2.0 og i genopretningspakken. Vi har f.eks. afskaffet brugerbetalingen for behandling for barnløshed, vi har afskaffet fattigdomsydelserne, og vi har gjort en lang række velfærdspolitiske ting langt bedre.

På uddannelsesfronten, som hr. Brian Mikkelsen spurgte konkret til, har vi afskaffet meget af brugerbetalingen på den selvvalgte uddannelse for folk, der er blevet arbejdsløse, og vi har også afskaffet nogle besparelser på ungdomsuddannelserne. Så på den måde har man fået meget, meget mere for pengene.

Kl. 11:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 11:48

Brian Mikkelsen (KF):

Der er jo mange temaer, man kunne tage op, men jeg vil godt holde fast i det, som jeg spurgte om. Skatterne er steget med 6 mia. kr. – 5 mia. kr. plus 1 mia. kr. i forbindelse med bilaftalen – og hr. Thomas Jensen sagde oppe fra talerstolen, at der kom bedre service, og at vi fik en bedre offentlig sektor, når man nu hævdede skatterne. Derfor er mit helt stilfærdige spørgsmål: Hvor er der en sammenhæng mellem øgede offentlige udgifter og bedre service og kvalitet? Når vi nu i Danmark har verdens højeste skatter og verdens største offentlige sektor, hvor er der så en påvist sammenhæng mellem det, og at vi har verdens bedste sundhedssystem og verdens bedste uddannelsessystem? Det kunne jeg godt tænke mig at få et svar på.

Kl. 11:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 11:49

Thomas Jensen (S):

Jamen jeg synes, det er ganske klart. For mindre en uge siden kom sundhedsministeren med et svar til fru Sophie Hæstorp Andersen fra Socialdemokraterne, som understregede det, som vi i den daværende opposition frygtede allermest, nemlig at der ved indførelsen af brugerbetaling på fertilitetsbehandling var født færre danskere. Det helt præcise tal er, at der er blevet født 682 færre danskere.

Når hr. Brian Mikkelsen spørger direkte til sundhedssystemet, vil jeg sige, at jeg synes, at det er et kæmpe skridt, at vi har afskaffet den brugerbetaling, og at vi sørger for, at de folk, der er i den ulykkelige situation ikke at kunne få et barn, nu ved hjælp fra det offentlige kan få deres drømmebarn. Det synes jeg er et kæmpe skridt fremad i et velfærdssamfund som det danske, og det håber jeg også at hr. Brian Mikkelsen vil anerkende.

Kl. 11:50

Kl. 11:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 11:50

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jamen jeg synes jo egentlig, det er ganske underholdende, at vi har en socialdemokratisk ordfører, som helt ned i detaljen kan fortælle, hvor mange færre børn der er blevet født på grund af de brugerbetalingssindgreb, der kom i forbindelse med genopretningspakken, nemlig 682 børn. Er det ikke en form for dyneløfteri, når man siger det – som om ordføreren nøjagtig er klar over, hvor mange børnefødsler der skyldes den ene eller den anden form for befrugtning?

Men der var egentlig noget helt andet, jeg gerne ville spørge ordføreren om, og det er sådan set det, der drejer sig om arbejdspladserne. For det, som ordføreren nærmest brugte hele sin ordførertale på at tale om, var det her med, at det var de højreorienterede og de højreorienterede. Og så talte han om, at det var bankdirektørerne og bankdirektørerne. Jeg kan til ordførerens beroligelse sige, at det er sådan, at der i Danmark bliver færre og færre bankdirektører, og det tror jeg faktisk er noget, som Socialdemokratiet godt er klar over, for de sidder med i Finansiel Stabilitet; altså, det er ikke så mange af dem, der er tilbage.

Men jeg må spørge ordføreren, om han vil prøve at reflektere lidt over, om man er stolt over, at man skaber nye job i Danmark. Så jeg vil gerne spørge ordføreren: Er man så også stolt over, at man fjerner job fra Danmark? For det er jo det, der sker med de nye stigende skatter og afgifter. Jeg vil for bare at nævne et eksempel sige, at de nye sukkerafgifter, jævnfør Dansk Industri, skønnes at komme til at betyde, at vi i Danmark mister 1.200 job inden for fødevarersektoren. Er det noget, som man i regeringen er stolt over?

Kl. 11:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 11:51

Thomas Jensen (S):

Den her regering, der er nytiltrådt, er meget fokuseret på, at den største opgave, der ligger her og nu, er at skabe arbejdspladser. Vi har konstateret, at det under den tidligere statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, var sådan, at han, hver dag, når han gik på arbejde, sendte 130 arbejdspladser ud af Danmark. Det er derfor en bunden opgave at skabe arbejde til de mange danskere, der i dag er arbejdsløse, og vi skaber derfor med alle de forskellige tiltag, vi laver her i 2012 og 2013, 19.500 nye arbejdspladser. Hvis ordføreren har læst 2020-planen, vil han have set, at målsætningen er, at der frem til 2022 skal skabes 180.000 flere job. Så på den måde, altså når det kommer til at skabe arbejdspladser, skal man i hvert fald ikke anklage den nuværende regering for at ligge i hængekøjen.

Med hensyn til, hvad der er forholdet mellem afgifterne og antallet af arbejdspladser, er det sådan, at vi, da vi i forbindelse med finansloven for 2012 vedtog forslagene, fuldstændig åbent har sagt, at nogle af forslagene ville føre til, at der ville være nogle arbejdspladser, der ville være tabt. Men det er samtidig sådan, at den samlede effekt af regeringens politik, med de tiltag, vi har lavet, siden finansloven blev vedtaget – og det kan jeg så stå og sige her i dag – vil være, at der i 2012 og 2013 kommer 19.500 nye arbejdspladser, og det synes jeg er ganske, ganske flot.

Kl. 11:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, men jeg må spørge ordføreren, om han ikke vil prøve at reflektere lidt over sine egne ord. Hvorfor er det, man vil gennemføre en uambitiøs erhvervs politik i Danmark, som udhuler vores konkurrenceevne, når vi kan se, at vi mister i tusindvis af danske produktionsjob? Det er så noget, vi også har kunnet se at vi gjorde, før regeringen trådte til, det anerkender jeg blankt, og det var på grund af konkurrenceforholdene. Men det er da ikke noget, der bliver bedre af, at den nye regering minutøst bliver ved med at gå ind og se på, hvor man kan brandbeskatte de danske erhvervs virksomheder yderligere. Det er faktisk sådan, at de danske fødevarer virksomheder beskæftiger en stor del af arbejdsstyrken i Danmark, og at de genererer en stor eksportindtægt til Danmark, og det er i øvrigt sådan, at mange af deres job er placeret i de danske yderdistrikter og i landdistrikter.

Anerkender ordføreren så ikke bare i det mindste, at det er et stort problem, at vi nu kan se frem til, at der på grund af regeringens fejlagtige politik bliver 1.200 færre ansatte inden for fødevarerhvervene i Danmark?

Kl. 11:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 11:53

Thomas Jensen (S):

Nu ved jeg ikke rigtig, hvordan det foregår i Dansk Folkepartis gruppe, men det er sådan, at Dansk Folkeparti for kort tid siden var med til at indgå et bredt forlig, som vi senere i dag skal behandle i forbindelse med L 192. Her sørger vi for, at der gives mulighed for at lave et investeringsvindue med straksafskrivninger, så de danske virksomheder kan få samlet op på noget af det store efterslæb, som der er med hensyn til produktiviteten, og som er opstået under den borgerlige regering. På den måde sikrer vi, at der alene her i 2012 og i 2013 bliver skabt 7.500 arbejdspladser, og det synes jeg også at Dansk Folkepartis ordfører skulle anerkende i dag.

Derudover synes jeg, det er besynderligt, at hr. Hans Kristian Skibby fremfører, at sukkerafgiften her og nu, i 2012, skaber et tab af arbejdspladser. Jeg vil bare minde hr. Hans Kristian Skibby om, at det er sådan, at sukkerafgiften endnu ikke er blevet gennemført; det er noget, som der arbejdes på i Skatteministeriet. Den tilpasning, der vil ske, vil jo komme her med ikrafttræden fra den 1. januar 2013.

Så jeg vil i forhold til alle de der skræmmekampagner, som Dansk Industri har stillet sig i spidsen for, bare lige understrege, at det er sådan, at Dansk Industri over for nogle medier – desværre for Dansk Industri – har måttet erkende, at de har overdrevet deres skræmmekampagne, i forhold til hvilke prisstigninger der måtte komme. Det var egentlig noget, jeg synes at Dansk Industri skulle holde sig for gode til at gøre. Jeg synes også, at hr. Hans Kristian Skibby fra nu af skulle lade være med at bringe Dansk Industris fejlagtige tal til torvs.

Kl. 11:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:55

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg må sige, at ordføreren virkelig er dygtig til at få sagt utrolig mange ting, så man sidder jo med en hel lang liste af spørgsmål, man godt kunne tænke sig at stille.

Men jeg vil gerne gå tilbage til noget, som jeg synes var meget centralt, nemlig ordførerens definition af fællesskab. De penge, der bliver tjent i Danmark, de penge, som lønmodtagerne tjener, hvis

penge er det? Og hvad er ordførerens definition af fællesskab? Jeg vil sige, at jeg er med i en masse fællesskaber. Jeg har nogle fællesskaber med mine venner, med min familie. Jeg er med i en idrætsforening. Det er et fællesskab. Jeg har frivilligt meldt mig ind i det. Det er et fællesskab. Jeg kan også melde mig ud af det her igen, men det er et fællesskab. Hvad er ordførerens definition på et fællesskab? For mig er et fællesskab netop noget, man frivilligt går ind i, men at tale om fællesskabets penge lyder, som om alle penge, der bliver tjent, er statens penge, og så kan man så give nogle penge tilbage til skatteyderne. Men det er vel deres penge til at starte med, eller er ordføreren uenig i det?

Kl. 11:56

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 11:56

Thomas Jensen (S):

Et af de smukkeste fællesskaber i verden er fællesskabet, der er dannet omkring det danske velfærdssamfund. Det er simpelt hen her, hvor Socialdemokrater og andre gode partier ved valg efter valg har stået på mål for, at vi ved lov kræver en bestemt del af lønmodtagerens penge for til gengæld at sikre, at lønmodtagerne også får en god velfærd. Det er et smukt fællesskab, og det er det, Socialdemokraterne har kæmpet for i mange, mange år og vil fortsætte med at kæmpe for i rigtig mange år i fremtiden.

Kl. 11:56

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 11:56

Joachim B. Olsen (LA):

Så ordførerens definition af fællesskab handler ikke om frivillighed, det skal jeg bare lige forstå. Altså, et fællesskab er noget, som et menneske er i, også selv om de ikke er i det frivilligt og selv om de bliver tvunget til at gøre ting i det fællesskab. Det er jo overhovedet ikke, fordi jeg siger, at vi skal nedlægge staten. Det synes jeg ikke er fair, bestemt ikke. Det er bare sådan en definition af fællesskabet. Det synes jeg er interessant. Men det må ordføreren jo redegøre for.

Så vil jeg gerne høre om det der med de lige muligheder, for nu kom det igen. Skaber man et samfund, eller hvad er ordførerens definition på det, og hvad er grunden til, at vi har et samfund, hvor der er 850.000 danskere, fuldtidspersoner, som er uden for arbejdsmarkedet? Er det et samfund med lige muligheder, hvor nogle ikke har chancen for at komme ind, fordi de ikke kan sælge deres arbejdskraft og dermed komme ind på arbejdsmarkedet og få de kompetencer, som gør, at de kan komme videre i deres liv? Det er jo et resultat af det fællesskab, den fællesskabsdefinition, hvor man har meget høje overførselsindkomster, som presser mindstelønninger op, og alle de mennesker, som ikke kan sælge deres arbejdskraft til de mindstelønninger, ender uden for – man kunne endda sige uden for fællesskabet, uden for arbejdsfællesskabet. Det er jo et faktum. Det er ikke noget, jeg finder på. Det har bl.a. Velfærdskommissionen beskrevet er konsekvensen af den socialdemokratiske velfærdsmodel.

Kl. 11:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 11:58

Thomas Jensen (S):

Liberal Alliances ordfører starter med at tale om frivillighed. Jeg synes, at det, der udtrykker en frivillighed til at udbyde sin arbejdskraft, til at bidrage til at skabe det danske velfærdssamfund, er, at i

Danmark har vi en af de højeste deltagelsesprocenter på arbejdsmarkedet, både for mænd og kvinder. Den kan blive bedre, og det arbejder regeringen også på, fordi det er netop forudsætningen for, at vi kan opretholde det her fællesskab, altså at flest mulige danskere udbyder deres arbejdskraft, går på arbejde hver dag, betaler deres skat og nyder godt af det fælles velfærdssamfund, som vi skaber for de penge, som de betaler i skat. Derfor er det også klædeligt ved det forslag, som regeringen har lagt frem til en skattereform. Her får f.eks. den enlige mor en kæmpe skattelettelse, beskæftigelsesfradraget bliver forøget så meget, at hun får over 8.000 kr. ekstra om måneden alene ved det. Det synes jeg altså er til at tage og føle på.

Kl. 11:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Merete Riisager.

Kl. 11:58

Merete Riisager (LA):

Jeg kan forstå, at regeringen i dag har aflyst trepartsforhandlingerne. Vil ordføreren løfte sløret for, hvad der er regeringens plan B, når der nu mangler x antal milliarder i regeringens plan, og vil det, at trepartsforhandlingerne er blevet aflyst i dag, gøre det dyrere at være dansker?

Kl. 11:59

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 11:59

Thomas Jensen (S):

Nu ved jeg ikke, om fru Merete Riisager ved mere, end jeg gør, men da jeg for et kvarters tid siden gik herop på talerstolen, var trepartsforhandlingerne ikke aflyst. Jeg forstår, at finansministeren på vegne af regeringen er ved at foretage sine sonderinger hos de forskellige parter for at høre, hvad status er hos dem, for der er jo kommet en overraskende melding fra Dansk Metal i løbet af de sidste 24 timer. Så for nuværende er trepartsforhandlingerne ikke aflyst.

Kl. 11:59

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Merete Riisager.

Kl. 11:59

Merete Riisager (LA):

O.k. Men når nu vi andre, der sidder hernede med vores computere kan læse, at trepartsforhandlingerne er aflyst, vil ordføreren så ikke medgive, at det var en fuldstændig afgørende del af regeringens plan, og at regeringen således bliver nødt til fuldstændig at revurdere sin plan og eventuelt overveje, om regeringen kan fortsætte, når hele grundlaget på den her måde smuldrer?

Kl. 12:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 12:00

Thomas Jensen (S):

Nej, det synes jeg bestemt det ikke. Det er sådan, at trepartsforhandlingerne gerne skulle give et råderum på de 4 mia. kr., og det er selvfølgelig en bunden opgave for regeringen at finde det råderum, så vi sikrer os, at vi også kan sikre et godt og stærkt velfærdssamfund i Danmark i årene fremover. Så det er selvfølgelig en bunden opgave at finde de penge. Men lad os nu se. Det kan jo også være, at den internetside, som fru Merete Riisager har bevæget sig ind på, ikke taler helt sandt. Lad os nu se, hvad dagen bringer.

- Kl. 12:00 hvordan deres egne YouTubeplaner og DREAM-modeller hænger sammen.
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
 Hr. Peter Christensen. Kl. 12:00 Så vil jeg gerne gentage, at jeg håber, at vi kan indgå et bredt forlig om skatten, sådan at danskerne ved, hvad de skal betale i skat. Det er at skabe tryk om skatten. Kl. 12:03
- Peter Christensen** (V):
 Det var en ordførertale, som med stor selvsikkerhed delte universet op på en meget enkel måde. Der var en højrefløj, og der var en venstrefløj, og livet var simpelt og enkelt. Så kan man sikkert også svare med lige så stor sikkerhed på, hvad man fra Socialdemokratiets side håber omkring skattereformforhandlingerne. Skal det laves med Enhedslisten og de krav, de stiller, eller skal det laves med den såkaldte højrefløj? Hvad ønsker Socialdemokratiet? For Enhedslistens krav og Venstres krav er ikke forenelige. Det må være lige så nemt, når man nu kan dele livet op så enkelt, at svare på mit spørgsmål. Kl. 12:01
- Fjerde næstformand** (Holger K. Nielsen):
 Ordføreren. Kl. 12:04
- Thomas Jensen** (S):
 Regeringen har ærligt fremlagt det bud på en skattereform, som der kunne blive gennemført, hvis regeringen selv havde 90 mandater. Men regeringen er en mindretalsregering, og jeg er rigtig, rigtig glad for, at samtlige Folketingets partier fortsat er med i forhandlingerne i Finansministeriet, og det håber jeg også fører til en bred aftale om skatten i Danmark, sådan at borgerne, når vi går til folketingsvalg næste gang, og når vi er på den anden side af det folketingsvalg, ved præcis, hvad det er, de skal betale i skat. Kl. 12:02
- Fjerde næstformand** (Holger K. Nielsen):
 Hr. Peter Christensen. Kl. 12:02
- Peter Christensen** (V):
 Arh! Nu har vi lige hørt en ordførertale, hvor man puster sig op i forhold til højrefløj og venstrefløj, og så får vi så pauvert et svar. Hvor er det pinligt.
 Venstrefløjen i form af Enhedslisten har et krav om, at der ikke bliver ændret ved overførselsindkomsterne. Venstre har et krav om, at reformmilliarderne bliver brugt til ægte skattelettelser. Det burde egentlig være ret nemt at svare på, hvem Socialdemokratiet helst ser regeringen indgår en aftale med om en skattereform. For det andet svar var at sige, at jorden er rund. Det er gået op for omverdenen. Kl. 12:02
- Fjerde næstformand** (Holger K. Nielsen):
 Ordføreren. Kl. 12:02
- Thomas Jensen** (S):
 Hvis hr. Peter Christensen nu også havde lyttet, da jeg holdt min ordførertale, ville han vide, at jeg lagde op til, at det kunne være spændende, om vi her i dag kunne få et klart svar på, hvad nogle af partierne ville. Jeg henviste til det hul, der er i Liberal Alliances plan, og jeg henviste til, at Venstre har turneret rundt i pressen med, at man gerne ville indføre det, man kalder reelle skattelettelser for 13 mia. kr. Jeg står her med Berlingske fra den 31. maj, hvor landets ledende økonomer siger i kor: V bruger pengene to gange. Tidligere overvismand og tidligere formand for VK-regeringens Velfærdskommission Torben M. Andersen siger direkte: Det er en matematisk umulighed. Derfor har jeg i dag lagt op til, at partierne godt må komme på banen her i Folketingssalen og give deres besyv med, Kl. 12:06
- Fjerde næstformand** (Holger K. Nielsen):
 Ordføreren. Kl. 12:06
- Thomas Jensen** (S):
 Jeg kunne også have mine tvivl om, hvorvidt hr. Torsten Schack Pedersen var i salen, da jeg holdt min tale, for jeg lagde ligesom op til, at jeg godt ville have, at Venstre kom lidt mere ud af busken, med hensyn til hvad de vil. Jeg har også lige til hr. Peter Christensen sagt,
- Fjerde næstformand** (Holger K. Nielsen):
 Hr. Torsten Schack Pedersen. Kl. 12:04
- Torsten Schack Pedersen** (V):
 Det blev det jo ikke meget bedre af i forhold til at svare hr. Peter Christensen på det spørgsmål, som hr. Peter Christensen stillede. Derfor vil jeg lægge mig meget tæt op ad det, som hr. Peter Christensen spurgte om: Hvordan vil hr. Thomas Jensen have det, hvis der laves en skatteaftale, der medfører reelle skattelettelser til danskerne? Kl. 12:04
- Fjerde næstformand** (Holger K. Nielsen):
 Ordføreren. Kl. 12:04
- Thomas Jensen** (S):
 Den bedste af alle verdener ville jo være, hvis der kunne være en bred tilslutning til regeringens forslag – ingen tvivl om det. Men derudover har jeg ikke nogen kommentarer til de forhandlinger, som pågår i Finansministeriet i de her timer. Mit håb er, at Venstre vil gå ind og forhandle konstruktivt, og det er også det, som jeg fornemmer at de fleste af partierne gør, og derfor håber jeg også, at vi kan komme frem til at få en bred aftale om skatten i Danmark. Kl. 12:04
- Fjerde næstformand** (Holger K. Nielsen):
 Hr. Torsten Schack Pedersen. Kl. 12:04
- Torsten Schack Pedersen** (V):
 Det er pauvert. Nu har vi skullet lægge øre til en tale, der gik ud på at fokusere på højrefløjens katastrofale politik og ødelæggelse af landet, og der var en voldsom kritik af den tidligere regerings skattepolitik, og så stiller jeg bare et helt simpelt spørgsmål – for når man lytter til ordføreren indlæg, rejser det jo nogle spørgsmål – og det er: Hvordan vil hr. Thomas Jensen have det, hvis en kommende skattereform medfører, at danskerne får lov til at beholde nogle flere af deres egne penge selv – og uden at man bare flytter dem fra den ene lomme til den anden, men reelt sænker skatten? Vil det være for højreorienteret og for imødekommende over for højrefløjen, eller vil hr. Thomas Jensen hellere være sammen med Enhedslisten og imødekomme deres krav? Det må da være rimelig nemt i forhold til den ordførertale, som hr. Thomas Jensen har holdt, at svare på, om han synes, det er en god idé at sænke skatten reelt, eller om han hellere vil være med på Enhedslistens præmisser. For man må jo nok sige, at ordførertalen rimelig klart viser, hvor præferencerne ligger. Kl. 12:06

at vi mangler at få at vide, hvordan Venstres YouTubeplan hænger sammen. Der mangler jo simpelt hen 5 mia. kr., fordi Venstre bruger pengene to gange.

Derudover vil jeg sige, at regeringens oplæg til en skattereform jo giver skattelettelse til rigtig, rigtig mange danskere. Vi løfter 250.000 almindelige lønmodtagere ud af topskatten, og vi sikrer, at der er et ekstra incitament til at udbyde sin arbejdskraft, især for de enlige forældre, som får en tredobling af beskæftigelsesfradraget. Og den endelige ændring af beskæftigelsesfradrag, som vi lægger op til, vil betyde, at over 3 millioner danskere vil få mere ud af skatten. Så på den måde er der bestemt skattelettelse i det, som regeringen har spillet ud med.

Kl. 12:07

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Thomas Jensen. Det er hr. Hans Kristian Skibby som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 12:07

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Som jeg også nævnte, da jeg stillede spørgsmål til Liberal Alliances ordfører, hr. Joachim B. Olsen, synes jeg sådan set, det er dejligt at få lejlighed til at have en principiel diskussion om det med, hvor dyrt det egentlig må være at være dansker, og hvordan det ser ud med de fremadrettede perspektiver set i forhold til den her diskussion. Jeg synes, diskussionen på det seneste er gået mere op i, hvem der er højrefløjspolitiker, og hvem der er venstrefløjspolitiker, og det skulle vi måske prøve at lægge lidt til side og så prøve at gå konkret ind og se, hvad det egentlig er, vi arbejder med, og hvad det er for nogle udfordringer, vi har.

Hvis man kigger på de nyeste tal omkring dansk økonomi set i forhold til en sammenligning med andre EU-lande, så kan vi faktisk se, at Danmark er det absolut dyreste land at være borger i. Priserne her i Danmark ligger 42 pct. over EU-gennemsnittet, og dermed har vi de højeste forbrugerpriser i alle EU's 27 lande. Det er et grundlæggende problem, og det er en udfordring, som jeg synes vi fra politisk side skal prøve at gøre noget ved. Danskerne, lønmodtagere, pensionister og alle mulige andre, oplever, at de får mindre for deres penge, og det betyder mindre velstand til danskerne, det betyder også for virksomhederne en dårligere konkurrence, fordi der selvfølgelig opstår et større lønpres. Den helt store udfordring for dansk politik er netop, at vi har de her ekstremt høje leveudgifter i Danmark. Høje leveudgifter og nu desværre også en inflation, som ligger over lønudviklingen, gør jo, at der kommer et stigende lønpres, og stignende lønpres medfører som sagt faldende konkurrenceevne og dermed også desværre ofte tab af danske arbejdspladser. Det er en del af den udfordring, som vi står i, og som jeg faktisk tror de fleste her i Folketinget anerkender.

Vi kan også se det i eksempelvis turisterhvervet, og det synes jeg også mange måske skulle huske på, for det er jo ikke kun danskerne, der oplever det som dyrt at være i Danmark, det gør vores turister også. Det er det dyreste land i EU at være turist i. Turismeerhvervene står i en utrolig svær konkurrencesituation, der selvfølgelig også betyder noget for de 110.000 fuldtidsstillinger, vi har inden for erhvervet, for andre landes turister og dem, der rejser hertil som gæster, oplever Danmark som et utrolig dyrt land at være i.

Hvis man går ind og googler »dyrt at være dansker«, så får man over 115.000 links. Hvis man derimod googler »billigt at være dansker«, får man kun det halve, ca. 71.500. Det er selvfølgelig også et tegn på, at det sådan set er noget, som mange går op i – altså hvad er billigt, og hvad er dyrt.

Den nuværende regering har lagt op til, at det skal være endnu dyrere at være dansker, det er noget, vi i Dansk Folkeparti absolut ikke kan forstå det logiske synspunkt i. Stigende NO_x-afgifter, sti-

gende sukkerafgifter, afgifter på vores grænsevarer betyder, at der, hvor jobbene i øjeblikket skabes, desværre ikke er ved købmanden i Løkken eller i Kolding eller i Vejle eller i Odense, men nede ved grænsebutikkerne syd for grænsen. Vi har en regering, som planlægger fra 2013 at ville øge sukkerafgifterne med 1,2 mia. kr. Det betyder ifølge Dansk Industri, at vi kan se frem til 1.200 færre job i den danske fødevarersektor. Det kan så godt være, man ikke anerkender de tal fra Socialdemokraternes side, men jeg vælger nu at tro på Dansk Industri.

Så vi anerkender udfordringen, og vi synes, der er mange ting, der kan gøres bedre, men vi anerkender også samtidig, at vi er nødt til at påtage os et landspolitisk ansvar, og det betyder også, at vi i Dansk Folkeparti ikke vil jonglere med den stabile velfærdsudvikling. Vi vil ikke gå ind og lave massive ændringer, sådan som Liberal Alliance lægger op til, med at kaste milliard efter milliard ud i risikobetonede budgetkalkulationer. Vi tror på, at danskerne trods alt efterspørger stabilitet og forudsigelighed, og det er noget af det, der er det allerallervigtigste, specielt i en situation, som Danmark er i i dag, hvor vi kan se, at mange er utrygge i deres arbejde, de er bange for at miste deres job. Det betyder selvfølgelig også, at vi som politikere skal prøve at lægge retorikken lidt til side og så gå ind og arbejde konstruktivt på at gøre konkurrencevilkårene bedre for de danske virksomheder frem for, som nogle i dag desværre vælger, at gøre dem dårligere.

Jeg anerkender, at der gøres mange initiativer, som skaber job også, og det er prisværdigt, det vil jeg gerne sige til statsministeren, altså at det er prisværdigt, men jeg synes bare ikke, det harmonerer med, at man samtidig vælger at gå ind i andre job, andre brancher, andre virksomheder og udhule deres konkurrenceevne. Vi havde situationen om Aalborg Portland og NO_x-afgifter, hvor De Radikales ordfører dengang, hr. Rasmus Helveg Petersen, sagde: Jamen så må de jo rejse. Er det den måde, vi skal bedrive erhvervs politik på i Danmark? Det mener vi ikke i Dansk Folkeparti, for vi er faktisk interesserede i, at det bliver konstruktivt og frugtbart, og vi er lidt mere protektionistiske over for at bevare og forsvare de job, vi har i forvejen. Tak.

Kl. 12:12

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 12:12

Ole Birk Olesen (LA):

Lige præcis når emnet er, om det skal være dyrere at være dansker, har vi med et emne at gøre, hvor det er utrolig svært at finde ud af, hvor man har Dansk Folkeparti. På den ene side siger man, at det ikke skal være dyrere at være dansker, på den anden side er man så sammen med regeringen med til at gøre det en milliard dyrere at være bilist i Danmark, og man er også sammen med regeringen med til at gøre det 3 ½ mia. kr. dyrere at være energiforbruger i Danmark.

Samtidig har man os i Liberal Alliance, som vil gøre det billigere at være dansker, og der er man fulde af eder og forbandelser mod vores politik. Vi er både egoistiske og superliberalistiske og alt muligt. Så hvad er egentlig Dansk Folkepartis holdning på det her område? Må det være dyrere at være dansker, og hvis det ikke må være dyrere at være dansker, hvorfor gør man det så dyrere at være dansker? Skal det være billigere at være dansker? Og hvis det skal være billigere at være dansker, hvorfor bruger man så så meget krudt på at undsige Liberal Alliances meget stilfærdige reformpolitik? Hvor ligger Dansk Folkeparti her?

Kl. 12:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 12:13

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, men jeg synes jo altså også, at vi i de sager, hvor jeg har været ordfører, har gjort en dyd af her i Folketinget at rose nogle af de forslag, som er kommet fra Liberal Alliance. Det, jeg bare har efterlyst gang på gang, er, at man i partiet i stedet for at bruge halvanden linje på at beskrive finansieringen begyndte at arbejde lidt mere i dybden med, hvordan man ville finansiere de her forslag. I forrige uge havde vi jo forslaget om, at man ville fjerne registreringsafgiften for biler fra 1. januar 2013. Man havde også forslaget om, at man ville fjerne arveafgiften. Jeg tror, det var omkring 20 mia. kr., som vi kunne se frem til ville blive fjernet fra indtægtssiden på den danske finanslov for 2013. Der er ikke så længe til. Og der er vi altså i Dansk Folkeparti lidt mere principielle og lidt mere håndfaste set i forhold til alle de her mange fugle på taget og alle de her vidtløftige regnestykker, som vi har oplevet fra Liberal Alliance.

Derfor har vi valgt at sige, at vi gerne vil se på de initiativer, der kan komme. Vi har også udtrykt os positivt omkring det med arveafgiften, for den er jo dybest set urimelig, men vi er bare nødt til at finde en finansiering, som er tålelig og som er rimelig, uden at det går ud over den sociale velfærd. Derfor.

Kl. 12:14

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 12:14

Ole Birk Olesen (LA):

Nu består politik jo også af andet end at forholde sig til, hvad andre partier mener og gør. Man kan jo også selv fremlægge en politik. Og der mangler jeg at se forslag fra Dansk Folkeparti, der konkret går ud på, at det skal være billigere at være dansker. Til gengæld stemmer man for adskillige forslag fra regeringen, der gør det dyrere at være dansker.

Men jeg har lyst til at oplæse lidt fra to undersøgelser – der er lavet flere – af, hvad Dansk Folkepartis vælgere egentlig mener om skat. I den ene bliver de spurgt, om de er enige eller uenige i udsagnet: Jeg foretrækker at have flere penge til rådighed til min familie og til gengæld modtage færre ydelser fra det offentlige. 69 pct. af Dansk Folkepartis vælgere svarer, at det er de enige i. I den anden bliver folk spurgt, om de betaler deres skat med glæde. Der er Dansk Folkepartis vælgere de vælgere af alle partiers vælgere, der i højeste grad siger, at de er uenige i udsagnet om, at de betaler deres skat med glæde. 46 pct. af Dansk Folkepartis vælgere er uenige i udsagnet om, at de betaler deres skat med glæde.

Hvornår kommer der noget fra Dansk Folkeparti, der imødekommer det store antal vælgere, som Dansk Folkeparti har, som synes, at de betaler for meget i skat, i stedet for at man i den nuværende folketingssamling går sammen med regeringen om at sørge for, at de kommer til at betale endnu mere?

Kl. 12:16

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 12:16

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg havde nær sagt, at ordføreren jo sådan set selv viser, hvad det egentlig er, der er den helt store forskel på Liberal Alliance og Dansk Folkeparti. Vi går ikke ind og kigger målrettet på alle meningsmålinger og siger: Nå, nu er der flertal for det; nu er vi nødt til at gøre sådan, for det er det, som vores vælgere vil. Vores politik tager udgangspunkt i virkelighedens verden, og det synes jeg sådan set med stor tydelighed har vist sig som en stor forskel på Liberal

Alliance og Dansk Folkeparti. Vi tager udgangspunkt i virkeligheden, og vi har faktisk siden 2001 været med i alle nævneværdige forlig her på Christiansborg. Vi har påtaget os et ansvar, også når det har været negativt.

Ordføreren nævner meningsmålinger, men alle meningsmålinger sagde jo også, at Dansk Folkeparti med deres vælgeropbakning på ingen måde kunne støtte ændringer i efterlønnen. Alligevel valgte vi at påtage os et ansvar for den efterlønsreform, der har været, fordi vi har vurderet, at den desværre var nødvendig for at genoprette den danske økonomi.

Vi går ikke bare ind og kigger på meningsmålinger, og jeg vil egentlig anbefale, at Liberal Alliance heller ikke gør det. Nu har partiets chefideolog, hr. Anders Samuelsen, jo sagt, at partiet skal være dobbelt så stort ved næste valg. Jeg vil sige held og lykke med opgaven, men jeg vil også sige, at man skal prøve at lægge de der meningsmålinger til side og prøve at arbejde lidt mere konstruktivt.

Kl. 12:17

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 12:17

Joachim B. Olsen (LA):

Det der med at beskyldte andre partier for ikke at forholde sig til virkeligheden er jo sikkert et smart retorisk trick at bruge, men jeg synes nu, at vi er et parti, der lægger en plan frem, som forholder sig til bl.a. det, som Dansk Industri med sin globaliseringsredegørelse har været ude sige, nemlig at den største forhindring for vækst i Danmark – det parameter, vi klarer os dårligst på – er skattetrykket. Vi er et parti, der siger: Vi finder ud af, hvordan man sænker skatten på arbejde, sådan at vi møder den udfordring.

Når virksomheder ude i den virkelige verden og økonomer, bl.a. DI's direktør, Karsten Dybvad, siger, at størrelsen på den offentlige sektor og skattetrykket hænger som en møllesten om halsen på dansk erhvervsliv, og der så er et parti, der siger, at vi skal have en lidt mindre offentlig sektor, så synes jeg netop, at det i allerhøjeste grad er at forholde sig til virkeligheden – især når det store forbrug er udtryk for et overforbrug, altså at man simpelt hen har brugt for mange penge.

Så mit spørgsmål er: Hvornår ser vi en selvstændig plan fra Dansk Folkepartis side, som møder de udfordringer, Danmark står over for?

Kl. 12:18

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 12:18

Hans Kristian Skibby (DF):

Jamen jeg synes egentlig, at jeg har svaret ganske dybsindigt på det. Altså, jeg synes måske, jeg kunne anbefale hr. Joachim B. Olsen at kigge på alle de aftaler og forlig, der er indgået i Folketinget siden 2001, hvor Dansk Folkeparti har lavet mange ting, som også har været negative, for at gennemføre økonomiske reformer, som har medført velfærdsforringelser. Dem har vi været med til, fordi vi har påtaget os det ansvar, som det indebærer. I Dansk Folkeparti anerkender vi jo præmissen om, at det burde være billigere og det skal være billigere at gå på arbejde. Folk skal føle, at de får mere ud af deres løn.

Men der er det jo bare, at vi fra Liberal Alliances side oplever, at man fuldstændig overkiller den diskussion ved at sige: Vi vil fyre 40.000 offentligt ansatte, vi vil spare mellem 80 og 100 mia. kr. på statens budget pr. år. Der er det, vi andre vælger, kan man så sige, at være lidt mere på det jævne, men jeg synes ikke, at det skaber nogen god og frugtbar diskussion at komme med så fantasifulde forslag,

som indebærer, at man vil fyre 40.000 danske lønmodtagere, som arbejder, forhåbentlig, til gavn for vores alles bedste.

Det er sådan set det, der er den store forskel på Liberal Alliance og os. Jeg kvitterer for, at vi har debatten, men jeg synes bare også, at Liberal Alliance burde gå mere i dybden med finansieringen frem for bare nærmest pr. automatik altid at sætte et stempel på deres beslutningsforslag, hvor der står: Det er finansieret ved offentlige besparelser, punktum.

Kl. 12:20

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 12:20

Joachim B. Olsen (LA):

Nu siger ordføreren, at Dansk Folkeparti har været med til at tage svære beslutninger. Jeg hører det, som om det er noget, der kræver respekt, at man har været med til det, og det kan man jo så diskutere. Det skal man selvfølgelig anerkende. Men når vi går ud og siger, at der skal være 40.000 færre offentligt ansatte i verdens største offentlige sektor, så kunne man jo også sige, at det ikke er en let ting at sige; personligt synes jeg det ikke, for jeg tror sagtens, at der kunne være 40.000 færre ansatte i den offentlige sektor, men man kunne sige, at det også er at tage en svær beslutning.

Er det ikke rationelt nok – et eller andet sted – at man kan have en offentlig sektor i Danmark, hvor der er 40.000 færre ansatte? Lad mig bare nævne, at skolelærere, gymnasielærere er nogle af dem i Europa, som bruger allermindst tid på at undervise; der er måske et effektiviseringspotentiale. At offentligt ansatte har en betalt frokostpause, som man ikke har i det private erhvervsliv, udgør måske også et effektiviseringspotentiale. Det er jo ikke sådan, at folk skal være arbejdsløse; de skal over at arbejde i den private sektor, hvor de i øvrigt også tjener en højere løn, og hvor de er med til at skabe vækst.

Kl. 12:21

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 12:21

Hans Kristian Skibby (DF):

Jamen jeg synes lidt, at det var den samme lorumlarum, der kom fra hr. Joachim B. Olsen. Altså, den måde, hvorpå man typisk begår sig her på Christiansborg, er ved, at man går ind og søger indflydelse. Det gør man bedst ved ikke at komme med ultimative krav, og det gør man bedst ved ikke at stille alt for store krav. Og der har vi – det må jeg altså sige til Liberal Alliance – typisk set, at næsten uanset hvad der er kommet fra Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, er man kommet med et typisk overbud ved at sige: Hvis I vil lave det, så vil vi lave det endnu mere. Jo, jo, det er rent overbud, sådan er det.

Det er jo en taktik, som man har valgt i Liberal Alliance, og den må vi andre jo så bare reflektere på. Men jeg siger bare i mit stille sind – og det er bare en lille hjertevarm anbefaling til hr. Joachim B. Olsen og andre i Liberal Alliance: Hvis man gerne vil have nogle af sine forslag vedtaget med større dygtighed her i Folketinget, kunne man godt starte med at beskrive finansieringen noget mere grundigt.

Kl. 12:22

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Hans Kristian Skibby. Det er hr. Jesper Petersen som ordfører for SF.

Det er ikke meningsmålingerne, vi går efter i dag, hr. Frank Aaen. Vi går efter de faktiske stemmetal ved sidste folketingsvalg. Det betyder heller ikke, at SF er blevet større end De Radikale, men der

er en aftale om, at hr. Jesper Petersen kommer før hr. Nadeem Farooq.

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 12:22

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

Tak for, at vi kan gøre det sådan.

Danmark er et af verdens bedste og mest lykkelige lande. Det skyldes efter min mening flere ting, men først og fremmest den solidariske velfærdsmodel, som vi har udviklet. I Danmark går vi efter, at alle skal have lige muligheder for at skabe sig det liv, de gerne vil have. Vi tager os af hinanden, står sammen om at kunne hjælpe hinanden med at løse de problemer, der opstår i den form for samfundsmodel, som vi nu engang lever i.

Vi indkræver midler i skat fra virksomheder, fra borgere og bruger dem på fælles løsninger inden for sundhed, fri og lige adgang til sundhedsvæsenet; at alle skal kunne få en uddannelse; at vi ikke som i andre lande skal have det sådan, at en familie må vælge mellem, hvilket af deres børn de har råd til at sende på universitetet; at der er en ordentlig ældrepleje, når man bliver gammel. På den måde sørger vi for, at der er en stor social tryghed, og at vi tager os af hinanden som fællesskab. Det kræver også, at der bliver betalt skat.

Vi har valgt ikke at satse på at have de laveste lønninger og de dårligste arbejdsvilkår, men på at have et samfund, der også er attraktivt at producere i, fordi vi har en hårdtarbejdende lønmodtagergruppe, et velordnet arbejdsmarked, få strejker, fordi der er tillid mellem lønmodtagere og arbejdsgivere, der selv aftaler sig frem til overenskomster. Vi tilbyder uddannelse til befolkningen, gode sundhedsydelser, infrastruktur, der fungerer, investeringer i forskning fra offentligt hold. Alle de ting gør, at Danmark faktisk også er et interessant sted at producere.

Det samfund er under angreb fra Liberal Alliance. Det er under angreb fra den tidligere regering, som på flere punkter forsøgte at øge uligheden, lavede strategiske tiltag for at skabe mere privatisering i f.eks. sundhedsvæsenet. Det er en kurs, som den nye regering gør op med. Diskussionen omkring, om det må være dyrere at være dansker, har jo kørt siden valget. Jeg forstår, at det her mest af alt er en debat, hvor man fra Liberal Alliances side ikke så meget vil diskutere med regeringspartierne, men hvor den interessante konflikt sådan set ligger mellem de borgerlige partier, og den debat er også meget interessant at sidde og være tilhører til. Det er lidt sådan, man har det, for det virker, som om der er en konkurrence om, hvem der vil være mest liberalistisk, hvem der er mest sur over, at der er nogle skatter og afgifter, der er steget med finansloven.

Der har jeg bemærket at Venstre har været på sådan en danmarksturné for at fortælle om, at en ganske almindelig LO-familie betaler 3.460 kr. mere i skatter og afgifter. Det beløb kommer hele tiden frem. Det, man så fortier for befolkningen, er, hvordan de penge bliver brugt, at de faktisk går til at forbedre nogle ting i vores samfund og til forbedringer for den enkelte dansker. Og så glemmer man at fortælle to andre ting, nemlig det, at den tidligere regering sådan set selv i sin genopretningspakke forhøjede skatter og afgifter med 10 mia. kr. For den samme almindelige lønmodtagerfamilie steg skatterne med godt 5.500 kr. Og man glemmer jo også at fortælle om, hvordan der i det forslag til en skattereform, der er kommet fra regeringen, er en gevinst for selv samme almindelige lønmodtagerfamilie på 6.800 kr., når en eventuel skattereform er fuldt indfaset. Det giver altså en nettofremgang for en almindelig lønmodtagerfamilie.

Så må man sige: Ja, for nogle er det blevet dyrere at være dansker, og det bliver det også med den skattereform, som regeringen har lagt frem. Men pengene forsvinder jo ikke bare ud i den blå luft eller ned i et sort hul. Med det, vi gjorde med finansloven, kunne vi afskaffe fattigdomsydelserne og forbedre velfærden på en række

punkter, forbedre sundheden, mindske brugerbetalingen, mindske den ulighed, som den tidligere regering var garant for. Med skatterefor-
 mudsspillet kan det også være, at nogle, f.eks. et velstillet direktør-
 par i en stor ejerbolig med meget store renteudgifter, som har børn,
 kommer til at betale for, at almindelige lønmodtagere kan få en ind-
 komstfremgang, og at den enlige forsørger kan blive en af de helt
 store vindere med den skattereform, der er lagt frem, bl.a. fordi vi
 differentierer børnechecken. Vi går nemlig op i, at det skal være
 bedre at være dansker, at vi både kan styrke velfærden og skabe job
 til de alt for mange, som er uden for arbejdsmarkedet.

Så er det jo en smule hyklerisk at opleve diskussionen nu, hvor
 det pludselig er meget lang tid siden – i hvert fald i deres egen selv-
 forståelse – at de højreorienterede partier var ved magten. De lægger
 ikke selv troværdige planer frem, der på nogen måde hænger sam-
 men. De bruger pengene flere gange. Deres regnestykker holder ik-
 ke.

Vi har lavet nogle tiltag i forbindelse med finansloven, hvor vi
 altså øger nogle afgifter for at styrke folkesundheden og kunne bruge
 indtægterne til forskellige velfærdsforbedringer. Vil Venstre faktisk
 rulle dem tilbage igen, når man nu er så meget imod, at de afgifter er
 øget – nogle af de afgifter, som den tidligere regering i parentes be-
 mærket sådan set selv fandt på: fedtafgiften, øgede afgifter på alko-
 holsodavand, sukkerafgifter osv.? Så man må sige, at det simpelt hen
 ikke hænger sammen for de borgerlige partier.

Vi står gerne på mål for, hvad vi har gjort, og at det skal være
 bedre at være dansker, og at det er o.k., at der er nogle, der faktisk
 kommer til at bidrage mere, for at andre kan få en indkomstfrem-
 gang. Det er sådan set det, vi kalder for solidarisk politik.

Kl. 12:28

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 12:28

Ole Birk Olesen (LA):

I den her debat synes jeg godt, at vi uden at skulle diskutere det bare
 kan tage udgangspunkt i, at hvis man er lidt rød, har man ikke noget
 imod at opkræve meget store procenter hos folk af deres indkomst i
 form af skatter og afgifter. Den diskussion tager vi en anden gang.

Så lad os tage den diskussion i dag, der handler om, at når man så
 har opkrævet et meget stort antal procenter hos folk, skal de have
 bedst mulig service for de penge, bedst mulige ydelser for de penge.
 Får man det, hvis man går til opgaven med den tilgang, at det bare
 handler om at øge det offentlige forbrug, fordi det lyder godt at sige,
 at man vil bruge flere penge, eller ville det, hvis man gerne vil have
 mest muligt ud af pengene, være mere produktivt at gå til det med
 den tilgang, at tingene kan gøres bedre, at det, man lover vælgerne,
 ikke er at bruge 10 mia. kr. mere, at det, man lover vælgerne, er at
 bruge de penge, man allerede får, bedre? Kunne det sidste ikke være
 noget, vi kunne være fælles om, nemlig, at når der nu er opkrævet x
 antal milliarder kroner, så at bruge dem bedst muligt i stedet for bare
 at gå og prale med, at man bruger 10 mia. kr. mere?

Kl. 12:29

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 12:29

Jesper Petersen (SF):

Det, der er at prale med, er jo lige præcis, at vi så faktisk laver en
 række fremskridt for de penge. Det er ikke det i sig selv, at skatterne
 er blevet øget med de her 5 mia. kr. i finansloven. Det er alle de go-
 de ting, vi bruger de penge til, efteruddannelse for almindelige løn-
 modtagere, indsats mod social dumping, at fattigdomsydelserne kan
 komme væk, at der kan blive øgede optag på universiteterne, at vi

kan styrke ulandsbistanden. Alle de gode ting, som faktisk sker med
 den finanslov, er det, der er at prale af. Det handler ikke om bevidst-
 løst at øge det offentlige forbrug.

Derfor lægger vi også frem som et væsentligt element i regerin-
 gens 2020-plan, at vi mener, at vi faktisk godt, selv om beløbet er 5
 mia. kr., kan finde 5 mia. kr., der i dag bliver brugt i den offentlige
 sektor, som kan bruges på noget andet. Vi kan effektivisere, vi kan
 prioritere anderledes. Den øvelse går vi gerne ind i med Liberal Alli-
 ance. Problemet er bare, at allerede inden de penge er fundet, er
 kammeraterne hos Venstre gået i gang med at bruge de penge fra det
 offentlige forbrug til skattelettelser i deres regnestykker, som ikke
 hænger sammen. Men hvis det, hr. Ole Birk Olesen siger, er at give
 ret i, at Venstre ikke har styr på tallene, men at det handler om, at vi
 skal omprioritere nogle penge i den offentlige sektor, synes jeg, at vi
 er kommet et godt stykke vej med den her diskussion. Vennerne for-
 lader langsomt Venstre.

Kl. 12:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 12:31

Ole Birk Olesen (LA):

Alle organisationer kan jo gøre tingene bedre og billigere eller bedre
 eller billigere, end de gør i dag. Det gælder såvel private firmaer,
 som det gælder offentlige institutioner. Man kan altid gøre tingene
 bedre og billigere. Det var sådan set det, som Liberal Alliance gik til
 valg på. Det var vores løfte til borgerne, at vi ville sørge for, at tin-
 gene blev gjort billigere, så de kunne få mere eller det samme for
 færre penge, så de kunne slippe billigere i skat. Der blev vi mødt
 med den hovedrysten fra hr. Jesper Petersens parti, at sådan noget
 slet ikke kunne lade sig gøre. Den eneste måde, hvorpå borgerne
 kunne få mere for pengene, var sådan set ved, at man bare øste flere
 penge ud. Skal det forstås sådan nu, at hr. Jesper Petersen medgiver,
 at det, vi sagde i valgkampen om, at tingene kunne gøres bedre, fak-
 tisk er rigtigt, selv om hr. Jesper Petersens parti i valgkampen sagde,
 at det var forkert?

Kl. 12:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 12:32

Jesper Petersen (SF):

Vi har ikke, heller ikke i valgkampen, sagt, at man ikke kunne bruge
 nogle penge bedre. Det fremgår faktisk også af de ting, der blev lagt
 frem før valget, at vi peger på en række moderniseringer i den of-
 fentlige sektor, som vi gerne vil lave, og har det som ambition at
 bruge pengene bedre. Så siger vi lige ud, at der vil være år, hvor der
 er smalhals i den offentlige sektor, hvor der ikke er råd til ret store
 vækstprocenter. Det siger vi lige ud. Det sagde vi faktisk før valget,
 og det siger vi faktisk også nu. Så det er en mistolkning og en fejl-
 læsning – jeg ved ikke, om det er bevidst eller ubevidst – af det, der
 blev sagt før valget.

Med hensyn til det der så blev sagt om Liberal Alliances forslag,
 er der altså en forskel på at sige, at vi godt tror, at vi kan bruge 5
 mia. kr. bedre inden for den offentlige sektor, og så sige, at man kan
 spare – den ene uge overgår jo den anden – er vi oppe på 70 eller 80
 mia. kr. nu? Hvor mange hundredtusinde offentligt ansatte skal vi op
 på, før Liberal Alliance er tilfredse? Og alle de penge skal så bruges
 på skattelettelser. Det der fatamorganasamfund, som man prøver på
 at mane frem fra de liberalistiske lærebøger, fungerer ikke, det fin-
 des ikke, og det kører ingen steder.

Vi er nået langt med den velfærdsmodel, vi har. Den vil vi for-
 bedre, Liberal Alliance vil vel mere eller mindre afskaffe den.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Merete Riisager for en kort bemærkning.

Kl. 12:33

Men jeg vil lige hjælpe ordføreren lidt i forhold til det her med, om der overhovedet kan undværes noget – altså er der noget fra de fede tider, som vi overhovedet kan undvære? Regeringen har jo selv peget på det her store aktiveringscirkus som noget, man gerne ville afvikle. Og der er det, jeg siger, om ikke vi eksempelvis kunne fjerne alle de her fjollede aktiveringsting, som man generer de arbejdsløse med, og putte pengene ind i skattelettelser, sådan at det blev mere rentabelt at drive virksomhed og der kunne komme job til alle de mennesker, som i dag sidder i ligegyldige aktiveringstilbud?

Kl. 12:36

Merete Riisager (LA):

Det er utroligt, hvad man skal lægge øre til i dag. Ordføreren siger, at det gerne må være dyrere at være dansker, hvis bare det bliver bedre. Men så vil jeg for det første spørge, om ikke ordføreren vil medgive, at der er en meget klar sammenhæng mellem Danmarks konkurrenceevne og det meget høje skattetryk, vi har, og at vores meget høje skattetryk derved også eroderer grundlaget for fremtidige indtægter, når virksomhederne drysser ned over grænsen. Og for det andet vil jeg spørge, om der slet ikke er noget, der kan undværes i den offentlige sektor. Er der slet ikke noget af det, som vi har bygget op i de gode tider – som VKO har opbygget – som regeringen kan undvære? Er den nuværende regering virkelig så glad for alt det, som VKO satte i søen – alt det, som VKO brugte penge på – at intet kan undværes?

Kl. 12:33

Kl. 12:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 12:34

Jesper Petersen (SF):

Vi er jo sådan set i gang på en lang række punkter med at lave ændringer af den tidligere førte politik og med at se på, hvordan der skal bruges penge. Nogle steder kommer der flere til, men meget handler også om at reformere og lave om på, hvordan pengene bliver brugt. Det er vi faktisk i gang med.

Jeg ved ikke, hvad det er, der er så forfærdeligt at skulle lægge øre til i dag for fru Merete Riisager, for det er vel korrekt, at Liberal Alliance vil beskære den offentlige sektor med 70-80 mia. kr. og vil fyre titusindvis af offentligt ansatte – de skal ikke være der længere? Det er jo sådan set bare et referat af Liberal Alliances politik, og jeg synes da, man skulle være glad for, at der er andre, der vil gentage det. Det er vel ærlig snak, så jeg synes, man bare skulle stå ved, at man vil bruge alle de penge på skattelettelser, vil øge uligheden så massivt i vores samfund, vil undergrave det solidariske velfærdssamfund, som vi har bygget op.

Så siger jeg ikke, at det for alle skal være dyrere at være dansker, hvis bare det bliver bedre. Jeg peger på nogle, der faktisk kommer til at få en indkomstfremgang, hvis vi lykkes med vores politik, efter at den tidligere regering forhøjede deres skatter massivt med genopretningsspakken. Og jeg siger, at det er o.k. for os, at der er nogle, det bliver dyrere for, hvis det så kan gavne nogle andre, som vi synes har mere brug for det, f.eks. den enlige forsørger og lav- og mellemindkomstgrupperne.

Kl. 12:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Merete Riisager.

Kl. 12:35

Merete Riisager (LA):

Vi står gerne ved, at vi mener, at den offentlige sektor skal være meget mindre, men det er jo faktisk sådan, at vi ikke ønsker at fyre, for med rettidig omhu kan man faktisk gøre det sådan, at vi kan klare det ved almindelig afgang, det vil sige, at når folk skal på pension, ansætter man en person mindre. Det, som regeringen jo gør, er bare at bruge løs, og så er det, man kan komme i den situation, hvor man rent faktisk bliver nødt til at fyre folk, der står i forreste række. Det ønsker vi ikke i Liberal Alliance.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 12:36

Jesper Petersen (SF):

Det der med, at den her regering bare bruger løs af pengene, og at det flyder med mælk og honning, er en ny kritik, vil jeg sige, i forhold til hvordan den offentlige debat kører.

Jo, der er steder, hvor vi meget gerne vil lave om på det. Vi har gjort det allerede på en række punkter. Inden for sundhedsvæsenet kan man jo pege på hvordan vi har ændret det fra en behandlingsgaranti til en diagnosegaranti for dernæst så at kunne bruge midlerne bedst muligt på dem, der har mest behov for hurtigt at blive behandlet. Det er en måde at omprioritere på, hvordan vi bruger pengene i den offentlige sektor.

Aktivering er et udmærket eksempel på, hvordan man også kan bruge pengene bedre. Jeg synes, de penge skal bruges på at hjælpe folk i arbejde, løfte deres kvalifikationer, styrke vores produktivitet og styrke den enkeltes mulighed for at få et job. Det er det, jeg synes skal være målet med den arbejdsmarkedspolitik, hvor det, der kom ud af den gamle regerings politik, var en rigsrevisionsrapport, der endte med at sige, at 9 mia. kr. i bedste fald ikke havde gjort nogen skade på de aktiveringskurser, som fru Merete Riisager omtaler. Det er ikke nogen politik af være stolt af, og det vil vi meget gerne se på.

Så vil jeg til sidst bare anfægte det synspunkt, at konkurrenceevne alene har med skatter at gøre. Jeg tror, der er meget empiri, der siger, at sådan er det faktisk ikke.

Kl. 12:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Christensen.

Kl. 12:37

Peter Christensen (V):

Der er mange holdninger om, hvorfor SF synes, det er en god skattereform, regeringen har lagt frem. Vi har den tilgang, at man skal bruge nogle af reformpengene til at føre tilbage. Konkret, for at tage et eksempel, vil regeringen gerne spare 2 mia. kr. på kontanthjælpen. Vi siger: Lad os give dem tilbage til danskerne. Man kunne f.eks. bruge dem på at fjerne rentefradrag, som jeg kan høre at SF er stolt over. Kan SF se sig selv i en aftale om en skattereform, hvor man f.eks. bruger pengene fra kontanthjælpen til at fjerne rentefradraget fra skattereformen?

Kl. 12:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 12:38

Jesper Petersen (SF):

Hr. Peter Christensen kan jo selv læse regeringens 2020-plan, hvor vi fortæller, hvordan vi gerne vil bruge de midler, der findes, ved at lave en række reformer, herunder af kontanthjælpen. Og det, vi er optaget af, er jo at bruge dem på at skabe vækst, beskæftigelse og

uddannelse til folk, til alle de mange ufaglærte, som om få år simpelt hen vil være tilovers, hvis ikke vi sørger for, at de bliver opkvalificeret, alle de mennesker, som hr. Peter Christensens tidligere regering svigtede og ikke gjorde noget for i tide. Det er det, vi gerne vil med de penge.

Så dukker Venstre op med nogle krav, der jo ikke hænger sammen. Altså, hvis vi kan bruge det ekstra minut, hr. Peter Christensen får om lidt, til at få det der regnestykke med reformmilliarder til at hænge sammen, hvor mange penge er det så egentlig, hr. Peter Christensen mener der findes der? Er det 13 mia. kr., er det 8 mia. kr., er det 6 mia. kr., fordi man også skal bruge penge på uddannelse? Hvad med alle de afgifter, som regeringen har indført? Vil man rulle dem tilbage? Så er vi jo langt fra at kunne gøre det, som hr. Peter Christensen siger. Og der er ikke fremlagt andet end 2 minutter i en YouTube-plan, som ikke hænger sammen. Jeg synes, det er sådan lidt pinligt for nogen, der gerne vil fremstå som sådan et statsministerielt parti.

Men vi forhandler selvfølgelig med Venstre, når de dukker op til skatteforhandlinger. De forhandlinger er mig bekendt stadig væk i gang, og jeg synes ikke, det er nogle, vi skal tage her, men i forhandlingslokalet i stedet for.

Kl. 12:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Christensen.

Kl. 12:39

Peter Christensen (V):

Svaret undrer mig lidt, for indtil flere af regeringens ministre har sagt, at de reformmilliarder er i spil. Og nu kan jeg så høre på SF, at det er et synspunkt, SF sådan set ikke er enig i, nemlig at man f.eks. kan tage penge fra en kontanthjælpsreform, når regeringen vil spare 2 mia. kr. på kontanthjælpsmodtagerne, og at man f.eks. kan give dem tilbage til danskerne i form af skattelettelser. Flere af regeringens ministre har sagt, at reformmilliarderne er i spil. Er SF uenig i det?

Kl. 12:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 12:40

Jesper Petersen (SF):

Det, jeg siger, er jo, hvordan regeringen selv har lagt det frem, og der er det ikke det, der umiddelbart er lagt op til. Vi vil godt diskutere med Venstre, når der skal laves en skattereform, som vi mener er rigtig god, fordi den gavner forholdene for lav- og mellemindkomst-grupperne og de fattigste pensionister og skaber i tusindvis af job. Men vi diskuterer gerne med Venstre og synes egentlig, det ville klæde Venstre, hvis man lagde frem, hvad man så selv ville, hvordan tingene hang sammen. Man er tidligere gået meget op i sådan noget med, at der skulle være to streger under facit. Det er meget svært at få øje på, at det stadig væk er en dogmeregel, der gælder i Venstre. Hvis der overhovedet skal være nogen reformmilliarder at bruge på skattelettelser, skulle Venstre jo også tage at være med til at lave nogle af de reformer, og indtil nu har man jo ikke bestilt andet end at forsøge at lægge sig op i hængekøjen og lade være med at gennemføre noget som helst. Hvis det, man i virkeligheden er ude på fra Venstres side, er at gennemføre nye omgange ufinansierede skattelettelser – for 20 mia. kr. var det, man nåede i sin regeringstid før – så bliver det ikke med os.

Kl. 12:41

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 12:41

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg noterede mig, at ordføreren i sin ordførertale bl.a. sagde, at en af regeringens og SF's store ambitioner var at bruge pengene mere intelligent og bruge dem på de bedste ting, og det lyder jo i og for sig ganske fornuftigt, og det håber jeg også vi har gjort altid, havde jeg nær sagt. Men så nævnte ordføreren den danske udviklingsbistand, og der synes jeg det er ret interessant at få en principiel diskussion og få et svar fra ordføreren, for vi kan jo se, at regeringen lægger op til, at det skal være dyrere at være dansker. Man lægger altså op til, at man vil tilbageholde en del af lønfremskrivningen for alle landets pensionister – det er jo en del af den plan, man har lagt frem. Vi kan se, at sukkerafgifterne gør danske fødevarer dyrere, vi kan se, at energiudgifterne også stiger, og alene i år er brændstofpriserne steget med omkring 9 pct. i Danmark. Det gør det alt sammen dyrere at være borger i Danmark, og vi får lidt mere økonomisk smalhals. Samtidig vælger regeringen give ekstra penge til udviklingsstøtte – altså, vi giver omkring 16 mia. kr. i forvejen, og nu har man så i år valgt at give 234 mio. kr. ekstra, og til næste år vil man give 600 mio. kr. ekstra. Hvorfor vælger man at bruge flere penge på udviklingsstøtte, når vi skal spare alle andre steder i vores egen kernevefærd?

Kl. 12:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 12:42

Jesper Petersen (SF):

Først og fremmest vil jeg sige med hensyn til ulandsbistanden, at der jo skete det under den gamle regering, at bidragene blev udhulet, selv om vi har nogle forpligtelser og nogle målsætninger om at skulle øge vores ulandsbistand. Og vi kommer ikke op på 1 pct. af bruttonationalindkomsten meget hurtigt – det gør vi ikke – men vi har tænkt os at øge ulandsbistanden, fordi vi mener, at Danmark har et internationalt ansvar for at skabe udvikling i verden og løse mange af de problemer, der er med fattigdom og manglende udvikling rundt omkring. Det påtager vi os som et velstående land en del af ansvaret for. Det vil vi godt gøre. Og vi når ikke helt i mål med det samme med den procent, men vi gør fremskridt.

Bliver det dyrere at være dansker for en pensionist? Det er det, hr. Hans Kristian Skibby påstår vil ske, hvis man gennemfører den skattereform, vi har lagt frem. Der må jeg bare sige, at efter så mange dage, hvor den har været tilgængelig, har hr. Hans Kristian Skibby brugt tiden dårligt, hvis han stadig væk kan nå frem til den konklusion, fordi det jo faktisk er sådan, at nogle af de store vindere med den her skattereform er pensionisterne og ikke mindst de pensionister, der har mindst at gøre godt med i dag; de vil få en bedre økonomi, hvis den her skattereform bliver gennemført – over 5.000 kr. vil man få i indkomstfremgang som følge af en forhøjelse af ældrechecken og pensionstillægget. Og at Dansk Folkeparti ikke omfavner det og prøver på at støtte det i stedet for at underminere det, forstår jeg simpelt hen ikke.

Kl. 12:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 12:44

Hans Kristian Skibby (DF):

I forhold til det her med, at regeringen åbenbart er så hellig, vil jeg lige sige til ordføreren, at det jo er et faktum, at man lægger op til, at man vil lave en beskæring af den grundlæggende folkepension, således at nogle af dem, der får folkepension i dag, vil få en mindre fol-

kepension efterfølgende. Det er jo også derfor, flere har været ude at sige – bl.a. Ældre Sagen – at det jo reelt er det samme som at indføre en form for fattigdomspension, for nogle af vores pensionister kan se frem til en mindre pension.

Men jeg vil gerne anholde det med udviklingsstøtten, for jeg håber, at ordføreren er klar over, at der faktisk kun er fire EU-lande, som giver over 0,7 pct. af bruttonationalindkomsten i udviklingsstøtte. Danmark er et af de lande. Vi er det land, der giver mest; vi giver 0,83 pct. Jeg tror kun, det er svenskerne, der giver mere – men det er også lige meget. Vi giver i forvejen så mange penge i udviklingsstøtte, og nu står vi så og har smalhals hjemme, og så vælger regeringen at sige: Nu vil vi gerne give flere penge ud af landet, samtidig med at vi har et underskud på statens finanser på mellem 75 mia. kr. og 100 mia. kr. om året. Det giver jo ikke nogen mening. Og derfor burde regeringen også anerkende, at når vi i forvejen er det land, der giver mest i udviklingsstøtte pr. indbygger, kunne vi i det mindste lade den ligge der, frem for at bruge endnu flere penge.

Kl. 12:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 12:45

Jesper Petersen (SF):

Det smukke ved den her regerings økonomiske plan er jo, at vi har vist, hvordan vi både kan forøge ulandsbistanden med det lidt, vi gør – vi har ikke råd til at give mere af vores beholdning, selv om man godt kunne ønske det, men det har vi ikke, og derfor bliver det på det niveau, vi har foreslået – og samtidig skabe orden i økonomien og lukke det hul, som hr. Hans Kristian Skibby var med til at efterlade fra det tidligere flertals side. Der ville mangle 7 mia. kr., hvis det tidligere flertal havde fået lov til at fortsætte; man efterlod en økonomi, som der ikke var styr på. Samtidig kan vi skabe job, uddannelsesmuligheder og investeringer i infrastruktur og forskning. Der har vi lagt en plan frem, der viser, hvordan man kan det, samtidig med at vi altså påtager os et lidt øget ansvar for at skabe udvikling i nogle af verdens fattigste lande – en udvikling, som hr. Hans Kristian Skibby åbenbart er fløjtende ligeglad med.

Jeg kan lige nå lidt med hensyn til pensionister. Det, hr. Hans Kristian Skibby i virkeligheden står og siger, er, at en gruppe meget velstående pensionister i Danmark skal friholdes, dem skal vi ikke berøre med skattereformen, selv om de penge kunne bruges til at gavne de svageste pensionister. Det er ærlig snak, det er klassekamp blandt de ældre, og det er o.k., hvis det er det, der er hr. Hans Kristian Skibbys synspunkt. Det forekommer bare nyt for mig, at Dansk Folkeparti ikke vil hjælpe regeringen med at gavne de svageste ældre, og det er det, der er tale om med den skattereform, der er lagt frem.

Kl. 12:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 12:47

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg vil gerne lige vende lidt tilbage til det her med den offentlige sektor. Er ordføreren af den opfattelse, at når man har verdens største offentlige sektor, er en ambition om, at der skal være 40.000 færre ansatte i den, så fuldstændig urealistisk? Altså, er der ikke effektiviseringspotentiale i en offentlig sektor med over 800.000 ansatte, så man kan reducere den med 5 pct.?

Der er masser af virksomheder, som hele tiden må effektivisere. Det gør de for at overleve. Lad mig bare nævne nogle eksempler. Man har betalt frokostpause i den offentlige sektor. Det er jo ikke nogen naturlov, at det skal være sådan. Jeg taler med masser af of-

fentligt ansatte. Ordføreren vil gerne fremstille det, som om vi er fjender af den offentlige sektor. Jeg har talt med masser af offentligt ansatte, som peger på, at der er et stort effektiviseringspotentiale. Jeg talte med en forleden, som havde været ansat i Danmarks Statistik i mange år, og han sagde, at dengang de fik computere osv. i Danmarks Statistik, skulle man jo have troet, at der så var et rationaliseringspotentiale, fordi de ikke længere skulle sende breve og alt muligt rundt for at få data. Men det medførte ikke, at der blev færre ansatte i Danmarks Statistik. Så fandt folk bare på nogle andre ting at lave. De vidste ikke, hvad de skulle lave, så de fandt på nogle ting selv. Altså, det ville jo aldrig ske i en privat virksomhed. Det her er skatteborgernes penge. Er det ikke muligt at effektivisere den offentlige sektor og få en mindre offentlig sektor?

Kl. 12:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 12:48

Jesper Petersen (SF):

Jo, der kan effektiviseres og der kan prioriteres bedre i den offentlige sektor, og vi har også lagt frem, hvordan der kommer til at blive en meget behersket vækst i den offentlige sektor i de kommende år, for at vi på samme tid kan få styr på økonomien og få råd til at investere i nogle af de ting, der skal bringe vores samfund fremad. Så på det meget overfladiske niveau er jeg sådan set enig i det, hr. Joachim B. Olsen siger.

Men jeg synes omvendt, at man stirrer sig noget blind på, at det hele bare handler om at få den offentlige sektor formindsket; den skal være så lille som muligt, for at man kan give en masse penge i skattelettelse. Det her er jo et spørgsmål om, at vi har valgt at løse nogle opgaver i fællesskab; at vi vil sørge for, at uddannelse er noget, der er tilgængeligt for alle, og ikke kun for dem, der kan betale for det; at et ordentligt sundhedsvæsen er noget, der er tilgængeligt for alle, og ikke kun for dem, der kan betale for det selv. Man drømmer åbenbart om et eller andet liberalistisk mønstersamfund, som man læser frem af nogle gamle skolebøger fra den liberalistiske tradition.

Jeg synes, at det ville være så synd, hvis det skulle overgå Danmark, at det skete. Vi arbejder på at udvikle en solidarisk velfærdsmodel, og det handler også om at holde den ved lige og justere og effektivisere den løbende. Det vil jeg godt være enig i, men i det grundlæggende ideologiske synspunkt er jeg simpelt hen så uenig med hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 12:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 12:49

Joachim B. Olsen (LA):

Det er jo noget vås. Det er noget vås, ordføreren står og siger. Har vi sagt, at der ikke skal være uddannelse til alle? Har vi sagt det? Nej, det har vi ikke. Med hensyn til brugerbetaling i sundhedsvæsenet har vi sagt, at man skal betale 70 kr. for at gå til lægen, ligesom man gør i Norge. Altså, slap nu af! Den der dæmonisering af andre partier er da fuldstændig håbløs. Når vi siger, at vi skal have en mindre offentlig sektor, er det, fordi vi er af den overbevisning, at når man har 800.000 offentligt ansatte til at passe på 5 millioner danskere, er det realistisk, at den måske kan blive 5 pct. mindre.

Det er ikke kun, for at man skal have lavere skatter i det her land. Det synes jeg er rimeligt, for hvis man kan effektivisere, skal borgerne selvfølgelig have nogle af de penge tilbage. Men det er også af den grund, at når man har en arbejdsstyrke, som bliver mindre i de kommende år, så vil den private sektor, hvis den offentlige sektor

bevarer den størrelse, den har nu, have et mindre rekrutteringsgrundlag. Den offentlige sektor vil altså kræve flere og flere ansatte, og de ansatte vil ikke kunne blive ansat i den private sektor, og det vil betyde, at der vil komme et lønpres i den private sektor, fordi den har et mindre udbud af rekruttere fra. Det vil betyde højere lønninger og dårligere konkurrenceevne. Det er en virkelighed, som man må forholde sig til, og det er også derfor, den offentlige sektor skal være mindre. Ellers bliver Danmark fattigere.

Kl. 12:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 12:51

Jesper Petersen (SF):

Men alt det, hr. Joachim B. Olsen siger her, er jo noget, regeringen har taget højde for. Det er derfor, vi siger, at der kommer til at være en meget behersket vækst i den offentlige sektor. Der kunne sådan set godt være punkter, hvor der kunne være behov for at bruge flere penge, men vi siger, at der kommer til at være en meget behersket vækst i den offentlige sektor i årene, der kommer.

Det, jeg beskylder Liberal Alliance for, er at opstille sådan et liberalistisk fatamorgana og fuldstændig lukke øjnene for, hvordan tingene faktisk er i virkeligheden, og opføre sig som en eller anden liberalistisk sekt, der ud fra nogle gamle liberalistiske skolebøger tror på, at man kan skabe et eller andet mønstersamfund, som ikke findes nogen steder, og som vil ødelægge meget af det gode, som vi har i Danmark.

Kan man så effektivisere? Kan man afbureaukratisere? Kan man bruge pengene bedre? Ja, det tror vi på at man kan, og vi har jo fremlagt et bud på et omfang, som vi synes er udtryk for en fornuftig ambition. 5 mia. kr. vil vi bruge bedre i den offentlige sektor, og det er i øvrigt 5 mia. kr., som Venstre har tænkt sig at bruge til noget helt andet, og dermed hænger deres regnestykke ikke sammen. Men kan vi arbejde sammen om at afbureaukratisere i den offentlige sektor og skabe øget tillid til medarbejderne, i stedet for at vi skal have masser af skemaer, der skal udfyldes hele tiden, og få bedre ledelse og mere ansvar ude på den enkelte institution, så for mig meget gerne. Det er noget af det, vi har efterspurgt under den tidligere regering.

Kl. 12:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til SF's ordfører. Der er ikke flere korte bemærkninger. Hr. Nadeem Farooq som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 12:52

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak for det.

Må det være dyrere at være dansker? De fleste vil nok sige nej. Det forstår jeg godt. Hvor mange penge vi hver især har til rådighed, og hvor mange penge, vi skal af med, er væsentligt for langt de fleste danskere. At den enkelte dansker gerne vil have mere i rådighedsbeløb eller beholde en større del af sine egne penge, er fuldt forståeligt. Men det er kun den ene del af en meget kompleks ligning.

Om det skal være dyrere at være dansker, er blevet et hot topic, om jeg så må sige, i den danske debat, hvor Liberal Alliance nu ønsker en debat i Folketingssalen. Det er en vigtig debat, men det er også en debat, som, sagt i al fredsommelighed, kan kvalificeres og nuanceres mere, end det er tilfældet nogle gange.

For Radikale Venstre er det afgørende, at vi tilrettelægger den løbende økonomiske politik fornuftigt og i god samklang med de samfundsmæssige og de samfundsøkonomiske udfordringer, som Danmark løbende står over for. Den økonomiske politik skal være lang-

sigtet og finansielt bæredygtig. På samme måde skal hele vores politik for husholdningernes og virksomhedernes betalinger af skatter og afgifter være fornuftig og gennemtænkt.

Man kan altid diskutere, hvilke parametre man så skal anlægge for de kriterier. Det kunne f.eks. være følgende: Hvordan påvirker den første skattepolitik beskæftigelsen og konkurrencekraften i vores samfund? Hvilken indvirkning har den på danskernes adfærd i forhold til sundhed, ressourceforbrug og miljø? Hvordan virker skattepolitikken i forhold til den økonomiske omfordeling i samfundet, dvs. den sociale balance? Hvordan påvirker skattepolitikken samfundets indtjening og provenu, især i forhold til at kunne fastholde og udvikle vores velfærdssamfund? Og endelig: Hvordan påvirker skattepolitikken danskernes og virksomhedernes indtjening og rådighedsbeløb?

Alle disse elementer og parametre skal med i betragtning, når man stiller sig spørgsmålet, om det skal være dyrere at være dansker. Og her vil jeg så også tilføje, at det ikke kun handler om, hvorvidt det skal være dyrere at være dansker, men også om, hvorvidt det skal være bedre at være dansker.

Når vi i regeringen hæver skatter og afgifter i forbindelse med finansloven, som vi gjorde i forbindelse med finanslovaftalen for 2012, er der mange grunde til det, men først og fremmest gjorde vi det, fordi vi ville prioritere en nødvendig og tiltrængt investering i vores velfærd. Med finanslovaftalen afsætter vi flere penge til personale i daginstitutioner, vi fjerner loftet over børne- og ungedyden, vi fjerner brugerbetalingen for behandling mod barnløshed, vi afskaffer de såkaldte fattigdomsydelser, og vi giver bedre mulighed for uddannelse til arbejdsløse. Vi giver endda bedre muligheder for selvvalgt uddannelse.

Så finansloven betød højere afgifter for danske husholdninger, men provenuet fra de afgifter er så blevet brugt til at hæve niveauet for service og ydelser for store grupper af danskerne. Det er vigtigt at have begge ting for øje, derfor hænger tingene sammen. Noget helt andet, som måske er lidt fraværende i den løbende debat, er, at vi skal huske visionen for Danmark, vi skal huske visionen for danskerne. Hvad er det, vi egentlig ønsker? Økonomi, skattepolitik og relaterede politikker er jo egentlig kun midler til at nå et mål. Og hvis jeg endelig skal tale om et mål, så må det være en vision for Danmark, som handler om, at vi ønsker et frit, et solidarisk, et friskt Danmark, hvor vi frisætter mennesker og giver den enkelte de bedste betingelser og de bedste rammevilkår for at leve det liv, han eller hun ønsker. Vi ønsker også at give virksomhederne gode rammevilkår for at kunne udvikle sig og for at kunne vækste.

En af vores styrker i Danmark er den høje grad af tillid mellem danskere og institutioner, ja, endda danskerne imellem inden for vores fællesskab. Nu kan jeg bruge et udtryk som social kapital, men jeg tror, vi nogle gange glemmer, at den sociale kapital i Danmark er en væsentlig del af det vækstlag, som vi jo hele tiden skal udfolde.

Derudover er det vigtigt for mig at sige, at regeringens politik skal ses i en sammenhæng. Jeg har forklaret baggrunden for regeringens finanslovaftale. Nu har regeringen så fremlagt et udspil til en skattereform, som vi meget håber på får en bred opbakning, og med det udspil går vi ind og giver reelle skattelettelser til danskerne. F.eks. får en gennemsnitlig LO-familie op imod 7.000 kr. mere i rådighedsbeløb om året, vi giver den enlige forsøger i beskæftigelse op imod 9.000 kr. mere om året. Helt generelt kan man sige, at ligesom skattelettelser har dynamiske effekter, så har investeringer i offentlige udgifter, når vi investerer i god infrastruktur, når vi investerer i uddannelse og innovation, og når vi investerer i børnepasning, også positive dynamiske effekter, og sådan kunne jeg blive ved, men jeg tror jeg holder her i denne omgang.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til den radikale ordfører. Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 12:58 forbrugsgoder, ville man kunne få borgerne til at yde mere, så man kunne få mere i statskassen.

Jeg har aldrig hørt Det Radikale Venstre personificeret af en ordfører her på talerstolen eller andre steder sige, at det er et selvstændigt mål at få skattetrykket på danskerne ned, så de kan slippe billigere. Men så har hr. Nadeem Farooq jo nu chancen for at sige, at det er en selvstændig målsætning for Det Radikale Venstre at få skattetrykket ned. Chancen er der nu.

Kl. 13:02

Ole Birk Olesen (LA):

Tak for den tale. Den bekræfter mig i min opfattelse af Radikale Venstre. Jeg tror, det er rigtigt, når hr. Nadeem Farooq siger, at målet med Det Radikale Venstres politik er at frigøre og frisætte mennesker. Jeg tror så også, det er rigtigt – hvilket jeg også synes kom til udtryk i talen – at Det Radikale Venstre mener, at man gør det ved at få flest muligt penge i statskassen. Altså, jo mere man kan maksimere statens udbytte hos borgerne, jo mere godt kan man gøre for at frisætte mennesker.

Således har Det Radikale Venstre jo et jomfrunalsk forhold til det her synspunkt, at det ikke skal være dyrere at være dansker, for man er ligeglad med, om det bliver dyrere at være dansker. Man vil bare have flest muligt penge i statskassen, så man kan gøre så meget godt. Det Radikale Venstres forhold til skattepolitikken er som landmandens forhold til sine køer: De skal have den rette mængde foder og den rette mængde frihed og den rette mængde bevægelse af legemet, sådan at de ikke dør for tidligt, og sådan at man kan få mest muligt mælk ud af dem.

Det er jo lidt i konflikt med vores opfattelse af tingene, men kan hr. Nadeem Farooq bekræfte, at det er sådan, det forholder sig?

Kl. 12:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:59

Nadeem Farooq (RV):

Jeg vil gerne kvittere for ordførerens forsøg på at være morsom. Det er lige før, jeg står heroppe og klukker, og noget tyder på, at ordføreren også har forfattet sit spørgsmål, før ordføreren hørte min tale. Det er der noget, der kunne tyde på, for det, jeg jo faktisk siger, er, at der er en række balancer. Der er en række forhold, vi skal tænke med.

Jeg nævnte f.eks. også det sidste kriterium, som vi skal anlægge i forhold til skattepolitikken, nemlig hvordan skattepolitikken påvirker danskernes og virksomhedernes indtjening og rådighedsbeløb. Så derfor mener jeg også, der er en grænse for, hvor meget man kan beskutte virksomheder og borgere. Det er jo meget vigtigt. Jeg mener også, at vi sådan generelt, bredt i Folketinget er enige om, at man er ved at nå grænsen for, hvor højt skattetrykket kan være.

Men jeg mener også, man skal nuancere det ved at sige, at det jo ikke er sådan, at offentlige udgifter er en møllesten om halsen på os danskere. Det er jo ikke sådan, at offentlige udgifter blot er dødvægt. Når offentlige udgifter bliver brugt rigtigt, gavner det også danskerne, så gavner det dansk økonomi, og det gavner beskæftigelsen.

Kl. 13:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:01

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen jeg har bare aldrig hørt Det Radikale Venstre udtrykke ønske om, at skattetrykket skulle være lavere. Jeg har kun hørt Det Radikale Venstre udtrykke ønske om, at skattetrykket skulle være anderledes fordelt. Jeg har hørt Det Radikale Venstre sige, at hvis man nu lod være med at opkræve så meget skat på arbejde, og i stedet lagde pengene, skatten, over på boligen f.eks. eller på fødevarer eller andre

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:02

Nadeem Farooq (RV):

Jamen den fælde vil jeg ikke gå i. Det er lidt pusseløjerligt, hvis jeg må bruge det udtryk, at Liberal Alliance er så optaget af de her kommissionsrapporter og DREAM-modeller, og det forstår jeg godt. Men når DREAM regner på, at offentlige udgifter også har dynamiske effekter, er det, som om man ligesom tyer til en eller anden forudfattet holdning om, at det ikke duer. Så man forfægter kun den del af DREAM, man er enig i, og det er jo lidt synd for bredden i den økonomiske debat.

Men jeg vil da gerne sige, at jeg ikke har noget imod at sænke skattetrykket. Altså, det kunne jeg godt forestille mig at vi gjorde. Det ville da kun være godt. Men det skal ses i sammenhæng med, om vi så også kan finansiere det, vi har politisk ønske om, nemlig at fastholde vores velfærdssamfund. Der må man bare sige, at teoretisk kan man godt have et eller andet ønske om at sænke skattetrykket, men i praksis er det bare svært, hvis vi også gerne vil udvikle vores velfærdssamfund.

Kl. 13:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Merete Riisager for en kort bemærkning.

Kl. 13:03

Merete Riisager (LA):

Nu er ordføreren jo kommet lidt senere op på talerstolen end hans kollega fra Socialdemokratiet, så jeg går ud fra, at han har nået at orientere sig om, at trepartsforhandlingerne er blevet aflyst.

Jeg vil derfor spørge ordføreren, om han vil løfte sløret for, hvad der er Det Radikale Venstres bud på, hvor de 4 mia. kr., som lå i regeringens plan, skal komme fra, og om det, at trepartsforhandlingerne nu er aflyst, vil betyde, at det vil blive dyrere at være dansker.

Kl. 13:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:03

Nadeem Farooq (RV):

Jeg køber ikke denne præmis, selv om det er fristende. Jeg skal ikke spekulere i, om trepartsforhandlingerne er aflyst eller ej. Jeg er sikker på, at regeringen sammen med parterne nok skal finde en fin løsning, og såfremt man så må bruge andre redskaber for at opnå vores krav til 2020-planen, er jeg ret sikker på, at man gør det via andre veje. Så ro på nu, det skal nok gå i forhold til at nå vores 2020-plan.

Kl. 13:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Merete Riisager.

- Kl. 13:04 at man ad den vej, altså via regelforenklinger, kan beskære de offentlige udgifter markant. Kl. 13:07
- Merete Riisager (LA):**
Så vil jeg da håbe, at den gode plan allerede kommer i morgen, for man må jo antage, at regeringen har en plan B, når noget af det, som har været hele fundamentet i regeringens plan, nu rasler sammen.
Hvad er ordførerens bud på det her? Det er jo altså ordførerens parti, der sidder med i regeringen, og som har besluttet sig til at bakke op om S og SF og holde dem ved magten i den plan eller ikke-plan, som de nu har. Så hvad er ordførerens bud? Der er jo ikke andre til det. Kl. 13:04
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Ordføreren. Kl. 13:04
- Nadeem Farooq (RV):**
Jamen komikken fra Liberal Alliances side vil jo ingen ende tage. Det er lige før, vi kunne opkræve entrebillet, for Liberal Alliance har egentlig bagatelliseret trepartsforhandlingerne, men lige pludselig er det blevet grundstenen og ryggraden i vores økonomiske politik. Kan man blive enig med sig selv om, hvor man står på det punkt?
Men som sagt har vores 2020-plan ikke ændret sig i forhold til kursen og de ting, vi gerne vil opnå, nemlig at øge arbejdsudbuddet. Og her taler vi ikke om funny money, men faktisk om reelt at nå vores mål, så vi kan løfte Danmark ud af den økonomiske krise og udvikle Danmark.
Her håber jeg, at Liberal Alliance vil være med på en mere seriøs måde i stedet for blot at stå ude på sidelinjen og sige, og der begik I en fejl der, og der var en fodfejl der osv. Så kom frisk, vil jeg sige til Liberal Alliance. Kl. 13:05
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Joachim B. Olsen for en kort bemærkning. Kl. 13:05
- Joachim B. Olsen (LA):**
Jeg vil gerne spørge ordføreren, om ordføreren er af den opfattelse, at det er muligt at reducere den offentlige sektor – og herunder også antallet af ansatte i den offentlige sektor – og stadig bevare den samme service. Hvad er ordførerens holdning til, at man med en offentlig sektor, hvor der er over 800.000 ansatte, sikkert godt kunne producere det samme – altså give den samme service – med 40.000 færre offentligt ansatte? Ville det være realistisk? Kl. 13:06
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Ordføreren. Kl. 13:06
- Nadeem Farooq (RV):**
Jeg synes faktisk, det er et rigtig godt spørgsmål, og det vil jeg faktisk gerne kvittere for; jeg håber, at det er en ny tendens. Det, jeg vil sige, er, at man rundt omkring i byrådene i det danske kongerige udfolder store bestræbelser på at regelforenkle, effektivisere og møde de nye krav, der er til dansk økonomi. Altså krav om, at de offentlige udgifter selvfølgelig skal holdes i ave.
Det er helt rigtigt, at man godt kan sikre nogle besparelser ved at gøre det. Omvendt må det også siges, at vi ikke kan gå ind i en eller anden diskussion om nulvækst, for vi må også se på, at demografiske forhold gør, at vi ikke via effektiviseringer kan nedbringe de offentlige udgifter, men sikre, at de bliver holdt i ave. Det må ligesom være målet. Jeg tror ikke på en eller anden utopisk målsætning om, Kl. 13:10
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning. Kl. 13:10
- Simon Emil Ammitzbøll (LA):**
Arh, sådan indtil afslutningen synes jeg ellers lige det begyndte at blive så godt. Der var i virkeligheden en anerkendelse af både det bagudrettede og det fremadrettede. Jeg tænker bare på: Er der nogle helt særlige forhold i Danmark, der gør, at vi skal være europamestre i skattetryk? Er der nogle sådan særlige udfordringer, som er helt unikke for det danske samfund i forhold til samtlige andre europæiske lande? Og hvad er i givet fald de helt særlige udfordringer, som vi, og vi alene, står med?

- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Ordføreren.
- Kl. 13:10 En ting er jo selve skattediskussionen, og det er selvfølgelig en ret principiel diskussion set i forhold til det, som vi har på dagsordenen i dag, men noget andet er leveomkostningerne. Hvad koster det at leve i Danmark? Hvad koster det at få tøj på kroppen, mad, husleje, brændstof til bilen osv.? Er leveomkostninger ikke noget, man burde fokusere mere på, fremfor på selve skatteprocenten?
- Kl. 13:10 Ligesådan kan man jo også set i forhold til konkurrenceevnen, set i forhold til skat spørge: Er konkurrenceevnen ikke et vigtigere parameter at have fokus på, og er leveomkostningerne ikke også vigtige, end det er bare isoleret at tage en diskussion om skat?
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Ordføreren.
- Kl. 13:14
- Nadeem Farooq (RV):**
Det er jo tankevækkende, at skattetrykket har været sådan nogenlunde stabilt i de sidste mange årtier, hvis man ser bort fra de udsving, der nu kan være i mindre omfang. Og noget tyder på, at der har været en politisk opbakning til, at man faktisk har en høj grad af offentlig finansiering af en række aktiviteter. Det vil sige, at der er politisk opbakning til et rimelig fintmasket velfærdssystem. Det er vel baggrunden. Jeg tror godt, vi kan tage en længere diskussion om, om der kan være andre forhold, men det tror jeg faktisk er den overordnede baggrund for det.
- Kl. 13:11
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.
- Kl. 13:11 **Nadeem Farooq (RV):**
Det er egentlig rigtigt nok, at skattetrykket er sådan en overordnet aggregeret parameter på et samfundsniveau. Så er der alle de andre parametre, og det er, i forhold til hvad det koster at leve, men også i forhold til hvor meget det koster for virksomhederne at producere, og alle de her ting skal vi have in mente. Men der mener jeg faktisk, at de penge, som virksomheder og husholdninger betaler, jo går til de offentlige udgifter, som også er med at til øge konkurrenceevnen for virksomhederne – det er i forhold til infrastruktur, i forhold til uddannelsesniveau, i forhold til at det offentlige er blandt de bedste i verden, når det handler om erhvervsklimaet i Danmark. Så der er jo også en sammenhæng mellem det, vi taler i skat, og det, vi får tilbage, set både fra virksomhedernes og husholdningernes synsvinkel.
- Kl. 13:15
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Hr. Hans Kristian Skibby.
- Kl. 13:15
- Simon Emil Ammitzbøll (LA):**
Jeg vover alligevel at stille to spørgsmål i anden runde, selv om der ikke var svar på det ene, jeg stillede i første. Først vil jeg spørge: Vil det sige, at det er hr. Nadeem Farooqs opfattelse, at den danske velfærdsstat er det samfund i Europa, hvor man får mest for pengene? Det må jo næsten være konklusionen på det, der blev sagt. Det var det ene.
- Som det andet vil jeg sådan set bare vende tilbage til det første spørgsmål: Er der nogle særlige naturgivne forudsætninger i dette lille land, som er så helt anderledes end i alle andre lande i Europa, og som gør, at vi skal være de mest skatteplagede i hele Europa? Eller er der, som det måske alligevel lå i besvarelsen, kun én forklaring, nemlig at der aldrig har været de 90 mandater, der ville have sørget for, at vi skulle betale lidt mindre?
- Kl. 13:12
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Ordføreren.
- Kl. 13:12
- Nadeem Farooq (RV):**
Hvis jeg skal vende spørgsmålet lidt om, tror jeg ikke, at der har været nogen bevidst politisk koalition, der har sagt, at nu skal vi bare puste de offentlige udgifter op. Det tror jeg ikke der har været. Jeg tror, at det har handlet om, at man har sagt, at man i Danmark jo langt hen ad vejen bruger de offentlige udgifter rimelig effektivt. Det tror jeg vi gør. Så det er mere et spørgsmål om, hvilket niveau der skal være, og det kan man så diskutere. Jeg tror, at vi har valgt at have et forholdsvis højt niveau, og dermed ikke være sagt, at der i forskellige områder i kommuner, regioner og stat ikke er effektiviseringspotentiale, men set i det store billede tror jeg faktisk at danskerne får meget for deres skattepenge.
- Kl. 13:13
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.
- Kl. 13:13
- Hans Kristian Skibby (DF):**
Jo, men det er jo sådan set også det, der er det helt grundlæggende i den her diskussion, synes jeg. Kan ordføreren så ikke også godt anerkende, at det er et stort problem, at forbrugerpriserne i Danmark altså ligger 42 pct. over EU-gennemsnittet af de andre 26 EU-landes priser? Vi er det land, der ubetinget har de højeste leveomkostninger af alle EU-lande, når man måler det i forhold til priser på brændstof, bankgebyrer, mad og alt muligt andet.
- Jeg kan tage tallene her fra Danmarks Statistik, og de er kun et par måneder gamle. Kaffe er steget 26 pct., det oplever fru Hansen, når hun går ned og handler. Vi kan tage sådan noget som benzin, det er steget 11 pct. Vi kan tage sådan noget som øl, som jeg godt ved er lidt ømtåleligt for De Radikale på grund af de her nye afgifter, der gør, at man kører over grænsen og køber det i stedet for, men øl og vin er steget omkring 9 pct.
- Det oplever folk jo i hverdagen. Jeg tror ikke, de går og tænker så meget på skatteprocenten, jeg tror, de tænker på deres leveomkostninger, når de skal have dagligdagen til at hænge sammen. Skulle man ikke have mere fokus på det?
- Kl. 13:16
- Anden næstformand (Søren Espersen):**
Ordføreren.
- Kl. 13:16
- Hans Kristian Skibby (DF):**
Tak, hr. formand. Jeg synes egentlig, at ordføreren var inde på det i sine tidligere besvarelser af Liberal Alliances spørgsmål. Der var nogle sådan lidt mere skattebaserede spørgsmål, og det er sådan set også fair nok, men jeg synes måske også, det kunne være spændende at få ordføreren til at reflektere lidt.
- Nadeem Farooq (RV):**
Jamen jeg kan ikke forstå, hvorfor Dansk Folkeparti har så travlt med at pudse glorien. Er det, fordi man har dårlig samvittighed over de afgifter, man selv var med til at sætte op, dengang man sad som støtteparti for regeringen? Altså, hold nu op! Dansk Folkeparti har

selv deltaget frisk og frejdigt i at sætte afgifter op, så jeg kan ikke forstå, hvorfor den nuværende regering skal klandres for det. Men hvis ordføreren lægger op til, at vi skal have en fordomsfri debat om, hvordan afgifterne kan tilrettelægges mest fornuftigt, så vi ikke stækker konkurrenceevnen, men får det nødvendige provenu i statskassen for at kunne finansiere velfærden, så er jeg med på den.

Kl. 13:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger til ordføreren. Tak. Herefter er det Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen.

Kl. 13:17

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Tak til Liberal Alliance for at rejse debatten her, som giver en god mulighed for at tage en ideologisk tilgang til, hvordan vi ser på den fælles velfærd.

Vi har jo Liberal Alliance, som har til målsætning, at den fælles velfærd, den kommunale indsats og staten som helhed skal drosles så meget ned som overhovedet muligt; det er en meget klar linje.

Hvis vi går videre ind mod midten i dansk politik, har vi f.eks. Venstre. Vi så jo tidligere, at Claus Hjort Frederiksen var hernede og udtalte, at det kan være meget svært at skære direkte hårdt ned i velfærden – det har man jo gjort alligevel – og han sagde, at hvis bare vi får det offentlige til at vokse meget mindre end det private, vil vi om 10 år have opnået en revolution. Og det har han jo ret i: Hvis man virkelig lader det fælles vokse mindre end den rigdom, som samfundet i øvrigt udvikler, så får vi selvfølgelig en forandring, hvor den fælles velfærd mere og mere bliver en fattigdomsvelfærd.

Fra det meget klare standpunkt fra Venstre kommer vi jo så over til vores nuværende regering, som jeg med beklagelse må notere mig har den samme opfattelse, som Claus Hjort Frederiksen tidligere gav udtryk for, nemlig at det offentlige, det fælles, skal vokse meget mindre, f.eks. 0 pct., 0,6 pct. eller 0,8 pct., men i hvert fald mindre end de 2-2¼ pct., som den fælles økonomi vokser med, og dermed sakker den fælles velfærd også i den her forstand bagud.

Vi skal så helt ud – hvis vi skal bruge det begreb – til Enhedslisten, som er det parti, der siger, at den fælles velfærd skal vokse i samme takt, som den fælles økonomi vokser, sådan at vi bliver ved med at have nogle skoler, plejehjem, daginstitutioner og hospitaler, som sammenlignet med samfundets rigdom i almindelighed er fuldt på højde med den økonomiske udvikling i samfundet.

Hvis man tager de forskellige partier, kan man stille de forskellige ideologiske valg sådan op, og jeg synes sådan set, at det er fint, at Liberal Alliance synes, at vi har brug for at få kastet lidt lys på det. Vi er så lodret uenige med Liberal Alliance, men det er jo en anden sag. Men det er en udmærket debat at have.

Kl. 13:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 13:20

Ole Birk Olesen (LA):

Arh, var hr. Frank Aaen ikke lidt beskeden med Enhedslistens idealer der? Det lød forholdsvis moderat, at man alene vil lade den offentlige sektor vokse med samme takt som resten af økonomien.

Er det ikke korrekt forstået, at Enhedslisten har som sit ypperste mål, at enhver skal yde efter evne og nyde efter behov og i princippet bidrage med alt til den fælles kasse og få det tilbage efterfølgende, som vedkommende har behov for? Er det ikke det ypperste mål, at man kan sige, der sådan set er 100 pct. beskatning – og således bliver det jo meget dyrt at være dansker – og så kan man få det tilba-

ge, som man i fællesskabet finder ud af man har behov for? Er det ikke det ultimative mål for Enhedslisten?

Kl. 13:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:20

Frank Aaen (EL):

Sådan så verden jo ud engang. Hvis vi går rigtig mange år tilbage, var det sådan, at familien samlede det sammen, som der var brug for til at leve af, og så delte man det indbyrdes, efter hvad den enkelte i familien havde brug for. Sådan vil vi også gerne have at samfundet engang ser ud: at vi alle sammen prøver at samle det sammen, der er brug for, og vi deler det ud fra de behov, det enkelte menneske har. Det synes jeg er en ualmindelig smuk vision, og tak for, at Liberal Alliance gør mig opmærksom på det og er med til at sætte lys på det. Det er stadig væk fuldstændig vores målsætning.

Kl. 13:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:21

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen så kan jeg glæde hr. Frank Aaen med at oplyse ham om, at det stadig væk fungerer sådan i familierne. I min egen familie praktiserer vi således også dette yde efter evne og nyde efter behov-princip. Men det er jo ikke det samme, som at det skal være sådan i hele samfundet, for i familien ved vi, at vi alle sammen vil hinanden det godt. Vi er beslægtede ved vores blod, og forældre er genetisk programmeret til at ville tage sig godt af deres børn.

Problemet i samfundet som sådan er, at vi ikke på samme måde er solidariske med hinanden, som vi er i familien. Der opstår desværre det, at nogle mennesker ønsker at bestemme over andre mennesker for at tilrane sig det, som de synes burde være deres.

Der kan også opstå det, at folk lader, som om de ikke kan yde så meget, mens de til gengæld overdriver deres behov, så de kan få noget mere, fordi man ikke har den samme solidaritet i samfundet, som man har i familien.

Derfor har vi herhjemme – og det meste af verden – valgt en anden model, og de steder, hvor man ikke har valgt den model, er det gået helt ad helvede til. Men det er så den vej, vi skal forfølge ifølge Enhedslisten.

Kl. 13:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg vil ikke have de der kraftudtryk i Folketinget.

Ordføreren.

Kl. 13:23

Frank Aaen (EL):

Altså, jeg ved ikke, hvordan man har indrettet sig i hr. Ole Birk Olesens hjem. Det er helt i orden. Jeg har det bare sådan, at jeg i virkeligheden mener, at mennesket både i familien og i almindelighed er indrettet ud fra, at man gerne vil alle det bedste.

Men det er jo helt korrekt, at vi i samfundet har nogle andre spilleregler, end vi har i familien, nemlig at det er dem, der har de bedste muligheder og mest magt og størst økonomi, der tilraner sig mest. Det er jo derfor, at Enhedslisten er socialister, nemlig at vi gerne vil være med til at forhindre, at dem, der har mest magt og flest penge og mest indflydelse, skal bestemme over alle os andre ud fra den magt, de har.

Men det tager nogle år at komme frem til, at vi får fjernet dem, der har for meget magt og for mange penge, og i fællesskab og tryk-

hed kan indrette os på samme måde, som jeg kan forstå at hr. Ole Birk Olesen har indrettet sig i sin familie, altså at vi alle sammen tager hensyn til hinanden.

Kl. 13:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 13:24

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak hr. formand. Jamen jeg vil gerne spørge ordføreren om det her med skat, for den debat, vi har haft i dag, har jo sådan set handlet mere om skat som det overordnede diskussionsemne end om de der mere grundlæggende ting omkring levevilkår osv.

Jeg vil egentlig gerne spørge ordføreren om det her med de skatteforhandlinger, som jo pågår, og som vi ikke ved hvor ender henne. Det er jo en kendsgerning, at regeringen – som Enhedslisten er parlamentarisk grundlag for – bl.a. foreslår, at der eksempelvis skal ske ændringer i overførselsindkomsterne med en mindre reguleringssats end den, man har været vant til indtil nu. Vi ved selvfølgelig ikke, hvor det ender henne, men jeg vil gerne lige spørge ordføreren om det, for det har jo store konsekvenser for, hvordan en borger oplever det at være dansker. For hvis man får mindre købekraft ud af sin folkepension, vil det være noget, som er helt grundlæggende i netop den diskussion, vi har i dag, om, hvordan en dansker oplever det, når man går ud og skal forbruge dagligdags, nødvendige ting såsom at fylde benzin på bilen og have varme på hjemme i stuen og varm mad om aftenen osv. Hvordan forholder Enhedslisten sig egentlig til det?

Kl. 13:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:25

Frank Aaen (EL):

Vi har sagt meget tydeligt i den offentlige debat, at tyveri fra arbejdsløse, syge, førtidspensionister og folkepensionister er vi lodret imod. Og det er vi. Vi har sagt fra over for den del af regeringens udspil. Jeg tror sådan set, at de fleste – men det er ikke sikkert, at det gælder hr. Hans Kristian Skibby – i Danmark har opdaget, at vi meget klart har sagt fra, og når nu hr. Hans Kristian Skibby igen får ordet, vil jeg da håbe, at vi kan få samme klare svar fra Dansk Folkeparti, altså at man under ingen omstændigheder vil tage penge fra de arbejdsløse, de syge, dem på barseldagpenge eller førtidspensionister. Det synes Dansk Folkeparti heller ikke skal ske – vel?

Kl. 13:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:26

Hans Kristian Skibby (DF):

Jamen jeg kan da berolige hr. Frank Aaen med, at Dansk Folkeparti altid lytter til, hvad hr. Frank Aaen siger. For det er som regel interessant, og somme tider er det også underholdende.

Ordføreren var også inde på den her fordelingsværdidebat, altså hvad det egentlig er, vi i Danmark skal have som fælles goder. Der nævnte hr. Frank Aaen, at man skulle have efter behov. Jeg vil gerne spørge ordføreren, om det er noget med, at man i Enhedslistens bagland har sådan en behovsanalyse over, hvad det er, folk skal have af behov. Er de behov, som nogle har, de samme behov som andres?

Jeg kunne f.eks. godt tænke mig en ny bil, altså sådan en Ferrari. Er det et behov, når jeg har det behov, eller er det noget, som Enhedslisten vil sige ikke er et behov? Der er jo stor diskussion om, hvad det er for nogle ting, som borgerne efterspørger, og ved at gå

ind – som ordføreren gør – og diskutere det, gør man sig jo egentlig til en form for smagsdommer over, hvad det egentlig er, vi skal have ind i den her behovsdiskussion.

Hvordan vil ordføreren skelne i den behovsdiskussion ud fra præmissen om, at vi jo ikke alle sammen har nær de samme behov?

Kl. 13:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:27

Frank Aaen (EL):

Jamen jeg synes sådan set, at familiebilledet fra før var rigtig godt, altså at man i en familie, hvor man har ansvar for hinanden, og hvor man har en indkomst, fordeler den efter, hvad man kan blive enige om at den enkelte i familien har behov for. Det er sådan set det, man skal gøre. Jeg har stor tillid til, at det sker i familierne, desværre ikke i alle familier, der er nogle tyranner hist og pist, men det er sådan set et fint billede, og hvis vi kunne udvide det billede til at gælde hele samfundet, ville vi meget gerne det. Så tror vi, at folk tager de hensyn til hinanden, som de skal. Men det kræver selvfølgelig, at der ikke er nogle kapitalister, som udbytter andre mennesker og kun tænker på deres egen rigdom.

Men det, jeg syntes var mest interessant, var, at det enkle spørgsmål, jeg stillede til Dansk Folkeparti, nemlig om man kan garantere, at man ikke går med i en aftale, der tager penge fra de arbejdsløse, er med til at tage penge fra dem, der er på barsel, er med til at tage penge fra syge og pensionister, herunder førtidspensionister, kunne jeg ikke få noget klart svar på, altså om Dansk Folkeparti afviser det. Og jeg synes bare, at Dansk Folkepartis ordfører skulle tage en anden runde for at kunne uddybe det.

Kl. 13:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:28

Joachim B. Olsen (LA):

Ordføreren sagde, at det godt kan tage nogle år, før man får fjernet dem med magt og mange penge. Der bliver nikked, det var korrekt citeret. Hvordan forestiller man sig at de her mennesker skal fjernes?

Kl. 13:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:28

Frank Aaen (EL):

Man skal ikke fjerne mennesker, det er vi sådan set imod. Vi er imod alle mulige former for at fjerne mennesker, om det er ved krig, eller hvad det måtte være. Man skal fjerne mekanismen, der gør, at nogle kan berige sig på andres bekostning. Altså, det er det der med, at vi har det princip, at man ikke skal kunne tage penge fra andre, altså ikke kunne berige sig på andres indsats. Desværre er det jo sådan i dag, at dem, der er blevet rigtig rig, ikke er blevet det, fordi de har arbejdet rigtig, rigtig meget. Det er, fordi vi har nogle mekanismer, nemlig i økonomien, der gør, at man kan berige sig på andres indsats, og det er det, vi gerne vil fjerne. Så det er mekanismen og ikke menneskene, der skal fjernes.

Kl. 13:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 13:29

Joachim B. Olsen (LA):

Hold da op, det åbner da op for en lang række af muligheder. Så må vi jo også fjerne alle overførselsindkomster, så skal de afskaffes. For der må også være tale om nogle mennesker, som beriger sig på nogle andres indsats, altså nogle, der ikke laver noget, og så får de nogle penge, fordi nogle andre har været ude at producere noget. Det må jo være konsekvensen så.

Men det er jo ikke sådan, det er i virkeligheden. Det er jo ikke sådan, at der er nogle, der beriger sig på andres indsats. Det er jo ikke sådan, kapitalismen virker. Det er jo ikke sådan, markedøkonomien virker. Det er jo empirisk bevist, at markedøkonomien netop er med til at sprede velstand. Det er derfor, der ikke er et eneste eksempel, når man sammenligner DDR og Vesttyskland, Nordkorea og Sydkorea, Vesteuropa og Østeuropa. Det er derfor, at velstands-niveauet blev betydelig højere i lande med en markedøkonomi. Der havde de fattigste, dem med de laveste indkomster, en betydelig højere velstand, end man havde der, hvor man prøvede at fordele velstanden. Er det ikke korrekt forstået?

Kl. 13:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:30

Frank Aaen (EL):

Jeg skal da love for, at vi kommer langt omkring. Jeg tror, jeg vil vende tilbage til familieeksemplet. Selvfølgelig skal vi have en familie, og det skal være os alle sammen, som sørger for, at dem, der ikke er i stand til at arbejde, dem, der er syge, og dem, der på anden måde har brug for hjælp, får hjælpen helt selvfølgelig. Det er noget andet, end at den, som har magt over en virksomhed, er i stand til at berige sig på, at de ansatte arbejder, men ikke får det i løn, som svarer til den værdi, deres arbejde har. Det er jo det, der er mekanismen, og det behøver jeg vel ikke forklare liberalister. Det er jo sådan, som vores samfund er bygget op, og som Liberal Alliance synes det skal være, nemlig at dem, der er bedst til at tilegne sig værdier, er dem, der skal have mest. Det er jeg så bare imod, jeg synes, familieprincippet er meget bedre.

Kl. 13:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til Enhedslistens ordfører. Hr. Brian Mikkelsen som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:31

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Regeringsskiftet i oktober måned har været en meget dyr fornøjelse for danskerne. 750 mio. kr. om måneden har danskerne fået i ekstra skattestigninger, siden regeringen tiltrådte. Hvis vi fortsætter det regnestykke, altså 750 mio. kr. om måneden, og går ud fra, at regeringen sidder perioden ud, vil det i alt koste 30 mia. kr. i ekstra skatter og afgifter fra regeringens side.

Det vil betyde tab af arbejdspladser i Danmark, det vil betyde velfærdstab. Der er nemlig intet statistisk belæg for at sige, at det giver bedre velfærd, at man hæver skatterne. Der er ingen statistisk argumentation for, at man får bedre sundhed, at man får bedre uddannelser ved at hæve skatter og afgifter. Det eneste, der er statistisk bevis for, er, at når man hæver forskellige typer af afgifter, som regeringen har foreslået her i forbindelse med finansloven, f.eks. NO_x-afgift, sukkerafgift, tryksagsafgift osv., så betyder det tab af arbejdspladser i Danmark. I bogstavelig forstand lukker produktion ned i

Danmark, og man taber arbejdspladser i Danmark, når man hæver skatter og afgifter.

Så det, der skal til, er en reform af hele opfattelsen af, hvad der skal til for at drive en ordentlig offentlig sektor. Når vi ikke har verdens bedste sundhedssystem i Danmark, når vi ikke har verdens bedste uddannelsessystem i Danmark, hvad vi vitterlig ikke har, må man jo se på, hvad man kan gøre for at få det bedre inden for den økonomiske ramme, man nu engang vælger at have til rådighed. Og der handler det altså ikke om blot at skrabe flere penge ind, men at sørge for, at der bliver produktion og udvikling i Danmark, så vi også kan finansiere et velfærdssamfund i Danmark. For vi skal have et velfærdssamfund.

Det går ikke kun i den rigtige retning, når vi ser på det, som regeringen har fremlagt, også efter at den har hævet skatter og afgifter med 750 mio. kr. hver eneste måned, siden den tiltrådte. Med den sidste skattereform, som man lægger op til her, vil man også øge skatter og afgifter, man vil øge boligbeskatningen og samtidig også lave en underlig form for aldersdiskrimination, med hensyn til at det skal være dyrere at være dansker, hvis man er over folkepensionsalderen. Så det, der skal til, er reelle skattelettelser. Det er en reel prioritering af, at det skal være billigere at være dansker. Så det, der virkelig vil sætte skub i væksten i Danmark, vil være, at man f.eks. fjerner topskatten. Det er den allerbedste måde at skabe ny vækst og velstand og nye arbejdspladser i Danmark på. Topskatteyderne betaler langt mere i Danmark, end tilfældet er i de lande, vi normalt sammenligner os med, og derfor vil det være rimeligt og også fornuftigt for dansk økonomi at afskaffe topskatten.

Vi er enige med regeringen i, at man skal forhøje beskæftigelsesfradraget; det skal være sådan, at der er et økonomisk incitament til at gå på arbejde. Ved at hæve beskæftigelsesfradraget kan man give hver enkelt dansker et incitament til at komme ud af offentlig forsørgelse og deltage på arbejdsmarkedet. Det vil være til gavn for alle.

Når vi taler om, at det ikke skal være dyrere at være dansker, er det også vigtigt, at der er tryghed om økonomien, og at boligskatterne holdes i ro. Regeringen vil jo gøre det dyrere at være boligejer ved at mindske rentefradraget. Det vil være gift for et boligmarked, som i forvejen er hårdt presset af den økonomiske krise. Og det vil presse mange familier så hårdt, at de kan risikere at måtte gå fra hus og hjem. Så vi skal sikre tryghed om boligejerne for den samlede økonomis skyld, og det kan man også gøre ved at fastfryse den kommunale ejendomsskat, grundskylden, på det nuværende niveau, så de store skattestigninger, der er lagt op til med de sidste vurderinger, annulleres.

Så er det også vigtigt, at man holder forbrugsafgifterne i ave. For hver eneste gang, vi skruer en tand op for forbrugsafgifterne i Danmark, ender vi med at sende arbejdspladser, omsætning og udvikling ned syd for grænsen. I dag er det sådan, at en meget stor del af f.eks. den danske ølproduktion bliver solgt alene i Flensborg. Det samme gælder f.eks. chokoladearter og en masse andre varer, som man køber ind i detailhandelen. Så derfor handler det om at holde forbrugsudgifterne i ro, så man beholder arbejdspladserne og udviklingen i Danmark.

Hvis vi også skal have produktion i Danmark, investeringer i Danmark, skal man også kigge på virksomhedernes omkostninger, og derfor skal vi have selskabsskatten ned, så virksomhederne vil investere i Danmark, så de skaber arbejdspladser i Danmark. Vi er enige i, at iværksætterskatten skal væk. Det var ikke en blomst, som var groet i vores have, selv om vi selv var med til at gennemføre den, da vi satte marginalskatten dramatisk og historisk meget ned, da vi gennemførte den sidste skattereform. Men den skal vi have væk.

Så kan vi heller ikke forstå, at regeringen vil afskaffe boligjobordningen; det vil jo gøre det dyrere at være dansker. Det vil i det hele taget gøre det dyrere for det danske samfund, fordi vi kommer

til at miste den udvikling, der er i, at håndværkerne laver hvidt arbejde i Danmark frem for sort arbejde.

Så vi vil altså rulle mange af de nye skatter og afgifter, som regeringen har lagt frem, tilbage, så det bliver billigere og mere givtigt at være dansker, så vi får produktion og udvikling i det danske samfund.

Kl. 13:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 13:36

Ole Birk Olesen (LA):

Hvis man ikke ønsker, at det skal være dyrere at være dansker, men man tværtimod ønsker, at det skal være billigere at være dansker, så kræver det jo, at man holder det offentlige forbrug i ave, og at man ikke bruger så mange penge i den offentlige sektor. For hvis man bruger mange penge, er der jo så også behov for at opkræve tilsvarende høje skatter. Hr. Brian Mikkelsen sad indtil september 2011 i en regering, der gennemførte en skattereform, der netop flyttede rundt på skatterne; det var 30 mia. kr., der blev flyttet fra den ene lomme til den anden. Det var jo noget, man kunne have ladet være med at gøre, hvis man i stedet havde holdt det offentlige forbrug i ave, og hvis man ikke havde brugt så mange penge. Men det var der i den regering imidlertid ikke stemning for, man ønskede i den regering at bruge løs af skatteydernes penge, fordi man syntes, det var noget, der så godt ud i valgkampene.

Jeg skal høre, om det var sådan, at Det Konservative Folkeparti internt i den regering, der indtil september 2011 sad ved magten, forsøgte at trække regeringspartneren, Venstre, i en retning, der var, at man ikke skulle bruge så mange penge i den offentlige sektor, således at der kunne blive råd til reelle skattelettelser.

Kl. 13:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:37

Brian Mikkelsen (KF):

Det var jo sådan, at vi i VK-regeringen skaffede et væld af positive økonomiske resultater. Det var tre gange, at vi sænkede skatten, ved den sidste skattereform også med en marginalskattelettelse, der var historisk høj. Vi var i Det Konservative Folkeparti det eneste parti i Folketinget – alle hr. Ole Birk Olesens kammerater i Det Radikale Venstre ville det heller ikke – som kæmpede for, at man skulle holde udgiftstrykket nede. Da var det sådan, at alle partierne, der var rundt omkring det Konservative Folkeparti, inklusive Det Radikale Venstre, argumenterede for, at man skulle have flere offentlige udgifter. Da var det en kamp, vi kæmpede, og det synes vi også vi gjorde på en fornuftig måde sammen med vores venner i Venstre, og at vi på en fornuftig måde fik holdt de offentlige udgifter i ro, i forhold til det pres, der var fra hele Folketingets side. Vores ambition er klart meget højere. Vi skal i et kommende Folketing, hvor vi forhåbentlig igen får et borgerligt flertal, og hvor Det Konservative Folkeparti så også får en afgørende rolle, have udgiftstrykket i Danmark sænket, og det vil sige, at vi i Danmark fremover skal have nulvækst.

Kl. 13:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:38

Ole Birk Olesen (LA):

Forbrugsvæksten i den offentlige sektor under VK-regeringen fra 2001 til 2011 var meget høj. Det resulterede i, at man i de sidste år lå

på et niveau, hvor det offentlige forbrug som andel af BNP satte danmarksrekord i størrelse og var højere, end det var, da Anker Jørgensen smed tøjlerne i 1982 og en borgerlig regering anført af De Konservative startede et oprydningsarbejde efter Anker Jørgensen.

Da De Konservative sad i regering i den her omgang, gjorde man Anker Jørgensen kunststykket efter og øgede det offentlige forbrug som andel af BNP, så det blev højere, end det var i Anker Jørgensens sidste år.

Jeg skal bare have helt klar besked om, om det var en udvikling, som Det Konservative Folkeparti bifaldt, eller om det var en udvikling, som Venstre gerne ville have, men som Det Konservative Folkeparti var modstander af, sådan at man forsøgte at trække regeringen i en anden retning?

Kl. 13:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:39

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti har haft den samme politik i 00'erne, som vi havde, da Schlüter overtog magten den 10. september 1982, nemlig at holde igen på de offentlige udgifter, at give danskerne mere plads til frihed og at gennemføre økonomiske reformer. Det forfulgte vi i 00'erne sammen med Venstre. Da vi så slap tøjlerne i oktober 2011, efterlod vi et stærkt og sundt Danmark. Hvis vi havde haft 90 mandater i Folketinget, havde det offentlige udgiftstryk ikke set ud, som det gør i dag. Men alle andre partier – som sagt inklusive Det Radikale Venstre – var for, at man skulle øge udgiftstrykket i Danmark.

Kl. 13:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til den konservative ordfører.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted på mandag den 11. juni 2012.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

20) 1. behandling af lovforslag nr. L 192:

Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven. (Forhøjelse af afskrivningsgrundlaget ved investeringer i nye driftsmidler).

Af skatteministeren (Thor Møger Pedersen).

(Fremsættelse 30.05.2012).

Kl. 13:40

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Torsten Schack Pedersen som ordfører for Venstre.

Kl. 13:41

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Regeringen og alle Folketingets partier indgik i mandags en aftale om at øge virksomhedernes fradrag for investeringer foretaget i resten af 2012 og 2013. Venstre støtter forslaget om mulighed for 115 procent afskrivning af nye driftsmidler, og vi glæder os over, at

det er lykkedes at komme frem til en aftale om et af de bedre forslag i regeringens udspil til en skattereform.

For Venstre har det været vigtigt, at der, når regeringen nu lagde det her forslag på bordet, skulle handles hurtigt. Usikkerhed omkring virksomheders investeringer er bestemt ikke gavnligt for dansk økonomi, og derfor hjælper vi gerne regeringen i denne sammenhæng med at få lukket sagen, så der er vished for, hvilke vilkår der gælder, når virksomhederne skal træffe vigtige beslutninger om deres investeringer. Men jeg må også sige, at dette forslag jo bestemt ikke løser alle problemer.

Finansministeriet forudser, at der på sigt ikke vil være positive beskæftigelsesmæssige konsekvenser af forslaget. Vi stiller os dog med det forbehold positive over for de investeringer og heraf følgende arbejdspladser, som forslaget skaber her og nu. Det er desværre kun i de første 3 år – 2012, 2013 og 2014 – at der er en positiv beskæftigelsesmæssig effekt, og så kommer den negative konsekvens efterfølgende, og vi kan jo så forstå på Finansministeriet, at de beskæftigelsesmæssige konsekvenser af forslaget, som der ligger i L 192, så ikke er korrekte. Finansministeriet har ændret på vurderingen i forhold til 2014, men det er jeg helt sikker på at vi nok skal få endeligt udredt under udvalgsarbejdet. Men som sagt giver det virksomhederne forbedret likviditet her og nu, og det er gavnligt, og det løfter beskæftigelsen fint.

Jeg er nødt til i den her sammenhæng at fremhæve, at regeringen jo desværre har et andet forslag til behandling i Folketinget samtidig, nemlig forslaget om at begrænse virksomhedernes mulighed for at fremføre underskud skattemæssigt. Det kommer til at koste virksomhederne likviditet i næsten stort set samme omfang i de kommende år, som dette forslag giver likviditet. Derfor er det en besynderlig zigzagkurs, som regeringen fører i forhold til erhvervslivets vilkår.

Der er ingen tvivl om, at det danske samfund skriger på vækst, og vejen til vækst går jo i høj grad over at sikre bedre rammevilkår for erhvervslivet. Og omend beskeden af karakter og desværre kortvarigt bidrager forslaget her jo heldigvis til det.

Men når det er sagt, er vejen meget, meget lang, før vi kan sikre os, at erhvervslivet har de bedste muligheder, de bedste rammevilkår til at sikre vækst i beskæftigelsen, til at sikre danske arbejdspladser. Derfor har Venstre også meldt klart ud i forhold til regeringens skatteudspil, at Venstre ønsker, at en skattereform også skal indeholde en erhvervsskattepakke, som forbedrer virksomhedernes skattemæssige forhold. For kun gennem forbedrede vilkår for erhvervslivet kan vi sikre den vækst, der er så afgørende, for at der kan skabes arbejdspladser i Danmark, så vi kan sikre finansieringen af vores velfærdssamfund fremover. Og det er med de ambitioner, at Venstre går til forhandlingerne om en kommende skattereform. Vi vil sikre, at skatten reelt kommer ned, og vi skal have løftet og forbedret de skattemæssige vilkår, vi byder vores virksomheder.

Vi har brug for, at det er attraktivt for vores virksomheder i Danmark at fortsætte med at investere i Danmark, men vi har så sandelig også brug for, at omverdenen finder det interessant at investere i Danmark. Vi skal tiltrække flere investeringer fra udlandet og ikke – som regeringen jo selv skriver i det andet lovforslag, jeg netop nævnte – gøre noget, der vil begrænse lysten til at investere i landet. Vi skal med andre ord sørge for, at virksomhederne bliver mødt af en helt anden tilgang på skatteområdet end den, regeringen hidtil har lagt for dagen, nemlig at øge skatter og afgifter. Vi har brug for, at virksomhedernes konkurrenceevne bliver forbedret; vi har brug for, at de skattemæssige vilkår, vi byder vores virksomheder, gør, at det er attraktivt at investere og skabe arbejdspladser i Danmark. Derfor er der brug for langt mere end dette forslag, men som sagt indgik vi en aftale med regeringen i mandags, og den står vi naturligvis ved, og vi støtter derfor det fremsatte lovforslag.

KI. 13:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren for det. Så er det den socialdemokratiske ordfører, hr. Thomas Jensen.

KI. 13:45

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Vi behandler i dag det her lovforslag, på grund af at Danmark har et problem, som overskygger alle andre, nemlig mangelen på arbejdspladser. Alt for mange af vores naboer, familiemedlemmer og venner har måttet veksle deres lønseddel til en fyreseddel, og unge har svært ved at få fodfæste på arbejdsmarkedet.

I hr. Lars Løkke Rasmussens regeringstid blev der konsekvent set den anden vej, alt imens der hver eneste dag forsvandt 130 arbejdspladser ud af landet. Og det var hver eneste dag, to et halvt år i træk. Mens hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister i Danmark, fik 130 danskere altså hver eneste dag den besked, vi alle frygter mest: Du er fyret.

Vores produktivitet svandt i samme periode ind og nærmede sig frysepunktet. Det var et faktum, som ikke bekymrede hr. Lars Løkke Rasmussen, som under sidste års afslutningsdebat her i Folketinget postulerede, at – og jeg citerer:

»... Danmark er i udvikling fra nord til syd. Efter krisen er der igen håb og fremgang ...«. Citat slut.

Denne regering har ikke fantasiforestillinger om, at alt er rosenrødt, hverken dengang eller nu. Vi har derimod set bæstet i øjnene og stoppet tabet af arbejdspladser. Vi har vendt recession til vækst, vi har kickstartet økonomien. Vores igangsatte initiativer skaber alene i år og næste år 19.500 nye arbejdspladser. Det er arbejdspladser, der er hårdt brug for, og derfor er jeg særlig glad for den brede aftale, der støtter regeringens lovforslag om at skabe arbejdspladser med et investeringsvindue. Samtlige af Folketingets partier er blevet enige om at øge og fremrykke erhvervsinvesteringer med henblik på at øge produktivitet, konkurrenceevne, vækst og beskæftigelse. Dette investeringsvindue vil gøre det muligt for danske virksomheder at investere i ny og hårdt tiltrængt driftsteknologi, apparatur og maskiner, og få en præmie for det. Det skaber 7.500 arbejdspladser i 2012 og 2013 og giver et tiltrængt løft af vores slunkne produktivitet.

Finansieringen er soleklar: Skruen strammes om de virksomheder, der ikke betaler deres skat fyldestgørende. I grunden er det en lidt underlig laden stå til i forhold til skattelovgivningen, som skiftende Venstreministre har tilladt de seneste år. Derfor er vi rigtig glade for, at Folketingets højreorienterede partier nu endelig anerkender behovet for at sætte gang i dansk økonomi og løfte vores produktivitetsniveau. Og det er betalt med noget så simpelt som at bede nogle virksomheder om at betale et korrekt beløb i skat, ligesom alle andre almindelige mennesker bliver bedt om.

Det er godt, at der nu er flere partier, der vil bakke lovforslaget op her i Folketingssalen, men det underer mig, at de også har kritiseret det i offentligheden. For alle, der reelt set ønsker at sætte gang i væksten i det her land, kan se den logik, at virksomhedernes investeringer skal fremrykkes, fordi det er her og nu, vi har behov for arbejdspladser, og de arbejdspladser kommer ikke af sig selv.

Så er der dem, som absolut vil finde hår i suppen, som siger, at investeringsniveauet så falder igen i de efterfølgende år. Her må jeg bare sige, at det her lovforslag netop sigter på at bidrage til at sætte gang i dansk økonomi og dermed få gang i et selvbærende opsving, så der ad den vej kommer flere investeringer. Det vil være investeringer, som øger vores produktivitet og konkurrenceevne, som skaber flere arbejdspladser, hvad der igen skaber flere investeringer.

Målet og midlet er derfor krystalklart: Ved midlertidigt at forbedre afskrivningsreglerne for erhvervene vil virksomhederne øge og yderligere fremrykke investeringer til nu, hvor ledigheden er alt for

stor, og hvor mange virksomheder også står over for vigtige investeringer i produktivitetsforbedringer og grøn omstilling.

Socialdemokraterne støtter helhjertet forslaget og opfordrer til flere brede aftaler om skat, skabelse af arbejdspladser og ny vækst, så fyresedlerne igen kan byttes ud med lønsedler. Da Enhedslistens og Socialistisk Folkepartis ordførere ikke kan være til stede i salen i dag, har jeg lovet at meddele, at de to partier også støtter lovforslaget.

Kl. 13:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 13:49

Ole Birk Olesen (LA):

Vi støtter også forslaget. Grundene til, at vi gør det, vil jeg meddele på talerstolen senere hen, men jeg bliver alligevel nødt til at tage lidt fat i den retorik, som bruges fra hr. Thomas Jensens og fra regeringens side. Jeg vil bare gerne anspore til lidt ærlighed i den offentlige debat, så man ikke bilder folk noget ind, som de tror er noget andet, end det i virkeligheden er. Når man som hr. Thomas Jensen står og siger, at der skabes 7.500 arbejdspladser, er det kun det halve billede. Altså, der kommer 7.500 arbejdspladser mere, forventer regeringen, de første 2 år, men der er så færre arbejdspladser i de efterfølgende fjerde, femte, sjette, syvende år. Så alt i alt frem til 2020 forventer regeringen, at der vil komme 3.750 færre arbejdspladser ud af den her øvelse.

Skylder vi ikke for den offentlige debats kvalitets skyld, og for at vælgerne kan forstå, hvad der faktisk foregår, at fortælle, at det, der sker, blot er, at man rykker nogle arbejdspladser, som ville have været i fremtiden, til i stedet at være her nu? Man skaber således ikke 7.500 arbejdspladser, man flytter 7.500 arbejdspladser.

Kl. 13:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:51

Thomas Jensen (S):

Nu skal hr. Ole Birk Olesen ikke stå og forvanske det, jeg siger herfra. Det, jeg siger, er, at vi får skabt en fremrykning af nogle investeringer, fordi det er i år 2012 og 2013, vi mangler arbejdspladser i Danmark. Samtidig siger jeg også til det CEPOS-argument, der har været ude i offentligheden, og som jeg kan høre at hr. Ole Birk Olesen udmærket kender og nærmest citerer fra, at det jo er sådan, at regeringen har det formål med den her kickstart af dansk økonomi og også det her investeringsvindue netop at få gang i økonomien, sådan at der kan komme gang i et selv bærende opsving. Når det selv bærende opsving er i gang, vil der foruden de ting, som det her tiltag skaber, ske det, at virksomhederne af egen drift begynde at investere mere og gøre det på den rationelle måde, som de kender bedst. Så på den måde skal det her føre til et selv bærende opsving, som for alvor sætter gang i dansk økonomi.

Kl. 13:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:51

Ole Birk Olesen (LA):

Nu er det jo sådan set ikke noget CEPOS-argument, jeg fremkommer med. Jeg læser op af regeringens egne tal, de tal, der kommer fra Finansministeriet. Der står, at det har en positiv effekt på beskæftigelsen i starten, men i de efterfølgende år har det en negativ effekt, således at man i perioden fra 2012 til 2020 faktisk får 3.750 færre

arbejdspladser ud af det ved den her øvelse. Det er jo ikke noget CEPOS-argument.

Jeg synes bare, at vi skal højne debatniveauet. Det er, fordi reel beskæftigelse jo kommer ud af, at folk motiveres til at yde en ekstra indsats, og at virksomheder motiveres til at lægge deres investeringer i Danmark i stedet for at lægge dem i udlandet. Det er det reelle budskab til befolkningen: Sådan får vi skabt arbejdspladser i Danmark.

Det her er jo en måde til at bilde folk ind, at det kan gøres på en nemmere måde, så man ikke behøver at gøre det andet. Det er jo det, der er baggrunden for, at man hele tiden ophøjer de kortsigtede virkninger og glemmer at tale om de langsigtede virkninger.

Kl. 13:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:53

Thomas Jensen (S):

Jeg kan godt høre, at hr. Ole Birk Olesen er langt væk fra virkeligheden. Der er rigtig, rigtig mange danskere, der mangler et arbejde i dag, og derfor er det også meget, meget vigtigt, at en ansvarlig regering sørger for at skabe nogle arbejdspladser her og nu. Ved at sætte gang i dansk økonomi kommer der et selv bærende opsving, som skal skabe endnu flere arbejdspladser på længere sigt. Det er derfor, at vi på kort sigt her i 2012 og 2013 skaber 19.500 nye arbejdspladser. På langt sigt er målet med den 2020-plan, som regeringen har fremlagt, at skabe 180.000 nye arbejdspladser. Alt i alt er det en ambitiøs reformregering, der sørger for at skabe det, som danskerne har behov for, nemlig arbejdspladser.

Kl. 13:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:53

Joachim B. Olsen (LA):

Når nu min kollega hr. Ole Birk Olesen læser op af Finansministeriets egne tal, som viser, at der på sigt er et tab af arbejdspladser ved at fremrykke offentlige investeringer eller ved at indføre den her straksafskrivning, det er sådan set den samme effekt, der er ved begge to, siger ordføreren, at Liberal Alliance er langt fra virkeligheden, og at der er brug for arbejdspladser nu. Det svarer jo til at stå og sige, at fordi der er nogle, der står og fryser lige nu, så skal de tisse i bukserne, for så får de varmen lige nu. Men der er jo en effekt på lang sigt, nemlig at det bliver utrolig meget koldere.

Altså, det står sort på hvidt, at der er et tab af arbejdspladser på sigt ved at gennemføre det her. Skylder man ikke befolkningen at sige det, bare for at være ærlig? Det er jo et legitimt argument, når man siger, at man vil gøre noget på kort sigt, men så bør man også sige: Det har altså en negativ effekt på lang sigt, kære venner.

Kl. 13:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:54

Thomas Jensen (S):

De tiltag, regeringen laver for at sætte gang i dansk økonomi, skal jo ses i en sammenhæng og i en helhed. Om hr. Joachim B. Olsen har lyst til at lade vandet her i Folketingssalen for at få varmen, må være op til ordføreren selv, men i hvert fald for dansk økonomi er det rigtig, rigtig fornuftigt at skabe arbejdspladser her og nu, fordi det er nu, vi har rigtig mange arbejdsløse.

Det vil også have en gunstig effekt på længere sigt, hvis vi får skabt en kickstart af dansk økonomi i dag, så vi kan få sat gang i et selv bærende opsving, så dansk erhvervsliv selv kan prioritere endnu mere uafhængigt af, hvad vi måtte bruge af muligheder herindefra for at ændre i afgiftsstrukturen, så de selv kan vælge, hvor de vil investere for at øge deres produktivitet, øge deres konkurrenceevne og forøge deres muligheder for at konkurrere på verdensmarkedet. Det er sådan et selv bærende opsving, der jo er målet for den her regering, men vi må lige hjælpe dem med at løbe det i gang, og det er det, vi er i fuld gang med. Jeg er også glad for, at Liberal Alliance har givet sit tilsagn om at bakke op om det her forslag.

Kl. 13:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 13:55

Joachim B. Olsen (LA):

Så vil jeg bare gerne bede ordføreren bekræfte det, som Finansministeriet også har svaret. Hvis man f.eks. fjerner topskatten, hvis man bruger nogle af de penge fra de fremrykkede offentlige investeringer til at sænke topskattesatsen, vil ordføreren så ikke give mig ret i, at det er, som Finansministeriet svarede, nemlig at der er en større effekt på beskæftigelsen på sigt, for det er en selv bærende beskæftigelse, altså en varig beskæftigelse, der kommer ud af f.eks. at sænke topskattesatsen?

Kl. 13:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:56

Thomas Jensen (S):

Det, jeg står på mål for her, er regeringens udspil til en skattereform, hvor vi sørger for, at der er 250.000 danskere, heraf mange LO- og FTF-lønmodtagere, som bliver løftet ud af topskatten. Det synes jeg er et væsentligt bidrag til at sikre et øget arbejdsudbud, og det er et væsentligt bidrag til at sikre, at de LO- og FTF-lønmodtagere, der bliver ramt af topskatten, vil yde en ekstra indsats.

Derudover bidrager det her isolerede tiltag med at lave straksafskrivninger i det investeringsvindue til, at helt almindelige lønmodtagere kan komme i arbejde. Det er det, vi har behov for i 2012 og 2013, og på længere sigt er målet selvfølgelig, at vi får sat gang i dansk økonomi, sådan at vi får det her selv bærende opsving, og sådan at dansk økonomi igen kan klare sig godt og flot.

Kl. 13:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Mange tak til den socialdemokratiske ordfører. Herefter er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:57

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Lad mig allerførst meddele, at vi støtter det her forslag. Vi er også med i forliget om forslaget, fordi det på den korte bane forhåbentlig skaffer nogle job, kan man sige. Men jeg synes måske, der er grund til at løfte øjenbrynene lidt, når den forrige taler her på talerstolen, hr. Thomas Jensen fra Socialdemokraterne, i sin ordførertale udtaler, at der er nogle, der har travlt med at finde et enkelt hår i suppen, hvad angår nogle af de negative sider af det her forslag.

Det undrer mig jo egentlig lidt, at det argument kommer fra Socialdemokraterne, som er primus motor på det her forslag, når det ikke er hvem som helst, der kommer med de her såkaldte hår i suppen. Det er jo faktisk fra selve Finansministeriet.

Vi har fået et dokument, et notat, den 4. juni, hvori der står, at det vil have en virkning på beskæftigelsen, at det er aftalt at øge og fremrykke erhvervsinvesteringer. Jeg håber, den socialdemokratiske ordfører har brugt tid på at læse, hvad der står, for der er kun en side at læse. Allerede på linje 1 står der: Aftalen skønnes med betydelig usikkerhed at øge erhvervsinvesteringerne, bla, bla. Det er så der, hvor der allerede ligger en betydelig usikkerhed.

Derfor er det jo ikke hvem som helst, der siger, at det her ikke bare er fryd og gammen og lutter lagkage. Det er en glædelig ting, at vi kan fremrykke nogle investeringer, og det er også glædeligt, at vi kan skaffe nogle job på den korte bane, men det er altså en uomtvistelig sandhed, at det er forbundet med betydelig usikkerhed, om det overhovedet giver de her omkring 7.500 job i 2012 og 2013, sådan som der lægges op til.

Jeg vil også gerne nævne, at der i det samme notat senere står, at i årene efter 2014 skønnes aftalen isoleret set at reducere beskæftigelsen. Det er jo så årene fra og med 2014. Derfor er det jo altså sådan, at det ikke bare er en festdag, det her, hvor vi bare kan sige, at vi nu har konverteret 7.500 fyresedler til 7.500 lønsedler. Det, vi gør, er, at vi fremrykker nogle investeringer, og tak for det. Jeg synes, det er fint, at vi giver de her initiativer og de her nye muligheder til vores erhvervsdrivende, så de kan investere korrekt og forbedre produktionsudstyr osv., men det er lidt at pynte sig med lånte fjer, når regeringen gennem ordføreren fra det største regeringsparti, Socialdemokraterne, i dag går ud og siger, at det her skaffer 7.500 arbejdspladser. Jeg håber da, at de har ret, men jeg er nødt til at sige, at det ikke er hvem som helst, som har fundet de her hår i suppen. Det er faktisk Finansministeriets egne medarbejdere.

Men Dansk Folkeparti støtter det. Jeg synes, det er en god aftale på den korte bane, men vi anerkender ikke præmissen om, at den gavner noget som helst på lang sigt.

Kl. 14:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den Radikale ordfører, hr. Nadeem Farooq.

Kl. 14:00

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Regeringen er meget optaget af at øge arbejdsudbuddet, fordi det på længere sigt vil styrke beskæftigelsen. Men når det er sagt, er det også vigtigt, at vi her og nu gør mere for at stimulere beskæftigelsen – at vi simpelt hen får flere i job. Investeringsvinduet vil både medvirke til at forny og effektivisere virksomhedernes produktionsapparat hurtigere end ellers. Samtidig opnår vi den gevinst, at vi på kort sigt forbedrer beskæftigelsen med 1.000 ekstra job allerede i år og 6.500 til næste år. Det er korrekt, at jobeffekten på længere sigt isoleret set vil være tæt på nul, men det forhold, at vi kan lykkes med at løfte Danmark ud af krisen hurtigere end ellers, kan jo også i sig selv sikre flere job, så der er dynamik i det her. Det er i hvert fald den tilgang, vi har til det. Samlet set bidrager forslaget til, at der kommer gang i væksten i Danmark, og det er helt afgørende, at Danmark kommer ud af det økonomiske uføre hurtigst muligt.

Kl. 14:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det hr. Ole Birk Olesen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 14:02

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Det væsentligste element i dette lovforslag om 125 procents afskrivning af investeringer i produktionen er, at regeringen erkender, at

hvis man gør det mere profitabelt for virksomheder at operere i Danmark, kan man få flere arbejdspladser ud af det. Hvis man letter virksomhedernes skat, får man flere arbejdspladser ud af det. Derfor støtter vi dette forslag, fordi det letter virksomhedernes skat og på den måde giver os flere arbejdspladser i Danmark.

Det problematiske i lovforslaget er, at regeringen kan bruge det til at hævde, at den skaber arbejdspladser ved at gøre virksomhedernes skattebetaling mindre i en kort periode for så bagefter at øge den igen. Tallene fra Finansministeriet viser, hvad resultatet af det er, og jeg må hellere læse dem op, for det er en selvstændig pointe, at regeringen ikke uimodsagt skal have lov til at hævde, at den skaber 7500 arbejdspladser i Danmark. Her er tallene fra Finansministeriet:

I 2012 skaber denne lov ifølge regeringen 1.000 arbejdspladser. I 2013 skaber den 6.500 arbejdspladser. I 2014 skaber den 1.250 arbejdspladser. I 2015 begynder det allerede at gå nedad: Der tabes der 1.500 arbejdspladser. I 2016 tabes der 2.500 arbejdspladser. I 2017 tabes der 3.000 arbejdspladser. I 2018 tabes der 2.750 arbejdspladser. I 2019 tabes der 1.750 arbejdspladser. I 2020 tabes der 1.000 arbejdspladser. Så fik vi det slået fast for fuldstændighedens skyld.

Det, man skal være opmærksom på, er, at hvis man vil have varig vækst og velstand – hvis man varigt vil have flere arbejdspladser i Danmark – så skal man permanent gøre det, som regeringen med dette lovforslag gør midlertidigt, nemlig at lette skatten for virksomhederne. Omkostningerne for danske virksomheder – som i høj grad kommer fra den danske skattestruktur – skal være mindre, og de skal være permanente. Kun sådan får vi i Danmark permanent flere arbejdspladser.

Det gode er som sagt, at regeringen erkender, at skattelettelse er vejen til flere arbejdspladser. Det dårlige er, at den kun gør det midlertidigt og ikke permanent.

Kl. 14:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Hr. Brian Mikkelsen som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 14:05

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti står ved, at vi har indgået en aftale med regeringen om afskrivningsforslaget her. Alt andet lige er det med til at sætte skub i økonomien og også give nogle investeringer både i 2012 og 2013.

Men det er rigtigt, at på den lidt længere bane har det jo en negativ effekt. Det er derfor, at det er så vigtigt, at vi får lavet en skattereform, som ansporer til investeringer i det danske samfund, og som gør det lettere og billigere at være virksomhed og privatperson i det danske samfund.

Her og nu vil det være med til at betyde, at virksomhederne forhåbentlig vil investere lidt mere, lidt hurtigere og lidt kraftigere i 2012 og 2013 og på den måde sikre noget produktion og nogle arbejdspladser i Danmark. Og så skal vi sørge for – og det håber jeg at regeringen konstruktivt være med til – at sikre nogle optimale produktionsvilkår og investeringsvilkår til kongeriget Danmark.

Jeg håber på, at vi under de forhandlinger, som vi skal i gang med – nu har regeringen jo god tid til de forhandlinger, når der ikke længere bliver så mange trepartsforhandlinger længere, mens den har god tid til skatteforhandlinger med os og andre partier – kan blive enige om, at det, der er forudsætningen for vækst i Danmark, er nogle ordentlige produktionsvilkår til danske virksomheder og nogle ordentlige skattevilkår til danske virksomheder. Så vi bakker op omkring forslaget, som er et lillebitte skridt i den rigtige retning i 2012 og 2013, men der er brug for nogle andre aktioner for at sikre væksten på den lange bane.

Kl. 14:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til den konservative ordfører. Skatteministeren.

Kl. 14:06

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Tak, formand, og også tak for debatten og den brede tilslutning til det her lovforslag. Jeg synes, det er meget positivt, at alle Folketingets partier kan samles om et centralt initiativ, som kan bringe Danmark videre og bidrage til, at Danmark kommer igennem krisen. Der er nemlig behov for at styrke erhvervslivets investeringer, hvis Danmark skal komme i gang. Forslaget vil medvirke til både at forny og effektivisere virksomhedernes produktionsapparat langt hurtigere end ellers.

Det vil bidrage til øget produktivitet og samtidig – på den korte bane – sikre en forbedring af beskæftigelsen med 1.000 ekstra job i år og 6.500 til næste år. Det er vigtigt i en tid, hvor mange danskere går uden arbejde og faktisk har lyst til og brug for at få et job. Samlet set bidrager forslaget altså til, at vi sætter gang i væksten i Danmark.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at takke partierne for, at vi også har sikret varig finansiering af det her initiativ. Vi gennemfører en kontant job- og investeringspræmie til danske virksomheder, og vi finansierer den varige udgift ved at sikre en strammere håndhævelse af skattereglerne over for selvstændige erhvervsdrivende, der i dag ikke selv angiver, som de skal.

Til sidst synes jeg også, at Folketingets partier fortjener stor tak for, at vi kan gennemføre forslaget i løbet af ganske få dage. Som flere ordførere har været inde på, er det afgørende, at vi giver virksomhederne et sikkert grundlag, således at de kan træffe investeringsbeslutninger, vel vidende hvilke vilkår der gælder.

Derudover skal jeg naturligvis understrege, at jeg vil bestræbe mig på at besvare alle udvalgs spørgsmål hurtigst muligt og ser frem til en konstruktiv udvalgsbehandling.

Kl. 14:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Mange tak til skatteministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 14:09

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):

Kulturudvalget har afgivet:

Beretning om ikke at deltage på ministerniveau ved EM i Ukraine. (Beretning nr. 5).

Beretningen vil fremgå af folketingstidende.dk.

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes mandag den 11. juni 2012, kl. 12.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside, og skal i øvrigt henviser til ugeplanen, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 14:09).
